

Cuprins

I Acte legislative

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) 2019/2160 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește expunerile sub formă de obligațiuni garantate ⁽¹⁾** 1

DIRECTIVE

- ★ **Directiva (UE) 2019/2161 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivelor 98/6/CE, 2005/29/CE și 2011/83/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului în ceea ce privește o mai bună asigurare a respectării normelor Uniunii în materie de protecție a consumatorilor și modernizarea acestor norme ⁽¹⁾** 7
- ★ **Directiva (UE) 2019/2162 A Parlamentului European Și A Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind emisiunea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivelor 2009/65/CE și 2014/59/UE ⁽¹⁾** 29

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/2163 al Comisiei din 17 decembrie 2019 de stabilire a volumelor de declanșare pentru anii 2020 și 2021 în scopul eventualei aplicări a unor taxe la import suplimentare pentru anumite fructe și legume** 58
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/2164 al Comisiei din 17 decembrie 2019 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 889/2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice în ceea ce privește producția ecologică, etichetarea și controlul ⁽¹⁾** 61

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/2165 al Comisiei din 17 decembrie 2019 de autorizare a modificării specificațiilor alimentului nou ulei din semințe de coriandru din *Coriandrum sativum* în temeiul Regulamentului (UE) 2015/2283 al Parlamentului European și al Consiliului și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/2470 al Comisiei ⁽¹⁾ 81

DECIZII

- ★ Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/2166 a Comisiei din 16 decembrie 2019 de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2014/908/UE în ceea ce privește includerea Serbiei și a Coreei de Sud în listele țărilor și teritoriilor terțe ale căror cerințe de supraveghere și de reglementare sunt considerate echivalente în scopul tratării expunerilor în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾..... 84
- ★ Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/2167 a Comisiei din 17 decembrie 2019 de aprobare a planului strategic al rețelei pentru funcțiile rețelei de management al traficului aerian al cerului unic european pentru perioada 2020-2029 89
- ★ Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/2168 a Comisiei din 17 decembrie 2019 privind numirea președintelui, a membrilor și a supleanților acestora în cadrul Consiliului de administrare a rețelei și a membrilor și a supleanților acestora în cadrul Celulei Europene de Coordonare a Crizelor din Aviație pentru funcțiile rețelei de management al traficului aerian pentru a treia perioadă de referință 2020-2024 90
- ★ Decizia de Punere în Aplicare (UE) 2019/2169 a Comisiei din 17 decembrie 2019 de modificare a anexei la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE privind măsurile zoosanitare de combatere a pestei porcine africane în anumite state membre [notificată cu numărul C(2019) 9369] ⁽¹⁾ 97

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2019/2160 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 27 noiembrie 2019

de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește expunerile sub formă de obligațiuni garantate

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Articolul 129 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ acordă, în anumite condiții, un tratament preferențial obligațiunilor garantate. Directiva (UE) 2019/2162 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾ precizează elementele principale ale obligațiunilor garantate și prevede o definiție comună a obligațiunilor garantate.
- (2) La 20 decembrie 2013, Comisia a solicitat Autorității Europene de Supraveghere (denumită în continuare Autoritatea Bancară Europeană („ABE”), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾) să prezinte un aviz privind adecvarea ponderilor de risc pentru obligațiunile garantate prevăzute la articolul 129 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Potrivit avizului ABE din 1 iulie 2014, tratamentul preferențial privind ponderea de risc prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 constituie, în principiu, tratament prudentțial adecvat. Cu toate acestea, ABE a recomandat să se ia în considerare completarea cerințelor de eligibilitate pentru tratamentul preferențial privind ponderea de risc pentru a acoperi cel puțin domeniile de diminuare a riscului de lichiditate și supragarantare, rolul autorităților competente și detalierea cerințelor existente privind furnizarea de informații investitorilor.

⁽¹⁾ JO C 382, 23.10.2018, p. 2.

⁽²⁾ JO C 367, 10.10.2018, p. 56.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 18 aprilie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 8 noiembrie 2019.

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudentiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁽⁵⁾ Directiva (UE) 2019/2162 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind emisiunea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivelor 2009/65/CE și 2014/59/UE (a se vedea pagina 29 din prezentul Jurnal Oficial).

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

- (3) Din perspectiva avizului ABE, este oportun să se adopte cerințe suplimentare privind obligațiunile garantate, consolidând astfel calitatea obligațiunilor garantate eligibile pentru tratamentul favorabil privind cerințele de capital în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013.
- (4) Autoritățile competente pot deroga parțial de la aplicarea cerinței ca expunerile față de instituțiile de credit din portofoliul de acoperire să se încadreze la nivelul 1 de calitate a creditului și să permită expuneri până la maximum 10 % din cuantumul nominal al obligațiunilor garantate rămase de rambursat ale instituției emitente care să se încadreze în schimb la nivelul 2 de calitate a creditului. Cu toate acestea, o astfel de derogare parțială se aplică numai după ce ABE este în prealabil consultată și numai dacă pot fi dovedite probleme semnificative de concentrare provocate de aplicarea cerinței privind nivelul 1 de calitate a creditului în statele membre vizate. Întrucât cerința ca expunerile să se încadreze la nivelul 1 de calitate a creditului, astfel cum este pus la dispoziție de instituții externe de evaluare a creditului, a devenit tot mai greu de respectat în majoritatea statelor membre, atât în interiorul, cât și în afara zonei euro, aplicarea unei astfel de derogări parțiale a fost considerată necesară de statele membre în care se află cele mai mari piețe de obligațiuni garantate. Pentru a simplifica utilizarea expunerilor față de instituții de credit drept garanții reale pentru obligațiunile garantate și pentru a găsi o soluție eventualelor probleme de concentrare, este necesară modificarea Regulamentului (UE) nr. 575/2013 prin stabilirea unei norme care să permită un nivel al expunerilor față de instituții de credit până la maximum 10 % din cuantumul nominal al obligațiunilor garantate rămase de rambursat ale instituției emitente care se încadrează la nivelul 2 de calitate a creditului în loc să se încadreze la nivelul 1 de calitate a creditului, fără cerința de a consulta ABE. Este necesar să se permită utilizarea nivelului 3 de calitate a creditului pentru depozitele pe termen scurt și instrumentele derivate în anumite state membre, atunci când respectarea cerinței privind nivelul 1 sau 2 de calitate a creditului ar fi prea dificilă. Autoritățile competente desemnate în temeiul Directivei (UE) 2019/2162 ar trebui să aibă posibilitatea, după consultarea ABE, de a permite utilizarea nivelului 3 de calitate a creditului pentru contractele derivate în vederea abordării potențialelor probleme de concentrare.
- (5) Împrumuturile garantate cu unități cu rang superior emise de fonduri comune de securitizare franceze sau de organisme echivalente care securitizează expuneri garantate cu bunuri imobile locative sau cu bunuri imobile comerciale reprezintă active eligibile care pot fi utilizate drept garanții reale pentru obligațiuni garantate până la maximum 10 % din cuantumul nominal al emisiunii de obligațiuni garantate în circulație (denumit în continuare „pragul de 10 %”). Cu toate acestea, articolul 496 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 permite autorităților competente să renunțe la pragul de 10 %. Totodată, articolul 503 alineatul (4) din respectivul regulament prevede obligația Comisiei de a revizui oportunitatea derogării care le permite autorităților competente să renunțe la pragul de 10 %. La 22 decembrie 2013, Comisia a solicitat ABE să emită un aviz în această privință. În avizul său, ABE a afirmat că utilizarea unor unități cu rang superior emise de fonduri comune de securitizare franceze sau de organisme echivalente care securitizează expuneri garantate cu bunuri imobile locative sau cu bunuri imobile comerciale ar genera preocupări de ordin prudential, din cauza structurii cu două straturi a unui program de obligațiuni garantat cu unități de securitizare, ceea ce ar conduce la o transparență insuficientă în ceea ce privește calitatea creditului portofoliului de acoperire. În consecință, ABE a recomandat ca derogarea de la pragul de 10 % pentru unități de rang superior prevăzută în prezent la articolul 496 din respectivul regulament să fie eliminată după 31 decembrie 2017.
- (6) Numai un număr limitat de cadre naționale în materie de obligațiuni garantate permit includerea în portofoliul de acoperire a titlurilor de valoare garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile locative sau comerciale. Utilizarea acestor structuri este în scădere și se consideră că sporește în mod inutil complexitatea programelor de obligațiuni garantate. Astfel, este oportun să se elimine complet utilizarea acestor structuri drept active eligibile.
- (7) Obligațiunile garantate emise în cadrul structurilor intragrup de obligațiuni garantate puse în comun care sunt conforme cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 au fost, de asemenea, utilizate drept garanții reale eligibile. Structurile intragrup de obligațiuni garantate puse în comun nu prezintă riscuri suplimentare dintr-o perspectivă prudentială deoarece nu comportă aceleași probleme de complexitate ca utilizarea împrumuturilor garantate cu unități cu rang superior emise de fonduri comune de securitizare franceze sau de organisme echivalente care securitizează expuneri garantate cu bunuri imobile locative sau cu bunuri imobile comerciale. Potrivit avizului ABE, garantarea obligațiunilor garantate prin structuri intragrup de obligațiuni garantate puse în comun ar trebui să fie permisă fără limite în ceea ce privește valoarea obligațiunilor garantate rămase de rambursat ale instituției de credit emitente. În consecință, cerința de aplicare a limitei de 15 % sau 10 % în raport cu expunerile față de instituții de credit în cadrul structurilor intragrup de obligațiuni garantate puse în comun ar trebui eliminată. Aceste structuri intragrup de obligațiuni garantate puse în comun sunt reglementate prin Directiva (UE) 2019/2162.

- (8) Pentru ca obligațiunile garantate să îndeplinească cerințele pentru a beneficia de tratament preferențial, acestora li se aplică principiile de evaluare a bunurilor imobile constituite drept garanții reale pentru obligațiunile garantate. Cerințele de eligibilitate privind activele care servesc drept garanții reale pentru obligațiunile garantate au legătură cu caracteristicile generale de calitate care asigură soliditatea portofoliului de acoperire și ar trebui, așadar, să fie reglementate în Directiva (UE) 2019/2162. În consecință, dispozițiile referitoare la metodologia de evaluare ar trebui, de asemenea, să fie reglementată de directiva respectivă iar standardele tehnice de reglementare privind estimarea valorii ipotecare nu ar trebui să se aplice în ceea ce privește respectivele criterii de eligibilitate pentru obligațiunile garantate.
- (9) Limitele privind raportul valoare-împrumut (*loan to value* – „limite LTV”) sunt o componentă necesară pentru asigurarea calității creditului obligațiunilor garantate. Articolul 129 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 stabilește limite LTV pentru ipoteci și drepturile de retenție maritimă asupra navelor, dar nu precizează cum trebuie aplicate aceste limite. Acest lucru poate conduce la incertitudine. Limitele LTV ar trebui aplicate ca limite de acoperire flexibile. Acest lucru înseamnă că deși nu există limitări privind dimensiunea unui împrumut-suport, un astfel de împrumut poate juca rolul de garanție reală numai în limitele definite de raportul LTV pentru active. Limitele LTV determină porțiunea procentuală din împrumut care contribuie la cerința de acoperire a datorilor. Prin urmare, este oportun să se precizeze că limitele LTV determină porțiunea din împrumut care contribuie la acoperirea obligațiunii garantate.
- (10) Pentru a asigura o mai mare claritate, limitele LTV ar trebui să se aplice pe întreaga durată a împrumutului. Limitele LTV actuale nu ar trebui să se schimbe, ci ar trebui să rămână la 80 % din valoarea bunului imobil locativ în cazul împrumuturilor locative, respectiv la 60 % din valoarea bunului imobil comercial în cazul împrumuturilor comerciale, cu posibilitatea unei majorări la 70 % din valoarea respectivă și la 60 % din valoarea navelor. Bunurile imobile comerciale ar trebui înțelese în conformitate cu definiția generală potrivit căreia acest tip de proprietate este o proprietate imobiliară nelocativă, chiar și atunci când se află în patrimoniul unei organizații non-profit.
- (11) Pentru a îmbunătăți și mai mult calitatea obligațiunilor garantate care beneficiază de tratamentul preferențial, un astfel de tratament preferențial ar trebui să facă obiectul unui nivel minim de supragaranțare, și anume al unui nivel de garanții reale care să depășească cerințele de acoperire prevăzute de Directiva (UE) 2019/2162. O astfel de cerință ar diminua riscurile cele mai relevante rezultate în caz de insolvență sau de rezoluție a emitentului. Decizia statelor membre de a aplica un nivel minim mai ridicat de supragaranțare pentru obligațiunile garantate emise de instituțiile de credit situate pe teritoriul lor nu ar trebui să împiedice instituțiile de credit să investească în alte obligațiuni garantate cu un nivel minim mai scăzut de supragaranțare, care respectă prezentul regulament, sau să beneficieze de dispozițiile acestuia.
- (12) Instituțiile de credit care investesc în obligațiuni garantate trebuie să primească anumite informații referitoare la respectivele obligațiuni garantate cel puțin semestrial. Cerințele în materie de transparență sunt o parte indispensabilă a obligațiunilor garantate, prin care se asigură un nivel uniform de furnizare a informațiilor și se permite investitorilor să efectueze evaluările necesare ale riscurilor, îmbunătățind astfel comparabilitatea, transparența și stabilitatea pieței. Prin urmare, este oportun să se asigure că cerințele în materie de transparență se aplică tuturor obligațiunilor garantate, prin includerea acestor cerințe în Directiva (UE) 2019/2162. În consecință, astfel de cerințe ar trebui să fie eliminate din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
- (13) Obligațiunile garantate sunt instrumente de finanțare pe termen lung și, ca atare, au o scadență de câțiva ani. Prin urmare, este necesar să se asigure că obligațiunile garantate emise înainte de 31 decembrie 2007 sau înainte de 8 iulie 2022 nu sunt afectate de prezentul regulament. În vederea atingerii acestui obiectiv, obligațiunile garantate emise înainte de 31 decembrie 2007 ar trebui să fie exceptate de la cerințele Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește activele eligibile, supragaranțarea și activele de substituire. În plus, alte obligațiuni garantate care sunt conforme cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și care sunt emise înainte de 8 iulie 2022 ar trebui să fie exceptate de la cerințele privind supragaranțarea și activele de substituire și ar trebui să fie în continuare eligibile până la scadență pentru tratamentul preferențial prevăzut în regulamentul respectiv.
- (14) Prezentul regulament ar trebui aplicat în coroborare cu dispozițiile din dreptul intern care transpun Directiva (UE) 2019/2162. Pentru a asigura aplicarea consecventă a noului cadru de stabilire a caracteristicilor structurale ale emisiunilor de obligațiuni garantate și a cerințelor modificate privind tratamentul preferențial, aplicarea prezentului regulament ar trebui amânată astfel încât să coincidă cu data de la care statele membre urmează să aplice dispozițiile din dreptul intern care transpun directiva menționată.
- (15) Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 575/2013

Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 129 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) primul paragraf se modifică după cum urmează:

— teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru a fi eligibile pentru tratamentul preferențial prevăzut la alineatele (4) și (5) din prezentul articol, obligațiunile garantate în sensul definiției de la articolul 3 punctul 1 din Directiva (UE) 2019/2162 a Parlamentului European și a Consiliului (*) respectă cerințele prevăzute la alineatele (3), (3a) și (3b) din prezentul articol și sunt garantate cu oricare dintre următoarele active eligibile:

(*) Directiva (UE) 2019/2162 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind emisiunea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivelor 2009/65/CE și 2014/59/UE (JO L ..., 18.12.2019, p. 29).”;

— litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) expuneri față de instituții de credit care se încadrează la nivelul 1 de calitate a creditului, la nivelul 2 de calitate a creditului sau expunerile față de instituții de credit care se încadrează la nivelul 3 de calitate a creditului atunci când respectivele expuneri sunt sub formă de:

(i) depozite pe termen scurt cu o scadență inițială de cel mult 100 de zile atunci când sunt utilizate pentru respectarea cerinței privind amortizorul de lichiditate din portofoliul de acoperire de la articolul 16 din Directiva (UE) 2019/2162; sau

(ii) contracte derivate care sunt conforme cerințelor de la articolul 11 alineatul (1) din respectiva directivă, atunci când sunt permise de autoritățile competente.”;

— litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) împrumuturi garantate cu bunuri imobile rezidențiale până la valoarea cea mai mică dintre principalul ipotecilor combinate cu orice ipotecii anterioare și 80 % din valoarea bunurilor gajate.”;

— litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) împrumuturi garantate cu bunuri imobile comerciale până la valoarea cea mai mică dintre principalul ipotecilor combinate cu orice ipotecii anterioare și 60 % din valoarea bunurilor gajate. Împrumuturile garantate cu bunuri imobile comerciale sunt eligibile atunci când raportul împrumut/valoare de 60 % este depășit și atinge un nivel maxim de 70 %, în cazul în care valoarea tuturor activelor gajate ca garanție pentru obligațiunile garantate depășește cu cel puțin 10 % valoarea nominală a obligațiunilor garantate exigibile, iar creanța deținătorilor obligațiunilor îndeplinește cerințele de securitate juridică prevăzute în capitolul 4. Creanța deținătorilor de obligațiuni are prioritate față de alte creanțe asupra garanției reale.”;

(ii) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În sensul alineatului (1a), expunerile generate de transferul și gestionarea plăților efectuate de debitorii împrumuturilor garantate cu bunuri gajate în raport cu titluri de datorie sau prin transferul și gestionarea plăților rezultate din lichidarea respectivelor împrumuturi nu se includ în calculul limitei menționate la alineatul respectiv.”;

(iii) al treilea paragraf se elimină;

(b) se introduc următoarele alineate:

„(1a) În sensul alineatului (1) primul paragraf litera (c), se aplică următoarele dispoziții:

- (a) expunerea față de instituții de credit care se încadrează la nivelul 1 de calitate a creditului nu depășește 15 % din cuantumul nominal al obligațiunilor garantate rămase de rambursat ale instituției de credit emitente;
- (b) expunerea față de instituții de credit care se încadrează la nivelul 2 de calitate a creditului nu depășește 10 % din cuantumul nominal al obligațiunilor garantate rămase de rambursat ale instituției de credit emitente;
- (c) expunerea față de instituții de credit care se încadrează la nivelul 3 de calitate a creditului sub formă de depozite pe termen scurt, astfel cum se menționează la alineatul (1) primul paragraf litera (c) punctul (i) din prezentul articol, sau sub formă de contracte derivate, astfel cum se menționează la alineatul (1) primul paragraf litera (c) punctul (ii) din prezentul articol, expunerea totală nu depășește 8 % din cuantumul nominal al obligațiunilor garantate rămase de rambursat ale instituției de credit emitente; autoritățile competente desemnate în temeiul articolului 18 alineatul (2) din Directiva (UE) 2019/2162 pot permite, după consultarea ABE, expuneri față de instituțiile de credit care se încadrează la nivelul 3 de calitate a creditului sub formă de contracte derivate, cu condiția ca în eventualele probleme semnificative de concentrare în statele membre vizate să poată fi justificate din cauza aplicării cerințelor privind nivelul 1 și 2 de calitate a creditului menționate la prezentul alineat;
- (d) expunerea totală față de instituții de credit care se încadrează la nivelul 1, 2 sau 3 de calitate a creditului nu depășește 15 % din cuantumul nominal al obligațiunilor garantate rămase de rambursat ale instituției de credit emitente și expunerea totală față de instituții de credit care se încadrează la nivelul 2 sau 3 de calitate a creditului nu depășește 10 % din cuantumul nominal al obligațiunilor garantate rămase de rambursat ale instituției de credit emitente.

(1b) Alineatul (1a) din prezentul articol nu se aplică la utilizarea obligațiunilor garantate ca garanții reale eligibile, astfel cum permite articolul 8 din Directiva (UE) 2019/2162.

(1c) În sensul dispozițiilor de la alineatul (1) primul paragraf litera (d), limita de 80 % se aplică fiecărui împrumut individual, determină porțiunea împrumutului care contribuie la acoperirea datoriilor aferente obligațiunii garantate și se aplică pe întreaga durată a împrumutului.

(1d) În sensul dispozițiilor de la alineatul (1) primul paragraf literele (f) și (g), limitele de 60 % sau de 70 %, după caz, se aplică fiecărui împrumut individual, determină porțiunea împrumutului care contribuie la acoperirea datoriilor aferente obligațiunii garantate, și se aplică pe întreaga durată a împrumutului.”;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Pentru bunurile imobile și navele care se constituie ca garanții reale pentru obligațiuni garantate conforme cu prezentul regulament, trebuie să fie îndeplinite cerințele prevăzute la articolul 208. Monitorizarea valorilor bunurilor imobile în conformitate cu articolul 208 alineatul (3) litera (a) se efectuează în mod frecvent și cel puțin o dată pe an în cazul tuturor bunurilor imobile și al navelor.”;

(d) se introduc următoarele alineate:

„(3a) Pe lângă faptul că sunt garantate prin activele eligibile indicate la alineatul (1) din prezentul articol, obligațiunile garantate fac obiectul unui nivel minim de supragaranțare de 5 %, în sensul definiției de la articolul 3 punctul 14 din Directiva (UE) 2019/2162.

În sensul primului paragraf din prezentul alineat, cuantumul nominal al tuturor activelor de acoperire în sensul definiției de la articolul 3 punctul 4 din respectiva directivă este cel puțin egal cu cuantumul nominal total al obligațiunilor garantate rămase de rambursat (denumit în continuare „principiul nominal”) și consistă din active eligibile, astfel cum sunt indicate la alineatul (1) din prezentul articol.

Statele membre pot să stabilească un nivel minim mai scăzut de supragaranțare pentru obligațiunile garantate sau pot abilita autoritățile competente să stabilească un astfel de nivel, în următoarele condiții:

- (a) fie calculul nivelului de supragaranțare se bazează pe o abordare formală în care se ține cont de riscurile atașate activelor, fie evaluarea activelor se realizează la valoarea ipotecară; și
- (b) nivelul minim de supragaranțare calculat pe baza principiului nominal menționat la articolul 15 alineatele (6) și (7) din Directiva (UE) 2019/2162 nu este mai mic de 2 %.

Activele care contribuie la un nivel minim de supragaranțare nu fac obiectul limitelor în materie de volum al expunerii prevăzute la alineatul (1a) și nu sunt luate în considerare pentru calcularea acestor limite.

(3b) Activele eligibile enumerate la alineatul (1) din prezentul articol pot fi incluse în portofoliul de acoperire drept active de înlocuire, în sensul definiției de la articolul 3 punctul 13 din Directiva (UE) 2019/2162, sub rezerva respectării limitelor în materie de calitate a creditului și volum al expunerii prevăzute la alineatele (1) și (1a) din prezentul articol.”;

(e) alineatele (6) și (7) se înlocuiesc cu următorul text:

„(6) Cerințele prevăzute la alineatele (1), (1a), (3), (3a) și (3b) nu se aplică obligațiunilor garantate emise înainte de 31 decembrie 2007. Aceste obligațiuni sunt eligibile pentru tratamentul preferențial prevăzut la alineatele (4) și (5) până la data scadenței lor.

„(7) Cerințele prevăzute la alineatele (3a) și (3b) nu se aplică obligațiunilor garantate emise înainte de 8 iulie 2022 care respectă cerințele prevăzute de prezentul regulament aplicabile la data emiterii lor. Aceste obligațiuni sunt eligibile pentru tratamentul preferențial prevăzut la alineatele (4) și (5) până la data scadenței lor.”

2. La articolul 416 alineatul (2) litera (a), punctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) sunt obligațiuni garantate în sensul definiției de la articolul 3 punctul 1 din Directiva (UE) 2019/2162, cu excepția celor menționate la punctul (i) de la prezenta literă;”.

3. La articolul 425, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Instituțiile trebuie să raporteze intrările lor de lichidități. Intrările de lichidități se plafonează la 75 % din ieșirile de lichidități. Instituțiile pot excepta de la acest plafon intrările de lichidități din depozite care sunt constituite la alte instituții care se califică pentru tratamentul stabilit la articolul 113 alineatul (6) sau (7) din prezentul regulament.

Instituțiile pot excepta de la acest plafon intrările de lichidități provenite din sumele datorate de debitori și de investitorii în obligațiuni atunci când intrările respective au legătură cu creditele ipotecare finanțate prin obligațiuni eligibile pentru tratamentul prevăzut la articolul 129 alineatul (4), (5) sau (6) din prezentul regulament sau prin obligațiunile garantate în sensul definiției de la articolul 3 punctul 1 din Directiva (UE) 2019/2162. Instituțiile pot excepta intrările provenite din credite promoționale de tip «pass-through» acordate de instituție. Cu condiția aprobării prealabile a autorității competente responsabile de supravegherea pe bază individuală, instituția poate excepta total sau parțial intrările în situația în care furnizorul de lichidități este o instituție-mamă sau o firmă de investiții-filială a instituției sau o firmă de investiții-mamă sau o firmă de investiții-filială ori o altă filială a aceleiași instituții-mamă sau firme de investiții-mamă sau are legături cu instituția astfel cum se prevede la articolul 22 alineatul (7) din Directiva 2013/34/UE.”

4. La articolul 427 alineatul (1) litera (b), punctul (x) se înlocuiește cu următorul text:

„(x) datoriile rezultate din titluri emise care se califică pentru tratamentul prevăzut la articolul 129 alineatul (4) sau (5) din prezentul regulament sau din obligațiuni garantate în sensul definiției de la articolul 3 punctul 1 din Directiva (UE) 2019/2162;”.

5. La articolul 428 alineatul (1) litera (h), punctul (iii) se înlocuiește cu următorul text:

„(iii) finanțate în mod echivalent printr-o finanțare de tip «pass-through» prin obligațiuni care sunt eligibile pentru tratamentul prevăzut la articolul 129 alineatul (4) sau (5) din prezentul regulament sau prin obligațiuni garantate de tipul celor menționate la articolul 3 punctul 1 din Directiva (UE) 2019/2162;”.

6. Articolul 496 se elimină.

7. La punctul 6 din Anexa III, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) sunt obligațiuni garantate în sensul definiției de la articolul 3 punctul 1 din Directiva (UE) 2019/2162, cu excepția celor menționate la litera (b) de la prezentul punct.”

Articolul 2

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 8 iulie 2022.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 27 noiembrie 2019.

Pentru Parlamentul European
Președintele
D. M. SASSOLI

Pentru Consiliu
Președintele
T. TUPPURAINEN

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2019/2161 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 27 noiembrie 2019

de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivelor 98/6/CE, 2005/29/CE și 2011/83/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului în ceea ce privește o mai bună asigurare a respectării normelor Uniunii în materie de protecție a consumatorilor și modernizarea acestor norme

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Articolul 169 alineatul (1) și articolul 169 alineatul (2) litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevăd că Uniunea contribuie la asigurarea unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor prin măsurile pe care le adoptă în temeiul articolului 114 din TFUE. Articolul 38 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”) prevede că politicile Uniunii asigură un nivel ridicat de protecție a consumatorilor.
- (2) Dreptul în materie de protecție a consumatorilor ar trebui aplicat în mod eficace pe întreg teritoriul Uniunii. Cu toate acestea, în urma verificării cuprinzătoare a adecvării dreptului în materie de protecție a consumatorilor și de comercializare, efectuate de Comisie în 2016 și 2017 în cadrul Programului privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT), s-a concluzionat că eficacitatea dreptului Uniunii în materie de protecție a consumatorilor este afectată de necunoașterea sa, atât de către comercianți, cât și de către consumatori, și că posibilitățile existente de a solicita măsuri reparatorii ar putea fi utilizate mai frecvent.
- (3) Uniunea a luat deja o serie de măsuri pentru a îmbunătăți, în rândul consumatorilor, al comercianților și al practicienilor din domeniul dreptului, gradul de cunoaștere a drepturilor consumatorilor și pentru a îmbunătăți asigurarea respectării drepturilor consumatorilor și posibilitățile de a solicita măsuri reparatorii de către consumatori. Cu toate acestea încă există lacune în dreptul intern în materie de sancțiuni cu adevărat efective și proporționale care să descurajeze și să pedepsească încălcările normelor în interiorul Uniunii, insuficiente măsuri reparatorii individuale pentru consumatorii afectați de încălcarea dispozițiilor de drept intern care transpun Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ și deficiențe în legătură cu procedura privind acțiunile în încetare prevăzută în Directiva 2009/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾. Revizuirea procedurii privind acțiunile în încetare ar trebui să se facă printr-un instrument separat de modificare și înlocuire a Directivei 2009/22/CE.

⁽¹⁾ JO C 440, 6.12.2018, p. 66.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 17 aprilie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 8 noiembrie 2019.

⁽³⁾ Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 149, 11.6.2005, p. 22).

⁽⁴⁾ Directiva 2009/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind acțiunile în încetare în ceea ce privește protecția intereselor consumatorilor (JO L 110, 1.5.2009, p. 30).

- (4) Directivele 98/6/CE ⁽⁵⁾, 2005/29/CE și 2011/83/UE ⁽⁶⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului prevăd obligația statelor membre de a stabili sancțiuni eficace, proporționale și cu efect de descurajare pentru încălcările dispozițiilor de drept intern care transpun directivele respective. Mai mult, articolul 21 din Regulamentul (UE) 2017/2394 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁾ impune statelor membre să ia măsuri de asigurare a respectării legislației, inclusiv aplicarea de sancțiuni, în mod eficace, eficient și coordonat pentru a determina încetarea sau interzicerea încălcării pe scară largă sau a încălcării pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii.
- (5) Normele de drept intern actuale referitoare la sancțiuni diferă semnificativ la nivelul Uniunii. În special, nu toate statele membre se asigură că se pot aplica comercianților amenzi eficace, proporționale și cu efect de descurajare pentru încălcările pe scară largă sau încălcările pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii. Prin urmare, ar trebui îmbunătățite normele referitoare la sancțiuni prevăzute în Directivele 98/6/CE, 2005/29/CE și 2011/83/UE și, totodată, ar trebui introduse norme noi referitoare la sancțiuni în Directiva 93/13/CEE a Consiliului ⁽⁸⁾.
- (6) Tipul de sancțiuni care urmează a fi aplicate în cazul încălcării Directivelor 93/13/CEE, 98/6/CE, 2005/29/CE și 2011/83/UE astfel cum sunt modificate de prezenta directivă și stabilirea, în dreptul intern, a procedurilor relevante de aplicare a sancțiunilor respective ar trebui să rămână de competența statelor membre.
- (7) Pentru a facilita aplicarea mai consecventă a sancțiunilor, mai ales în cazul încălcărilor în interiorul Uniunii, al încălcărilor pe scară largă sau al încălcărilor pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) 2017/2394, ar trebui incluse criterii neexhaustive și orientative comune pentru aplicarea sancțiunilor în Directivele 93/13/CEE, 98/6/CE, 2005/29/CE și 2011/83/UE. Aceste criterii ar trebui să includă, de exemplu, natura, gravitatea, amploarea și durata încălcării, precum și eventualele măsuri reparatorii oferite de comerciant consumatorilor pentru prejudiciul cauzat. Încălcările repetate de către același autor indică o tendință de a săvârși astfel de încălcări și constituie, așadar, un indicator semnificativ al gravității comportamentului și, în consecință, al necesității unor sancțiuni mai severe pentru obținerea efectului de descurajare. Criteriul beneficiilor financiare dobândite sau al pierderilor evitate datorită încălcării ar trebui luat în considerare, dacă sunt disponibile date relevante. Pot fi luați în considerare și alți factori agravanți sau atenuanți aplicabili circumstanțelor cazului.
- (8) Aceste criterii neexhaustive și orientative comune pentru aplicarea de sancțiuni ar putea să nu fie relevante pentru a stabili sancțiunile în cazul fiecărei încălcări, în special în cazul încălcărilor care nu sunt grave. Statele membre ar trebui să țină cont și de alte principii generale de drept aplicabile în cazul aplicării de sancțiuni, cum ar fi principiul non bis in idem.
- (9) În conformitate cu articolul 21 din Regulamentul (UE) 2017/2394, autoritățile competente care au atribuții în cadrul acțiunii coordonate adoptă, în jurisdicția lor, toate măsurile necesare de asigurare a respectării legislației împotriva comerciantului răspunzător de încălcarea pe scară largă sau de încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii, pentru a pune capăt sau pentru a interzice respectiva încălcare. După caz, aceste autorități aplică sancțiuni, de exemplu, amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, comerciantului răspunzător de încălcarea pe scară largă sau de încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii. Măsurile de asigurare a respectării legislației se iau în mod efectiv, eficient și coordonat, pentru a determina încetarea sau interzicerea încălcării pe scară largă sau a încălcării pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii. Autoritățile competente care au atribuții în cadrul acțiunii coordonate încearcă să ia măsuri de asigurare a respectării legislației simultan în statele membre vizate de respectiva încălcare.
- (10) Pentru a se asigura faptul că autoritățile statelor membre pot aplica sancțiuni efective, proporționale și cu efect de descurajare în ceea ce privește încălcările pe scară largă și încălcările pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii care fac obiectul unor măsuri coordonate de anchetă și de asigurare a respectării legislației în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/2394, amenzile ar trebui introduse ca element al sancțiunilor pentru astfel de încălcări.

⁽⁵⁾ Directiva 98/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 privind protecția consumatorului prin indicarea prețurilor produselor oferite consumatorilor (JO L 80, 18.3.1998, p. 27).

⁽⁶⁾ Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) 2017/2394 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure respectarea legislației în materie de protecție a consumatorului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO L 345, 27.12.2017, p. 1).

⁽⁸⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, 21.4.1993, p. 29).

Pentru a asigura efectul de descurajare al amenzilor, pentru astfel de încălcări statele membre ar trebui să stabilească în dreptul lor intern o amendă maximă echivalentă cu cel puțin 4 % din cifra de afaceri anuală a comerciantului realizată în statul membru sau statele membre în cauză. În anumite cazuri, comerciantul poate fi și un grup de întreprinderi.

- (11) În conformitate cu articolele 9 și 10 din Regulamentul (UE) 2017/2394, atunci când se aplică sancțiuni ar trebui să se țină seama în mod corespunzător de natura, gravitatea și durata respectivei încălcări. Aplicarea de sancțiuni ar trebui să fie proporțională și în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern, inclusiv cu garanțiile procedurale aplicabile și cu principiile cartei. În cele din urmă, sancțiunile aplicate ar trebui să fie adecvate cu natura și cu prejudiciul general efectiv sau potențial ale încălcării legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor. Competența de a aplica sancțiuni trebuie să fie exercitată fie în mod direct de către autoritățile competente, pe baza propriei autorități, fie, după caz, cu implicarea altor autorități competente sau a altor autorități publice ori prin mandatarea unor organisme desemnate, în cazul în care există astfel de organisme, sau solicitând instanțelor judecătorești competente să pronunțe hotărârea necesară, inclusiv, dacă este cazul, printr-o cale de atac, dacă nu este admisă cererea de pronunțare a hotărârii necesare.
- (12) În cazul în care, ca urmare a acțiunii coordonate prevăzute în Regulamentul (UE) 2017/2394, o singură autoritate competentă în sensul regulamentului respectiv îi aplică o amendă comerciantului răspunzător de încălcarea pe scară largă sau de încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii, aceasta ar trebui să fie în măsură să aplice o amendă de cel puțin 4 % din cifra de afaceri anuală a comerciantului realizată în toate statele membre vizate de acțiunea coordonată de asigurare a respectării legii.
- (13) Statele membre nu ar trebui să fie împiedicate să mențină sau să introducă în dreptul lor intern amenzi maxime mai ridicate bazate pe cifra de afaceri pentru încălcările pe scară largă și încălcările pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii. De asemenea, ar trebui să fie posibil ca statele membre să stabilească astfel de amenzi în funcție de cifra de afaceri mondială a comerciantului sau să extindă normele privind amenzile la alte încălcări, care nu sunt reglementate de dispozițiile prezentei directive referitoare la articolul 21 din Regulamentul (UE) 2017/2394. Cerința de a stabili cuantumul amenzii la un nivel de cel puțin 4 % din cifra de afaceri anuală a comerciantului nu ar trebui să se aplice niciunei norme suplimentare a statelor membre cu privire la penalități cu titlu cominatoriu, cum ar fi amenzile zilnice, în cazul nerespectării oricăror decizii, ordine, măsuri provizorii, angajamente ale comerciantului sau a altor măsuri menite să pună capăt încălcării.
- (14) Directiva 93/13/CEE ar trebui să conțină norme referitoare la sancțiuni, în vederea consolidării efectului său de descurajare. Statele membre sunt libere să decidă cu privire la procedura administrativă sau judiciară de aplicare de sancțiuni pentru încălcările directivei menționate. În special, autoritățile administrative sau instanțele naționale ar putea aplica sancțiuni atunci când stabilesc caracterul abuziv al clauzelor contractuale, inclusiv pe baza procedurilor judiciare inițiate de o autoritate administrativă. Sancțiunile ar putea fi aplicate și de autoritățile administrative sau de instanțele naționale, atunci când vânzătorul sau furnizorul utilizează clauze contractuale care sunt definite în mod expres în dreptul intern ca fiind abuzive în toate împrejurările, precum și în cazul în care vânzătorul sau furnizorul utilizează clauze contractuale care au fost considerate abuzive printr-o decizie definitivă obligatorie. Statele membre ar putea decide ca și autoritățile administrative să aibă dreptul de a stabili caracterul abuziv al unor clauze contractuale. Autoritățile administrative sau instanțele naționale ar putea, de asemenea, să aplice o sancțiune prin aceeași decizie prin care se stabilește caracterul abuziv al unor clauze contractuale. Statele membre ar putea stabili mecanismele adecvate de coordonare a oricăror acțiuni la nivel național în ceea ce privește măsurile reparatorii individuale și sancțiunile.
- (15) Atunci când alocă veniturile provenite din amenzi, statele membre ar trebui să aibă în vedere consolidarea protecției interesului general al consumatorilor, precum și a altor interese publice protejate.
- (16) Statele membre ar trebui să se asigure că consumatorii afectați de practicile comerciale neloiale dispun de măsuri reparatorii pentru a se elimina toate efectele respectivelor practici neloiale. Un cadru clar pentru măsurile reparatorii individuale ar facilita asigurarea respectării normelor la nivel privat. Consumatorul ar trebui să aibă acces la despăgubiri pentru prejudiciu și, dacă este cazul, la reducerea prețului sau la încetarea contractului într-un mod proporțional și eficient. Statele membre nu ar trebui împiedicate să mențină sau să introducă dreptul la alte măsuri reparatorii, cum ar fi repararea sau înlocuirea, pentru consumatorii afectați de practicile comerciale neloiale, pentru a se asigura eliminarea completă a efectelor unor astfel de practici. Statele membre nu ar trebui împiedicate să stabilească condițiile de aplicare și efectele măsurilor reparatorii pentru consumatori. Atunci când se aplică măsurile reparatorii, ar putea fi luate în considerare, după caz, gravitatea și natura practicii comerciale neloiale, prejudiciul suferit de consumator și alte circumstanțe relevante, cum ar fi comportamentul necorespunzător al comerciantului sau încălcarea contractului.

- (17) În cursul verificării adecvării dreptului în materie de protecție a consumatorilor și de comercializare și al evaluării paralele a Directivei 2011/83/UE s-au identificat, de asemenea, o serie de domenii în care normele existente ale Uniunii în materie de protecție a consumatorilor ar trebui să fie modernizate. Având în vedere dezvoltarea continuă a instrumentelor digitale, se impune adaptarea a dreptului Uniunii în materie de protecție a consumatorilor.
- (18) Încadrarea pe o poziție mai bună în ierarhie sau orice poziționare vizibilă a unor oferte comerciale de către furnizorii de funcționalități de căutare online, în cadrul rezultatelor unei căutări online, au un impact considerabil asupra consumatorilor.
- (19) Ierarhia se referă la vizibilitatea relativă a ofertelor comercianților sau la relevanța acordată rezultatelor căutărilor, astfel cum sunt acestea prezentate, organizate sau comunicate de către furnizorii de funcționalități de căutare online, rezultând inclusiv din utilizarea secvențierii algoritmice, a unor mecanisme de evaluare sau notare, a efectelor vizuale distinctive sau a altor instrumente de scoatere în evidență ori a unor combinații ale acestora.
- (20) În acest sens, anexa I la Directiva 2005/29/CE ar trebui modificată pentru a clarifica faptul că ar trebui să fie interzise practicile prin care un comerciant îi furnizează unui consumator informații sub formă de rezultate ale căutării, ca răspuns la o căutare efectuată online de către consumator, fără a menționa în mod clar existența oricărei publicități plătite sau a oricărei plăți specifice pentru asigurarea încadrării pe o poziție mai bună în ierarhie a produselor în cadrul rezultatelor căutării. În cazul în care un comerciant l-a plătit direct sau indirect pe furnizorul funcționalității de căutare online pentru o încadrare pe o poziție mai bună în ierarhie a unui produs în cadrul rezultatelor căutării, furnizorul funcționalității de căutare online ar trebui să îi informeze pe consumatori în această privință, într-o formă concisă, simplu de accesat și inteligibilă. Plata indirectă ar putea lua forma acceptării de către comerciant a unor obligații suplimentare, de orice tip, față de furnizorul funcționalității de căutare online, care să aibă ca efect specific asigurarea unei încadrări pe o poziție mai bună în ierarhie. Plata indirectă ar putea consta într-un comision mai mare pentru fiecare tranzacție, precum și în diverse sisteme de compensare, care să ducă în mod specific la o încadrare pe o poziție mai bună în ierarhie. Plățile pentru serviciile generale, precum taxele de listare sau cotizațiile celor înscrșiși, care abordează o gamă largă de funcționalități oferite comerciantului de către furnizorul funcționalității de căutare online, nu ar trebui să fie considerate drept plată destinată exclusiv obținerii unei încadrări pe o poziție mai bună în ierarhie a produselor, cu condiția ca aceste plăți să nu urmărească asigurarea unei încadrări pe o poziție mai bună în ierarhie. Funcționalitatea de căutare online poate fi furnizată de diferite categorii de comercianți online, inclusiv de intermediari, cum ar fi piețele online, motoarele de căutare și site-urile de comparare.
- (21) Cerințele de transparență cu privire la principalii parametri de stabilire a ierarhiei sunt reglementate inclusiv de Regulamentul (UE) 2019/1150 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁹⁾. Cerințele de transparență stabilite prin regulament menționat acoperă o gamă largă de intermediari online, inclusiv piețele online, dar se aplică numai între comercianți și intermediarii online. Prin urmare, ar trebui introduse cerințe similare de transparență în Directiva 2005/29/CE, pentru a se asigura o transparență adecvată în relația cu consumatorii, cu excepția cazului furnizorilor de motoare de căutare online care, în temeiul regulamentului menționat, trebuie să prezinte principalii parametri care, individual sau colectiv, sunt cei mai semnificativi pentru stabilirea ierarhiei, precum și importanța relativă a acestor parametri principali, furnizând în acest sens o descriere ușor accesibilă publicului, redactată într-un limbaj simplu și inteligibil, pe motoarele de căutare online ale respectivilor furnizori.
- (22) Comercianții a căror activitate constă în a oferi consumatorilor posibilitatea să caute bunuri și servicii, cum ar fi activități de călătorie, cazare și agrement oferite de diferiți comercianți sau de consumatori, ar trebui să informeze consumatorii cu privire la principalii parametri implicați de stabilirea ierarhiei ofertelor prezentate în urma căutării și importanța lor relativă, prin raportare la alți parametri. Aceste informații ar trebui să fie succinte, direct disponibile, vizibile și ușor de accesat. Parametrii de stabilire a ierarhiei înseamnă orice criterii generale sau procese sau orice semnale specifice încorporate în algoritmi ori în orice alte mecanisme de ajustare sau retrogradare utilizate în legătură cu ierarhia rezultatelor.
- (23) Cerința de informare cu privire la principalii parametri de stabilire a ierarhiei nu aduce atingere Directivei (UE) 2016/943 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁰⁾. Comercianții nu ar trebui să aibă obligația de a dezvălui modul detaliat de funcționare a mecanismelor lor de stabilire a ierarhiei, inclusiv algoritmi. Comercianții ar trebui să furnizeze o descriere generală a principalilor parametri de stabilire a ierarhiei care explică principalii parametri implicați utilizați de comerciant și importanța lor relativă, prin raportare la alți parametri, dar descrierea respectivă nu trebuie să fie prezentată într-un mod personalizat pentru fiecare căutare.

⁽⁹⁾ Regulamentul (UE) 2019/1150 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind promovarea echității și a transparenței pentru întreprinderile utilizatoare de servicii de intermediere online (JO L 186, 11.7.2019, p. 57).

⁽¹⁰⁾ Directiva (UE) 2016/943 a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția know-how-ului și a informațiilor de afaceri nedivulgate (secrete comerciale) împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale (JO L 157, 15.6.2016, p. 1).

- (24) Atunci când produsele sunt oferite consumatorilor pe piețele online, atât furnizorului de piață online, cât și furnizorului terț le revine obligația de a furniza informații precontractuale impusă prin Directiva 2011/83/UE. Ca urmare, consumatorii care folosesc piața online pot să nu înțeleagă clar care sunt partenerii lor contractuali și modul în care le sunt afectate drepturile și obligațiile.
- (25) Piețele online ar trebui să fie definite în sensul Directivelor 2005/29/CE și 2011/83/UE la fel ca în Regulamentul (UE) nr. 524/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹¹⁾ și în Directiva (UE) 2016/1148 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹²⁾. Cu toate acestea, definiția noțiunii de „piață online” ar trebui să fie actualizată și să devină mai neutră din punct de vedere tehnologic pentru a acoperi noile tehnologii. Prin urmare, în loc de un „site”, este indicat să se folosească noțiunea de software, inclusiv un site de internet sau o parte a unui site de internet sau o aplicație gestionată de către comerciant sau în numele acestuia, în conformitate cu noțiunea de „interfață online”, astfel cum este prevăzută în Regulamentul (UE) 2017/2394 și în Regulamentul (UE) 2018/302 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹³⁾.
- (26) Așadar, Directivele 2005/29/CE și 2011/83/UE ar trebui să prevadă pentru piețele online cerințe specifice de informare, cu scopul de a informa consumatorii care utilizează piețele online cu privire la principalii parametri de stabilire a ierarhiei ofertelor, și dacă aceștia încheie un contract cu un comerciant sau un necomerciant, ca de exemplu un alt consumator.
- (27) Furnizorii de piețe online ar trebui să informeze consumatorii dacă partea terță care oferă bunurile, serviciile sau conținutul digital este sau nu un comerciant, pe baza declarației transmise de partea terță respectivă furnizorului de piață online. Atunci când partea terță care oferă bunurile, serviciile sau conținutul digital își declară statutul de necomerciant, furnizorii de piețe online ar trebui să furnizeze o declarație scurtă potrivit căreia drepturile consumatorilor care decurg din dreptul Uniunii în materie de protecție a consumatorilor nu se aplică contractului încheiat. În plus, consumatorii ar trebui informați cu privire la modul în care obligațiile legate de contract sunt partajate între partea terță care oferă bunurile, serviciile sau conținutul digital și furnizorul de piață online. Informațiile ar trebui furnizate într-un mod clar și ușor de înțeles, și nu numai în clauzele și condițiile standard sau în documente contractuale similare. Cerințele de informare ce revin furnizorilor piețelor online ar trebui să fie proporționale. Aceste cerințe trebuie să asigure un echilibru între un nivel ridicat de protecție a consumatorilor și competitivitatea furnizorilor de piețe online. Furnizorii de piețe online nu ar trebui să aibă obligația de a enumera drepturile consumatorilor atunci când îi informează pe aceștia cu privire la inaplicabilitatea lor. Acest lucru nu aduce atingere cerințelor de informare a consumatorilor prevăzute în Directiva 2011/83/UE, în special celor de la articolul 6 alineatul (1) din directiva menționată. Informațiile care trebuie să fie furnizate cu privire la responsabilitatea de a asigura drepturile consumatorilor depind de acordurile contractuale dintre furnizorii de piețe online și comercianții terți respectivi. Furnizorul de piață online ar putea menționa că un comerciant terț este singurul responsabil pentru asigurarea drepturilor consumatorilor sau și-ar putea descrie propriile responsabilități specifice în cazul în care respectivul furnizor își asumă responsabilitatea pentru anumite aspecte ale contractului, de exemplu livrarea bunurilor sau exercitarea dreptului de retragere.
- (28) În conformitate cu articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁴⁾, furnizorii de piețe online nu ar trebui să aibă obligația de a verifica statutul juridic al furnizorilor terți. În schimb, furnizorii de piețe online ar trebui să impună terților furnizori de pe piața online să indice statutul lor de comercianți sau necomercianți în sensul dreptului în materie de protecție a consumatorilor și să furnizeze aceste informații furnizorului de piață online.
- (29) Având în vedere evoluțiile tehnologice rapide privind piețele online și necesitatea de a asigura un nivel ridicat de protecție a consumatorilor, statele membre ar trebui să poată adopta sau menține măsuri specifice suplimentare în acest scop. Astfel de dispoziții trebuie să fie proporționale, nediscriminatorii și să nu aducă atingere Directivei 2000/31/CE.

⁽¹¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 524/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea online a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (Regulamentul privind SOL în materie de consum) (JO L 165, 18.6.2013, p. 1).

⁽¹²⁾ Directiva (UE) 2016/1148 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iulie 2016 privind măsuri pentru un nivel comun ridicat de securitate a rețelelor și a sistemelor informatice în Uniune (JO L 194, 19.7.2016, p. 1).

⁽¹³⁾ Regulamentul (UE) 2018/302 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 februarie 2018 privind prevenirea geoblocării nejustificate și a altor forme de discriminare bazate pe cetățenia sau naționalitatea, domiciliul sau sediul clienților pe piața internă și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 2006/2004 și (UE) 2017/2394, precum și a Directivei 2009/22/CE (JO L 60 I, 2.3.2018, p. 1).

⁽¹⁴⁾ Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă („Directiva privind comerțul electronic”) (JO L 178, 17.7.2000, p. 1).

- (30) Definițiile conținutului digital și a serviciilor digitale din Directiva 2011/83/UE ar trebui să fie aliniată la cele din Directiva (UE) 2019/770 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁵⁾. Conținutul digital care intră sub incidența Directivei (UE) 2019/770 acoperă un singur act de furnizare sau o serie de acte individuale de furnizare sau furnizarea continuă pe parcursul unei anumite perioade. Elementul de furnizare continuă nu ar trebui să necesite neapărat o furnizare pe termen lung. Cazuri precum cel de difuzare în direct pe internet a unor videoclipuri ar trebui să fie considerate drept furnizare continuă pe parcursul unei anumite perioade, indiferent de durata efectivă a fișierului audiovizual. Prin urmare, poate fi dificil să se facă distincția între anumite tipuri de conținut digital și serviciile digitale, întrucât ambele pot implica o furnizare continuă de către comerciant pe durata contractului. Câteva exemple de servicii digitale sunt serviciile de partajare a materialelor video și audio și alte servicii de găzduire de fișiere, de procesare de texte sau jocuri oferite în cloud, serviciile de stocare în cloud și de webmail, platformele de comunicare socială și aplicațiile cloud. Implicarea permanentă a prestatorului de servicii justifică aplicarea normelor privind dreptul de retragere prevăzut în Directiva 2011/83/UE, care permit efectiv consumatorului să testeze serviciul și să decidă, în termenul de 14 zile de la încheierea contractului, dacă îl păstrează sau nu. Numeroase contracte de furnizare de conținut digital care nu este livrat pe un suport material se caracterizează printr-un singur act de furnizare către consumator a unui anumit element sau a unor anumite elemente de conținut digital, de exemplu anumite fișiere muzicale sau video. Contractele de furnizare de conținut digital care nu este livrat pe un suport material continuă să reprezinte o excepție de la dreptul de retragere prevăzut la articolul 16 primul paragraf litera (m) din Directiva 2011/83/UE, care prevede că consumatorul își pierde dreptul de retragere dacă executarea contractului a început, cum ar fi descărcarea sau streamingul conținutului, sub rezerva acordului prealabil expres al consumatorului pentru a începe prestarea serviciului în cursul perioadei de retragere și sub rezerva confirmării din partea acestuia că a luat cunoștință de faptul că își pierde dreptul de retragere în consecință. În cazul în care există îndoieli cu privire la natura contractului, în sensul de contract de servicii sau contract de furnizare de conținut digital care nu este livrat pe un suport material, ar trebui să se aplice normele privind dreptul de retragere aplicabile în cazul serviciilor.
- (31) Conținutul digital și serviciile digitale sunt adesea furnizate online în temeiul unor contracte în temeiul cărora consumatorul nu plătește un preț, ci îi furnizează comerciantului date cu caracter personal. Directiva 2011/83/UE se aplică deja în cazul contractelor de furnizare de conținut digital care nu este livrat pe un suport material (de exemplu furnizarea de conținut digital online), indiferent dacă se plătește un preț în bani de către consumator sau dacă acesta furnizează date cu caracter personal. Totuși, directiva menționată se aplică numai contractelor de prestări de servicii, inclusiv contractelor pentru servicii digitale, în temeiul cărora consumatorul plătește sau se angajează să plătească un preț. În consecință, directiva menționată nu se aplică în cazul contractelor pentru servicii digitale în temeiul cărora consumatorul îi furnizează comerciantului date cu caracter personal, fără să plătească niciun preț. Având în vedere asemănările și caracterul interschimbabil ale serviciilor digitale prestate în schimbul unui preț și ale serviciilor digitale prestate în schimbul datelor cu caracter personal, acestea ar trebui să fie supuse aceluiași norme în temeiul directivei menționate.
- (32) Ar trebui asigurată coerența între domeniul de aplicare al Directivei 2011/83/UE și cel al Directivei (UE) 2019/770, care se aplică în cazul contractelor de furnizare de conținut digital sau de servicii digitale în temeiul cărora consumatorul furnizează sau se angajează să furnizeze comerciantului date cu caracter personal.
- (33) Prin urmare, domeniul de aplicare al Directivei 2011/83/UE ar trebui extins pentru a include și contractele în temeiul cărora comerciantul prestează sau se angajează să presteze un serviciu digital consumatorului, iar consumatorul furnizează sau se angajează să furnizeze date cu caracter personal. La fel ca în cazul contractelor de furnizare de conținut digital care nu este livrat pe un suport material, directiva menționată ar trebui să se aplice în toate situațiile în care consumatorul îi furnizează sau se angajează să îi furnizeze comerciantului date cu caracter personal, cu excepția cazului în care datele cu caracter personal furnizate de către consumator sunt prelucrate exclusiv de către comerciant pentru furnizarea conținutului digital sau a serviciului digital, iar comerciantul nu prelucrează aceste date în niciun alt scop. Orice prelucrare a datelor cu caracter personal ar trebui să respecte Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁶⁾.
- (34) Pentru a asigura alinierea completă la Directiva (UE) 2019/770, în cazul în care conținutul digital și serviciile digitale nu sunt furnizate în schimbul unui preț, Directiva 2011/83/UE nu ar trebui să se aplice nici în situațiile în care comerciantul colectează datele cu caracter personal în scopul exclusiv al îndeplinirii cerințelor legale aplicabile comerciantului. Printre aceste situații se pot număra, de exemplu, cazurile în care înregistrarea consumatorului este impusă de legile aplicabile în scopuri de securitate și identificare.

⁽¹⁵⁾ Directiva (UE) 2019/770 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de furnizare de conținut digital și de servicii digitale (JO L 136, 22.5.2019, p. 1).

⁽¹⁶⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

- (35) Directiva 2011/83/UE nu ar trebui să se aplice situațiilor în care comerciantul colectează numai metadate, cum ar fi informații referitoare la dispozitivul consumatorului sau la istoria navigărilor acestuia, cu excepția cazului în care această situație este considerată a fi un contract în temeiul dreptului intern. De asemenea, aceasta nu ar trebui să se aplice în situațiile în care consumatorul, fără să fi încheiat un contract cu comerciantul, este expus publicității exclusiv pentru a avea acces la un conținut digital sau la un serviciu digital. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să aibă în continuare libertatea de a extinde aplicarea normelor directivei menționate la astfel de situații sau de a reglementa în alt mod astfel de situații, care sunt excluse din domeniul de aplicare al directivei.
- (36) Noțiunea de funcționalitate ar trebui înțeleasă ca referindu-se la modul în care poate fi utilizat conținutul digital sau un serviciu digital. De exemplu, absența sau prezența unor restricții tehnice, cum ar fi protecția prin intermediul gestionării drepturilor digitale sau codarea pe regiuni, ar putea avea un impact asupra posibilității ca conținutul digital sau serviciul digital să își îndeplinească toate funcțiile, având în vedere scopul său. Noțiunea de interoperabilitate semnalează dacă și în ce măsură conținutul digital sau un serviciu digital poate funcționa cu un hardware sau software diferit de cel care se folosește în mod normal pentru conținutul digital sau serviciile de același tip. Funcționarea reușită ar putea presupune, de exemplu, capacitatea conținutului digital sau serviciului digital de a face schimb de informații cu un astfel de software sau hardware și de a utiliza informațiile care fac obiectul schimbului. Noțiunea de compatibilitate este definită în Directiva (UE) 2019/770.
- (37) Articolul 7 alineatul (3) și articolul 8 alineatul (8) din Directiva 2011/83/UE impun comercianților, în cazul contractelor negociate în afara spațiilor comerciale și, respectiv, al contractelor la distanță, să obțină acordul prealabil expres al consumatorului pentru a începe prestarea serviciului înainte de expirarea perioadei de retragere. Articolul 14 alineatul (4) litera (a) din directiva menționată prevede o sancțiune contractuală atunci când această cerință nu este îndeplinită de către comerciant, și anume consumatorul nu trebuie să plătească pentru serviciile prestate. În consecință, cerința de a obține acordul prealabil expres al consumatorului este relevantă doar pentru serviciile, inclusiv serviciile digitale, care sunt prestate în schimbul plății unui preț. Prin urmare, este necesar să se modifice articolul 7 alineatul (3) și articolul 8 alineatul (8) pentru ca cerința obținerii, de către comercianți, a acordului prealabil expres al consumatorului să se aplice numai contractelor de servicii care dau naștere unei obligații de plată pentru consumator.
- (38) Articolul 16 primul paragraf litera (m) din Directiva 2011/83/UE prevede o exceptare de la dreptul de retragere pentru conținutul digital care nu este livrat pe un suport material în cazul în care consumatorul și-a dat acordul prealabil expres cu privire la începerea prestării înainte de expirarea perioadei de retragere și a confirmat că a luat cunoștință de faptul că își va pierde dreptul de retragere în consecință. Articolul 14 alineatul (4) litera (b) din directiva menționată prevede o sancțiune contractuală atunci când această cerință nu este îndeplinită de către comerciant, și anume consumatorul nu trebuie să plătească pentru conținutul digital consumat. În consecință, cerința de a obține acordul prealabil expres și confirmarea din partea consumatorului este relevantă doar pentru conținutul digital care este furnizat în schimbul plății unui preț. Prin urmare, este necesar să se modifice articolul 16 primul paragraf litera (m) pentru ca cerința obținerii, de către comercianți, a acordului prealabil expres și a confirmării din partea consumatorului să se aplice numai contractelor de servicii care dau naștere unei obligații de plată pentru consumator.
- (39) Articolul 7 alineatul (4) din Directiva 2005/29/CE stabilește cerințe de informare pentru invitația de a cumpăra un produs la un anumit preț. Respectiv cerințe de informare se aplică deja în etapa de publicitate, în timp ce Directiva 2011/83/UE impune aceleași cerințe de informare, precum și altele mai detaliate într-o etapă precontractuală ulterioară (și anume imediat înainte de încheierea contractului de către consumator). În consecință, comercianții pot avea obligația de a furniza aceleași informații în etapa de publicitate (de exemplu într-un anunț publicitar online pe o platformă de comunicare) și în etapa precontractuală (de exemplu, pe paginile magazinelor online).
- (40) Cerințele de informare prevăzute la articolul 7 alineatul (4) din Directiva 2005/29/CE includ informarea consumatorului cu privire la politica de soluționare a reclamațiilor aplicată de comerciant. Potrivit constatărilor acțiunii de verificare a adecvării dreptului în materie de protecție a consumatorilor și de comercializare, informațiile respective au cea mai mare relevanță în etapa precontractuală, care este reglementată de Directiva 2011/83/UE. Cerința, prevăzută în Directiva 2005/29/CE, de a furniza informațiile respective în invitațiile de cumpărare din etapa de publicitate ar trebui, prin urmare, să fie eliminată.
- (41) Articolul 6 alineatul (1) litera (h) din Directiva 2011/83/UE impune comercianților să furnizeze consumatorilor informații precontractuale cu privire la dreptul de retragere, inclusiv formularul tipizat de retragere prevăzut în partea B a anexei I la directiva menționată. Articolul 8 alineatul (4) din directiva menționată prevede cerințe privind informații precontractuale mai simple în cazul în care contractul este încheiat prin intermediul unui mijloc de comunicare la distanță ce permite un spațiu sau un timp limitat pentru afișarea informațiilor, de exemplu telefonic, prin intermediul serviciilor de asistență pentru cumpărături cu comandă vocală sau prin SMS. Informațiile precontractuale obligatorii care trebuie să fie furnizate în cadrul mijlocului respectiv de comunicare la distanță sau prin intermediul acestuia includ informațiile privind dreptul de retragere menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (h). În consecință, acestea includ și furnizarea formularului tipizat de retragere prevăzut în partea B a anexei I. Cu

toate acestea, furnizarea formularului de retragere este imposibilă atunci când contractul este încheiat prin mijloace precum telefonul sau un serviciu de asistență pentru cumpărături cu comandă vocală și s-ar putea să nu fie posibilă din punct de vedere tehnic, într-o formă ușor de utilizat, prin alte mijloace de comunicare la distanță vizate la articolul 8 alineatul (4). Prin urmare, este oportun să se excludă furnizarea formularului tipizat de retragere din informațiile pe care comercianții trebuie să le furnizeze în orice caz în cadrul mijloacelor specifice de comunicare la distanță utilizate pentru încheierea contractului în temeiul articolului 8 alineatul (4) sau prin intermediul acestora.

- (42) Articolul 16 primul paragraf litera (a) din Directiva 2011/83/UE prevede o exceptare de la dreptul de retragere pentru contractele de prestări de servicii care au fost executate integral dacă executarea a început cu acordul prealabil expres al consumatorului și după ce acesta a confirmat că a luat cunoștință de faptul că își va pierde dreptul de retragere după executarea integrală a contractului de către comerciant. În schimb, articolul 7 alineatul (3) și articolul 8 alineatul (8) din directiva menționată, care se referă la obligațiile comerciantului în situațiile în care executarea contractului a început înainte de expirarea perioadei de retragere, impun comercianților să obțină numai acordul prealabil expres al consumatorului, nu și confirmarea că acesta a luat cunoștință de faptul că își va pierde dreptul de retragere după executarea integrală a contractului. Pentru a asigura coerența dintre dispozițiile juridice menționate, este necesar să se adauge la articolul 7 alineatul (3) și la articolul 8 alineatul (8) obligația comerciantului de a obține din partea consumatorului confirmarea că a luat cunoștință de faptul că își va pierde dreptul de retragere după executarea integrală a contractului, în cazul în care contractul dă naștere unei obligații de plată pentru consumator. În plus, formularea articolului 16 primul paragraf litera (a) ar trebui modificată pentru a ține cont de modificările aduse articolului 7 alineatul (3) și articolului 8 alineatul (8), conform cărora obligația comercianților de a obține în prealabil acordul expres și confirmarea din partea consumatorului se aplică numai contractelor de servicii care dau naștere unei obligații de plată pentru consumator. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a nu aplica la contractele de prestări de servicii cerința de a obține din partea consumatorului confirmarea că a luat cunoștință de faptul că dreptul de retragere se pierde după executarea contractelor, în cazul în care consumatorul a solicitat în mod expres o vizită din partea comerciantului, în scopul efectuării de reparații. Articolul 16 primul paragraf litera (c) din menționată prevede o exceptare de la dreptul de retragere în cazul contractelor de furnizare de bunuri confecționate după specificațiile prezentate de consumator sau personalizate în mod clar. Excepția respectivă vizează, de exemplu, fabricarea și instalarea mobilierului personalizat la domiciliul clientului, atunci când este furnizat în baza unui singur contract de vânzare.
- (43) Ar trebui ca exceptarea de la dreptul de retragere prevăzută la articolul 16 primul paragraf litera (b) din Directiva 2011/83/UE să se considere a se aplica și contractelor de livrare individuală de energie din afara rețelei, deoarece prețul acesteia depinde de fluctuațiile de pe piețele de materii prime sau de energie, care nu pot fi controlate de comerciant și care pot apărea în perioada de retragere.
- (44) Articolul 14 alineatul (4) din Directiva 2011/83/UE prevede condițiile în care, în cazul exercitării dreptului de retragere, consumatorul nu suportă costurile pentru prestarea de servicii, furnizarea de utilități publice și furnizarea de conținut digital care nu este livrat pe un suport material. Dacă oricare dintre condițiile respective este îndeplinită, consumatorul nu trebuie să plătească prețul serviciului, al utilităților publice sau al conținutului digital primit înainte de exercitarea dreptului de retragere. În ceea ce privește conținutul digital, una dintre respectivele condiții necumulative, și anume cea prevăzută la articolul 14 alineatul (4) litera (b) punctul (iii), este neconfirmarea contractului, inclusiv neconfirmarea acordului prealabil expres al consumatorului pentru a începe executarea contractului înainte de expirarea perioadei de retragere și neconfirmarea faptului că acesta a luat cunoștință de faptul că își pierde dreptul de retragere ca urmare a exprimării acordului respectiv. Cu toate acestea, condiția respectivă nu este inclusă printre condițiile de pierdere a dreptului de retragere de la articolul 16 primul paragraf litera (m) din directiva menționată, creând incertitudine în ceea ce privește posibilitatea consumatorilor de a invoca articolul 14 alineatul (4) litera (b) punctul (iii) atunci când sunt îndeplinite celelalte două condiții prevăzute la articolul 14 alineatul (4) litera (b) și, ca urmare, dreptul de retragere se pierde în conformitate cu articolul 16 primul paragraf litera (m). Prin urmare, condiția prevăzută la articolul 14 alineatul (4) litera (b) punctul (iii) ar trebui adăugată la articolul 16 primul paragraf litera (m), pentru a permite consumatorului să își exercite dreptul de retragere în cazul în care condiția respectivă nu este îndeplinită și, în consecință, solicitarea se întemeiază pe drepturile prevăzute la articolul 14 alineatul (4).
- (45) Comercianții pot personaliza prețul ofertelor pentru anumiți consumatori sau anumite categorii de consumatori, pe baza unui proces decizional automatizat și de stabilire a profilului comportamental al consumatorilor, care permite comercianților să evalueze puterea de cumpărare a acestora. Prin urmare, consumatorii ar trebui să fie informați cu claritate atunci când prețul care le este prezentat este personalizat pe baza unui proces decizional automatizat, astfel încât să poată ține seama de posibilele riscuri atunci când iau decizia de cumpărare. În consecință, la Directiva 2011/83/UE ar trebui adăugată o cerință specifică de informare, pentru a informa consumatorul atunci când prețul este personalizat pe baza unui proces decizional automatizat. Această cerință de informare nu ar trebui să se aplice unor tehnici cum ar fi stabilirea „dinamică” sau „în timp real” a prețurilor, care implică modificarea lor într-un mod

foarte flexibil și rapid, ca răspuns la cererile pieței, în cazul în care tehnicile respective nu implică personalizarea pe baza procesului decizional automatizat. Această cerință de informare nu aduce atingere Regulamentului (UE) 2016/679, care prevede, printre altele, dreptul persoanei de a nu fi supusă în mod individual procesului decizional automatizat, inclusiv stabilirii de profiluri.

- (46) Având în vedere evoluțiile tehnologice, este necesar să se elimine mențiunea privind numărul de fax din lista mijloacelor de comunicare prevăzute la articolul 6 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2011/83/UE, deoarece faxul este utilizat rar și în mare măsură învechit.
- (47) Consumatorii se bazează din ce în ce mai mult pe recenziile și recomandările altor consumatori atunci când iau decizii de cumpărare. În cazul în care comercianții oferă acces la recenziile consumatorilor, ei ar trebui să informeze consumatorii dacă există procese sau proceduri care să garanteze că recenziile publicate aparțin unor consumatori care au utilizat sau au achiziționat efectiv produsele. Dacă există astfel de procese sau proceduri, comercianții ar trebui să furnizeze consumatorilor informații cu privire la modul în care se realizează verificările, precum și informații clare cu privire la modul în care se prelucrează recenziile, de exemplu dacă sunt publicate toate recenziile, fie pozitive, fie negative, sau dacă recenziile respective au fost sponsorizate sau influențate de o relație contractuală cu un comerciant. În plus, ar trebui să fie considerată o practică comercială neloială fapta de a induce în eroare consumatorii prin afirmarea că recenziile unui produs provin de la consumatori care au utilizat sau au achiziționat efectiv produsul respectiv, atunci când nu a fost luată nicio măsură rezonabilă și proporțională pentru a asigura că recenziile provin de la astfel de consumatori. Astfel de măsuri ar putea include mijloace tehnice de verificare a credibilității persoanei care postează o recenzie, de exemplu, prin solicitarea de informații cu scopul de a se verifica dacă consumatorul a utilizat sau a achiziționat efectiv produsul.
- (48) Dispozițiile prezentei directive privitoare la recenziile și recomandările consumatorilor nu aduc atingere practicii publicitare curente și legitime care constă în formularea unor afirmații exagerate sau care nu sunt concepute spre a fi interpretate în sens literal.
- (49) De asemenea, comercianților ar trebui să li se interzică atât să prezinte recenzii și recomandări false ale consumatorilor, cum ar fi aprecieri pozitive („like”) pe platformele de comunicare socială, sau să însărcineze alte persoane să facă acest lucru pentru a-și promova produsele, cât și să manipuleze recenziile și recomandările consumatorilor, de exemplu prin publicarea doar a celor pozitive și eliminarea celor negative. Astfel de practici s-ar putea realiza și prin extrapolarea recomandărilor din mediul online atunci când interacțiunea pozitivă a unui utilizator cu un anumit conținut online este legată de un conținut diferit, dar conex, sau transferată acestuia, creând aparența unei atitudini pozitive a utilizatorului respectiv față de acest din urmă conținut.
- (50) Comercianților ar trebui să li se interzică să revândă consumatorilor bilete la evenimente culturale și sportive pe care le-au achiziționat utilizând programe cum ar fi „boții”, care le permit să cumpere bilete peste limitele tehnice impuse de vânzătorul primar sau să ocolească orice alte mijloace tehnice instituite de vânzătorul primar pentru a asigura tuturor persoanelor accesul la bilete. Această interdicție nu aduce atingere niciunei alte măsuri naționale pe care statele membre o pot lua pentru a proteja interesele legitime ale consumatorilor și pentru a asigura politica culturală și accesul larg al tuturor persoanelor la evenimente culturale și sportive, cum ar fi reglementarea prețului de revânzare al билетelor.
- (51) Articolul 16 din cartă garantează libertatea de a desfășura o activitate comercială în conformitate cu dreptul Uniunii și cu legislațiile și practicile naționale. Cu toate acestea, practicile de comercializare în statele membre a unor bunuri ca fiind identice, deși, în realitate, acestea au o compoziție sau caracteristici semnificativ diferite, ar putea induce consumatorii în eroare și i-ar putea determina să ia o decizie comercială pe care altfel nu ar fi luat-o.
- (52) O astfel de practică poate fi, așadar, interpretată drept o încălcare a Directivei 2005/29/CE pe baza unei evaluări de la caz la caz a elementelor relevante. Pentru a facilita aplicarea dreptului în vigoare al Uniunii de către autoritățile statelor membre responsabile cu protecția consumatorilor și siguranța alimentară, s-au oferit orientări referitoare la aplicarea normelor Uniunii în vigoare în situațiile de calitate diferențiată a produselor alimentare în Comunicarea Comisiei din 29 septembrie 2017 privind „aplicarea legislației UE în domeniul alimentelor și al protecției consumatorilor în cazul aspectelor legate de calitatea diferențiată a produselor – Cazul specific al produselor alimentare”. În acest context, Centrul Comun de Cercetare al Comisiei a prezentat, la 25 aprilie 2018, „Cadrul pentru selectarea și testarea produselor alimentare în vederea analizării caracteristicilor referitoare la calitate: metodologie de testare armonizată la nivelul UE”.
- (53) Cu toate acestea, în lipsa unei dispoziții exprese, experiența în materie de punere în aplicare a demonstrat că le-ar putea fi neclar consumatorilor, comercianților și autorităților naționale competente care practici comerciale ar putea contraveni Directivei 2005/29/CE. Prin urmare, directiva respectivă ar trebui să fie modificată cu scopul de a se asigura securitate juridică atât pentru comercianți, cât și pentru autoritățile de aplicare a legii, prin abordarea explicită a practicilor de comercializare a unui bun ca fiind identic cu un bun comercializat în alte state membre, în

cazul în care bunul respectiv are o compoziție sau caracteristici semnificativ diferite. Autoritățile competente ar trebui să evalueze și să abordeze astfel de practici de la caz la caz, în conformitate cu Directiva 2005/29/CE, astfel cum este modificată prin prezenta directivă. În evaluarea sa, autoritatea competentă ar trebui să țină seama de măsura în care o astfel de diferențiere poate fi identificată ușor de consumatori, de dreptul comerciantului de a adapta bunurile de aceeași marcă pentru diferite piețe geografice din cauza unor factori legitimi și obiectivi, cum ar fi dreptul intern, disponibilitatea sau caracterul sezonier al materiilor prime ori strategiile voluntare menite să îmbunătățească accesul la alimente sănătoase și nutritive, precum și de dreptul comerciantului de a oferi bunuri de aceeași marcă în ambalaje cu o greutate sau un volum diferit pe piețe geografice diferite. Autoritățile competente ar trebui să evalueze, analizând disponibilitatea și caracterul adecvat al informațiilor, dacă această diferențiere este ușor de identificat de către consumatori. Este importantă informarea consumatorilor cu privire la diferențierea bunurilor ca urmare a unor factori legitimi și obiectivi. Comercianții ar trebui să aibă libertatea de a furniza astfel de informații în diferite moduri care să le permită consumatorilor să aibă acces la informațiile necesare. În general, comercianții ar trebui să dea prioritate altor metode decât inscripționarea pe etichete. Normele sectoriale relevante ale Uniunii și normele privind libera circulație a mărfurilor ar trebui respectate.

- (54) În timp ce vânzările în afara spațiilor comerciale constituie un canal de vânzare legitim și consacrat, la fel ca și vânzarea în cadrul spațiilor comerciale ale comerciantului și vânzarea la distanță, unele practici comerciale sau de vânzare deosebit de agresive sau înșelătoare din contextul vizitelor la domiciliul unui consumator sau al deplasărilor astfel cum se menționează la articolul 2 punctul 8 din Directiva 2011/83/UE pot pune presiune asupra consumatorilor pentru a face achiziții de bunuri sau servicii pe care altfel nu le-ar cumpăra sau achiziții la prețuri excesive și care implică adesea plata imediată. Astfel de practici vizează adesea persoanele în vârstă sau alți consumatori vulnerabili. Unele state membre consideră că aceste practici sunt nedorite și că este necesar să se limiteze anumite forme și aspecte ale vânzărilor în afara spațiilor comerciale în sensul Directivei 2011/83/UE, cum ar fi practicile comerciale agresive și înșelătoare sau vânzarea unui produs în cadrul unei vizite nesolicitate la domiciliul consumatorului sau în cadrul deplasărilor. Atunci când se stabilesc astfel de restricții din alte motive decât protecția consumatorilor, cum ar fi interesul public sau respectarea vieții private a consumatorilor, care este protejată prin articolul 7 din cartă, acestea sunt excluse din domeniul de aplicare al Directivei 2005/29/CE.
- (55) În conformitate cu principiul subsidiarității și pentru a facilita asigurarea respectării legislației, ar trebui să se precizeze că Directiva 2005/29/CE nu aduce atingere libertății statelor membre de a adopta dispoziții de drept intern pentru o mai bună protecție a intereselor legitime ale consumatorilor împotriva practicilor comerciale neloiale, în contextul vizitelor nesolicitate efectuate la domiciliul lor de către un comerciant pentru a le oferi sau vinde produse sau al deplasărilor organizate de un comerciant cu scopul sau efectul de a promova sau de a vinde produse consumatorilor, atunci când aceste dispoziții sunt justificate de motive privind protecția consumatorului. Orice astfel de dispoziții ar trebui să fie proporționale și nediscriminatorii și nu ar trebui să interzică respectivele canale de vânzare. Dispozițiile de drept intern adoptate de statele membre ar putea, de exemplu, să definească intervalul orar în care să nu fie permise vizite la domiciliul consumatorilor fără solicitarea expresă a acestora sau să interzică în totalitate astfel de vizite, atunci când consumatorul a indicat în mod vizibil că nu sunt acceptabile, sau să recomande procedura de plată. În plus, astfel de dispoziții ar putea stabili norme de protecție mai stricte în domeniile armonizate prin Directiva 2011/83/UE. Prin urmare, Directiva 2011/83/UE ar trebui modificată pentru a permite statelor membre să adopte măsuri naționale care să ofere un termen mai lung pentru dreptul de retragere și să introducă derogări de la anumite excepții de la dreptul de retragere. Statele membre ar trebui să aibă obligația de a notifica toate dispozițiile de drept intern adoptate în această privință Comisiei, astfel încât Comisia să poată să pună aceste informații la dispoziția tuturor părților interesate și să monitorizeze caracterul proporțional și legalitatea măsurilor respective.
- (56) În ceea ce privește practicile agresive și înșelătoare în contextul evenimentelor organizate în afara spațiului comercial, Directiva 2005/29/CE nu aduce atingere niciunei condiții legate de regimul de stabilire sau de autorizare pe care statele membre le pot impune comercianților. În plus, directiva menționată nu aduce atingere dreptului intern al contractelor și nici, în special, normelor privind valabilitatea, încheierea sau efectele contractelor. Practicile agresive și înșelătoare în contextul evenimentelor organizate în afara spațiului comercial pot fi interzise în baza unei evaluări de la caz la caz, în temeiul articolelor 5-9 din directiva menționată. În plus, anexa I la directiva menționată conține o interdicție generală a practicilor prin care comerciantul creează impresia că nu acționează în scopuri legate de profesia sa și a practicilor care creează impresia că consumatorul nu poate părăsi spațiul înainte de a încheia un contract. Comisia ar trebui să evalueze în ce măsură normele actuale oferă un nivel adecvat de protecție a consumatorilor și instrumente adecvate prin care statele membre să poată aborda în mod eficace astfel de practici.

- (57) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere aspectelor referitoare la dreptul intern al contractelor care nu sunt reglementate de prezenta directivă. Prin urmare, prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere dreptului intern al contractelor care reglementează, de exemplu, încheierea sau valabilitatea unui contract în cazuri precum lipsa consimțământului sau activitatea comercială neautorizată.
- (58) Pentru a se asigura accesul cetățenilor la informații actualizate privind drepturile consumatorilor și soluționarea extrajudiciară a litigiilor la nivelul Uniunii, punctul de contact online care urmează să fie deschis de Comisie ar trebui să fie, pe cât posibil, intuitiv, funcțional pe telefonul mobil, ușor accesibil și simplu de utilizat de către toți cetățenii, inclusiv de către persoanele cu dizabilități (denumită în continuare „proiectarea pentru toți”).
- (59) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative ⁽¹⁷⁾, statele membre s-au angajat ca, în cazurile justificate, să transmită împreună cu notificarea măsurilor de transpunere unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.
- (60) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume o mai bună asigurare a respectării dreptului în materie de protecție a consumatorilor și modernizarea acesteia, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre, dar, având în vedere specificul acestei problematice, care afectează întreaga Uniune, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificarea Directivei 93/13/CEE

În Directiva 93/13/CEE se introduce următorul articol:

„Articolul 8b

- (1) Statele membre adoptă regimul sancțiunilor care se aplică în cazul nerespectării dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare.
- (2) Statele membre pot limita astfel de sancțiuni la situațiile în care clauzele contractuale sunt definite în mod expres în dreptul intern ca fiind abuzive în toate împrejurările sau în cazul în care un vânzător sau furnizor continuă să utilizeze clauze contractuale care au fost considerate abuzive printr-o decizie definitivă adoptată în conformitate cu articolul 7 alineatul (2).
- (3) Statele membre se asigură că următoarele criterii neexhaustive și orientative sunt luate în considerare pentru aplicarea de sancțiuni, dacă este cazul:
- (a) natura, gravitatea, amploarea și durata încălcării;
  - (b) orice acțiune întreprinsă de vânzător sau furnizor pentru a atenua sau a repara prejudiciul suferit de consumatori;
  - (c) orice încălcare anterioară săvârșită de vânzător sau furnizor;
  - (d) beneficiile financiare dobândite sau pierderile evitate de vânzător sau furnizor datorită încălcării, dacă sunt disponibile datele relevante;
  - (e) sancțiunile aplicate vânzătorului sau furnizorului pentru aceeași încălcare în alte state membre în cazurile transfrontaliere în care informațiile cu privire la astfel de sancțiuni sunt disponibile prin mecanismul instituit de Regulamentul (UE) 2017/2394 al Parlamentului European și al Consiliului (*);
  - (f) orice alt factor agravant sau atenuant aplicabil circumstanțelor cazului.

⁽¹⁷⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

(4) Fără a se aduce atingere alineatului (2) din prezentul articol, statele membre se asigură că, în cazul în care se impune aplicarea unor sancțiuni în conformitate cu articolul 21 din Regulamentul (UE) 2017/2394, acestea includ posibilitatea aplicării de amenzi prin proceduri administrative sau posibilitatea inițierii unor proceduri judiciare pentru aplicarea de amenzi sau ambele, cuantumul maxim al unor astfel de amenzi fiind de cel puțin 4 % din cifra de afaceri anuală a vânzătorului sau furnizorului realizată în statul membru sau statele membre în cauză.

(5) În cazurile în care se impune aplicarea unei amenzi în conformitate cu alineatul (4), însă informațiile privind cifra de afaceri anuală a vânzătorului sau furnizorului nu sunt disponibile, statele membre prevăd posibilitatea de a aplica amenzi al căror cuantum maxim este de cel puțin 2 milioane EUR.

(6) Statele membre notifică Comisiei, până la 28 noiembrie 2021, normele și măsurile prevăzute la alineatul (1) și îi comunică acesteia, fără întârziere, orice modificare ulterioară a acestora.

(*) Regulamentul (UE) 2017/2394 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure respectarea legislației în materie de protecție a consumatorului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO L 345, 27.12.2017, p. 1)."

Articolul 2

Modificarea Directivei 98/6/CE

Directiva 98/6/CE se modifică după cum urmează:

1. Se introduce următorul articol:

„Articolul 6a

(1) Orice notificare de reducere a prețului indică prețul anterior aplicat de comerciant pentru o perioadă determinată, înainte de aplicarea reducerii de preț.

(2) Prețul anterior reprezintă cel mai scăzut preț practicat de comerciant cel puțin în perioada ultimelor 30 de zile înainte de data aplicării reducerii de preț.

(3) Statele membre pot prevedea norme diferite pentru bunurile susceptibile a se deteriora sau a se perima rapid.

(4) Dacă produsul a fost prezent pe piață mai puțin de 30 de zile, statele membre pot prevedea, de asemenea, o perioadă de timp mai scurtă decât cea menționată la alineatul (2).

(5) Dacă reducerea de preț este majorată treptat, statele membre pot prevedea ca prețul anterior să fie considerat prețul fără reducere înainte de prima aplicare a reducerii de preț.”

2. Articolul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 8

(1) Statele membre adoptă regimul sancțiunilor care se aplică în cazul nerespectării dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare.

(2) Statele membre se asigură că următoarele criterii neexhaustive și orientative sunt luate în considerare pentru aplicarea de sancțiuni, dacă este cazul:

(a) natura, gravitatea, amploarea și durata încălcării;

(b) orice acțiune întreprinsă de comerciant pentru a atenua sau a repara prejudiciul suferit de consumatori;

(c) orice încălcare anterioară săvârșită de comerciant;

(d) beneficiile financiare dobândite sau pierderile evitate de comerciant datorită încălcării, dacă sunt disponibile datele relevante;

(e) sancțiunile aplicate comerciantului pentru aceeași încălcare în alte state membre, în cazurile transfrontaliere în care sunt disponibile informații cu privire la astfel de sancțiuni prin mecanismul instituit prin Regulamentul (UE) 2017/2394 al Parlamentului European și al Consiliului (*);

(f) orice alt factor agravant sau atenuant aplicabil circumstanțelor cazului.

(3) Statele membre notifică Comisiei, până la 28 noiembrie 2021, normele și măsurile prevăzute la alineatul (1) și îi comunică acestea, fără întârziere, orice modificare ulterioară a acestora.

(*) Regulamentul (UE) 2017/2394 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure respectarea legislației în materie de protecție a consumatorului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO L 345, 27.12.2017, p. 1)."

Articolul 3

Modificarea Directivei 2005/29/CE

Directiva 2005/29/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, primul paragraf se modifică după cum urmează:

(a) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) «produs» înseamnă orice bun sau serviciu, inclusiv bunuri imobile, servicii digitale și conținut digital, precum și drepturi și obligații;”;

(b) se adaugă următoarele litere:

„(m) «ierarhie» înseamnă vizibilitatea relativă conferită produselor, astfel cum sunt acestea prezentate, organizate sau comunicate de către comerciant, indiferent de mijloacele tehnologice utilizate pentru o astfel de prezentare, organizare sau comunicare;

(n) «piață online» înseamnă un serviciu care utilizează software, inclusiv un site de internet sau o parte a unui site de internet sau o aplicație gestionată de către comerciant sau în numele acestuia, care le permite consumatorilor să încheie contracte la distanță cu alți comercianți sau consumatori.”

2. La articolul 3, alineatele (5) și (6) se înlocuiesc cu următorul text:

„(5) Prezenta directivă nu împiedică statele membre să adopte dispoziții care să protejeze interesele legitime ale consumatorilor în ceea ce privește practicile comerciale sau de vânzare agresive sau înșelătoare în contextul vizitelor nesolicitate efectuate de un comerciant la domiciliul unui consumator sau al deplasărilor organizate de un comerciant cu scopul sau efectul de a promova sau a vinde produse consumatorilor. Astfel de dispoziții trebuie să fie proporționale, nediscriminatorii și justificate de motive privind protecția consumatorului.

(6) Statele membre notifică fără întârziere Comisiei dispozițiile de drept intern adoptate în temeiul alineatului (5), precum și orice modificare ulterioară a acestora. Comisia publică aceste informații pe un site specific de internet, asigurându-se că sunt accesibile cu ușurință consumatorilor și comercianților.”

3. La articolul 6 alineatul (2), se adaugă următoarea literă:

„(c) orice activitate de comercializare a unui bun, într-un stat membru, ca fiind identic cu un bun comercializat în alte state membre, deși bunul respectiv are o compoziție sau caracteristici semnificativ diferite, cu excepția cazului în care acest lucru este justificat de factori legitimi și obiectivi.”

4. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (4) se modifică după cum urmează:

(i) litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) modalitățile de plată, livrare și executare, în cazul în care diferă de condițiile de diligență profesională;”;

(ii) se adaugă următoarea literă:

„(f) pentru produsele oferite pe piețele online, informația dacă partea terță care oferă produsele este sau nu un comerciant, pe baza declarației respectivei părți terțe față de furnizorul de piață online.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(4a) Atunci când se oferă consumatorilor posibilitatea de a căuta produse oferite de diferiți comercianți sau de consumatori pe baza unei căutări sub formă de cuvinte-cheie, fraze sau alte date de intrare, indiferent de locul în care se încheie tranzacțiile în cele din urmă, sunt considerate semnificative informațiile generale, puse la dispoziție într-o secțiune specifică a interfeței online care este direct și ușor accesibilă de pe pagina unde sunt prezentate

rezultatele căutării, privind principalii parametri de stabilire a ierarhiei produselor prezentate consumatorului ca urmare a căutării efectuate și privind importanța relativă a acestor parametri, prin raportare la alți parametri. Prezentul alineat nu se aplică furnizorilor de motoare de căutare online, astfel cum sunt definiți la articolul 2 punctul 6 din Regulamentul (UE) 2019/1150 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*) Regulamentul (UE) 2019/1150 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind promovarea echității și a transparenței pentru întreprinderile utilizatoare de servicii de intermediere online (JO L 186, 11.7.2019, p. 57).”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(6) În cazul în care un comerciant oferă acces la recenziile consumatorilor privind produsele, sunt considerate semnificative informațiile care indică dacă și cum garantează comerciantul că recenziile publicate provin de la consumatori care au utilizat sau au achiziționat efectiv produsul.”

5. Se introduce următorul articol:

„Articolul 11a

Măsuri reparatorii

(1) Consumatorii afectați de practicile comerciale neloiale au acces la măsuri reparatorii proporționale și efective, printre care și despăgubiri pentru prejudiciul suferit de consumator și, dacă este cazul, reducerea prețului sau încetarea contractului. Statele membre pot stabili condițiile de aplicare și efectele acestor măsuri reparatorii. Statele membre pot lua în considerare, după caz, gravitatea și natura practicii comerciale neloiale, prejudiciul suferit de consumator și alte circumstanțe relevante.

(2) Aceste măsuri reparatorii nu au impact asupra aplicării altor măsuri reparatorii aflate la dispoziția consumatorilor în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern.”

6. Articolul 13 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 13

Sancțiuni

(1) Statele membre adoptă regimul sancțiunilor care se aplică în cazul nerespectării dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare.

(2) Statele membre se asigură că următoarele criterii neexhaustive și orientative sunt luate în considerare pentru aplicarea de sancțiuni, dacă este cazul:

(a) natura, gravitatea, amploarea și durata încălcării;

(b) orice acțiune întreprinsă de comerciant pentru a atenua sau a repara prejudiciul suferit de consumatori;

(c) orice încălcare anterioară săvârșită de comerciant;

(d) beneficiile financiare dobândite sau pierderile evitate de comerciant datorită încălcării, dacă sunt disponibile datele relevante;

(e) sancțiunile aplicate comerciantului pentru aceeași încălcare în alte state membre, în cazurile transfrontaliere în care sunt disponibile informații cu privire la astfel de sancțiuni prin mecanismul instituit prin Regulamentul (UE) 2017/2394 al Parlamentului European și al Consiliului (*);

(f) orice alt factor agravant sau atenuant aplicabil circumstanțelor cazului.

(3) Statele membre se asigură că, în cazul în care se impune aplicarea de sancțiuni în conformitate cu articolul 21 din Regulamentul (UE) 2017/2394, acestea includ posibilitatea aplicării de amenzi prin proceduri administrative sau posibilitatea inițierii unor proceduri judiciare pentru aplicarea de amenzi sau ambele, cuantumul maxim al unor astfel de amenzi fiind de cel puțin 4 % din cifra de afaceri anuală a comerciantului realizată în statul membru sau statele membre în cauză. Fără a aduce atingere regulamentului respectiv, din motive constituționale naționale, statele membre pot limita aplicarea de amenzi la următoarele cazuri:

(a) încălcarea articolelor 6, 7, 8 și 9 și a anexei I la prezenta directivă; și

- (b) continuarea utilizării de către comerciant a unei practici comerciale care a fost considerată neloială de către autoritatea sau instanța națională competentă, în cazul în care respectiva practică comercială nu constituie o încălcare menționată la litera (a).
- (4) În cazurile în care se impune aplicarea unei amenzi în conformitate cu alineatul (3), însă informațiile privind cifra de afaceri anuală a comerciantului nu sunt disponibile, statele membre prevăd posibilitatea de a aplica amenzi al căror quantum maxim este de cel puțin 2 milioane EUR.
- (5) Statele membre notifică Comisiei, până la 28 noiembrie 2021, normele și măsurile prevăzute la alineatul (1) și îi comunică acestea, fără întârziere, orice modificare ulterioară a acestora.

(*) Regulamentul (UE) 2017/2394 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure respectarea legislației în materie de protecție a consumatorului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO L 345, 27.12.2017, p. 1)."

7. Anexa I se modifică după cum urmează:

- (a) se introduce următorul punct:
- „11a. Furnizarea de rezultate ca răspuns la o căutare efectuată online de către un consumator, fără a menționa în mod clar existența oricărei publicități plătite sau a oricărei plăți specifice pentru asigurarea unei încadrări pe o poziție mai bună în ierarhie a produselor în cadrul rezultatelor căutării.”;
- (b) se introduc următoarele puncte:
- „23a. Revânzarea de bilete către consumatori, în cazul în care comerciantul le-a achiziționat utilizând mijloace automate pentru a eluda orice limitare impusă privind numărul de bilete pe care o persoană le poate cumpăra sau orice altă regulă aplicabilă achiziționării de bilete.
- 23b. Afirmarea faptului că recenziile privind un produs provin de la consumatori care au utilizat sau au achiziționat efectiv produsul, fără a lua măsuri rezonabile și proporționale pentru a verifica dacă aceste recenzii provin de la consumatorii respectivi.
- 23c. Prezentarea sau însărcinarea unei alte persoane juridice sau fizice cu prezentarea de recenzii sau recomandări false ca venind din partea unor consumatori sau, ori prezentarea înșelătoare a recenziilor sau a recomandărilor unor consumatori pe platformele de comunicare socială pentru a promova anumite produse.”

Articolul 4

Modificarea Directivei 2011/83/UE

Directiva 2011/83/UE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, primul paragraf se modifică după cum urmează:

- (a) punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. «bunuri» înseamnă bunuri în sensul definiției de la articolul 2 punctul 5 din Directiva (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului (*);

(*) Directiva (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri, de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivei 2009/22/CE și de abrogare a Directivei 1999/44/CE (JO L 136, 22.5.2019, p. 28).”;

- (b) se introduce următorul punct:

„4a. «date cu caracter personal» înseamnă date cu caracter personal în sensul definiției de la articolul 4 punctul 1 din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului; (*)

(*) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).”;

(c) punctele 5 și 6 se înlocuiesc cu următorul text:

- „5. «contract de vânzare» înseamnă orice contract în temeiul căruia comerciantul transferă sau se angajează să transfere proprietatea asupra unor bunuri către consumator, inclusiv orice contract care are drept obiect atât bunuri, cât și servicii;
6. «contract de servicii» înseamnă orice contract, altul decât un contract de vânzare, în temeiul căruia comerciantul furnizează sau se angajează să furnizeze un serviciu consumatorului, inclusiv un serviciu digital;”;

(d) punctul 11 se înlocuiește cu următorul text:

- „11. «conținut digital» înseamnă conținut digital în sensul definiției de la articolul 2 punctul 1 din Directiva (UE) 2019/770 a Parlamentului European și a Consiliului (*);

(*) Directiva (UE) 2019/770 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de furnizare de conținut digital și de servicii digitale (JO L 136, 22.5.2019, p. 1).”;

(e) se adaugă următoarele puncte:

- „16. «serviciu digital» înseamnă servicii digitale în sensul definiției de la articolul 2 punctul 2 din Directiva (UE) 2019/770;
17. «piață online» înseamnă un serviciu care utilizează software, inclusiv un site de internet sau o parte a unui site de internet sau o aplicație gestionată de către comerciant sau în numele acestuia, care le permite consumatorilor să încheie contracte la distanță cu alți comercianți sau consumatori;
18. «furnizor de piață online» înseamnă orice comerciant care pune la dispoziția consumatorilor o piață online;
19. «compatibilitate» înseamnă compatibilitate în sensul definiției de la articolul 2 punctul 10 din Directiva (UE) 2019/770;
20. «funcționalitate» înseamnă funcționalitate în sensul definiției de la articolul 2 punctul 11 din Directiva (UE) 2019/770;
21. «interoperabilitate» înseamnă interoperabilitate în sensul definiției de la articolul 2 punctul 12 din Directiva (UE) 2019/770.”

2. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Prezenta directivă se aplică, conform condițiilor și în limitele stabilite în dispozițiile sale, oricărui contract încheiat între un comerciant și un consumator, prin care consumatorul plătește sau se angajează la plata prețului. Directiva se aplică contractelor de furnizare a apei, gazelor, energiei electrice sau încălzirii centralizate, inclusiv de către furnizorii publici, în măsura în care aceste utilități sunt furnizate pe bază contractuală.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(1a) Prezenta directivă se aplică, de asemenea, în cazul în care comerciantul furnizează sau se angajează să furnizeze consumatorului conținut digital care nu este livrat pe un suport material sau un serviciu digital, iar consumatorul furnizează sau se angajează să furnizeze comerciantului date cu caracter personal, cu excepția cazului în care datele cu caracter personal furnizate de consumator sunt prelucrate exclusiv de către comerciant pentru furnizarea conținutului digital care nu este livrat pe un suport material sau a serviciului digital în conformitate cu prezenta directivă, sau pentru a-i permite comerciantului să respecte cerințele legale la care este supus, iar comerciantul nu prelucrează aceste date în niciun alt scop.”;

(c) alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(i) litera (k) se înlocuiește cu următorul text:

„(k) de prestare a unor servicii de transport de pasageri, cu excepția articolului 8 alineatul (2) și a articolelor 19, 21 și 22;”;

(ii) se adaugă următoarea literă:

„(n) niciunui bun vândut prin executare silită sau în alt mod, în virtutea legii.”

3. La articolul 5, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) în plus față de o mențiune a existenței garanției legale de conformitate pentru bunuri, conținutul digital și serviciile digitale, existența și condițiile privind serviciile postvânzare și garanțiile comerciale, după caz;”;

(b) literele (g) și (h) se înlocuiesc cu următorul text:

„(g) dacă este cazul, funcționalitatea, inclusiv măsurile tehnice de protecție aplicabile, a bunurilor cu elemente digitale, a conținutului digital și a serviciilor digitale;

(h) dacă este cazul, orice compatibilitate și interoperabilitate relevante ale bunurilor cu elemente digitale, ale conținutului digital și ale serviciilor digitale de care comerciantul are cunoștință sau se poate presupune în mod rezonabil că are cunoștință.”

4. Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) adresa fizică la care este stabilit comerciantul, precum și numărul său de telefon și adresa sa de e-mail. În plus, în cazul în care comerciantul oferă alte mijloace de comunicare online care să garanteze conservarea la dispoziția consumatorului, pe un suport durabil, a oricărei corespondențe scrise cu comerciantul, inclusiv a datei și a oricărui astfel de corespondențe, informațiile includ și detalii referitoare la aceste alte mijloace; toate aceste mijloace de comunicare oferite de comerciant permit consumatorului să contacteze rapid comerciantul și să comunice în mod eficient cu acesta; dacă este cazul, comerciantul furnizează, de asemenea, adresa fizică și identitatea comerciantului în numele căruia acționează.”;

(ii) se introduce următorul punct:

„(ea) dacă este cazul, faptul că prețul a fost personalizat pe baza unui proces decizional automatizat;”;

(iii) litera (l) se înlocuiește cu următorul text:

„(l) o mențiune referitoare la existența unei garanții legale de conformitate pentru bunuri conținutul digital și serviciile digitale;”;

(iv) literele (r) și (s) se înlocuiesc cu următorul text:

„(r) dacă este cazul, funcționalitatea bunurilor cu elemente digitale, a conținutului digital și a serviciilor digitale, inclusiv măsurile tehnice de protecție aplicabile;

(s) dacă este cazul, orice compatibilitate și interoperabilitate relevante ale bunurilor cu elemente digitale, ale conținutului digital și ale serviciilor digitale de care comerciantul are cunoștință sau se poate presupune în mod rezonabil că are cunoștință.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Informațiile menționate la alineatul (1) literele (h), (i) și (j) din prezentul articol pot fi furnizate utilizând modelul de instrucțiuni privind retragerea, prevăzut în anexa I partea A. Comerciantul respectă cerințele de informare stabilite la alineatul (1) literele (h), (i) și (j) din prezentul articol dacă a furnizat consumatorului aceste instrucțiuni, corect completate. Trimiterile la perioada de retragere de 14 zile din modelul de instrucțiuni privind retragerea, prevăzut în anexa I partea A, se înlocuiesc cu trimiteri la o perioadă de retragere de 30 de zile, în cazurile în care statele membre au adoptat norme în conformitate cu articolul 9 alineatul (1a).”

5. Se introduce următorul articol:

„Articolul 6a

Cerințe suplimentare de informare specifice pentru contractele încheiate pe piețele online

(1) Înainte ca un contract la distanță sau orice ofertă similară de pe o piață online să producă efecte obligatorii asupra consumatorului, furnizorul de piață online furnizează consumatorului, fără a aduce atingere Directivei 2005/29/CE, următoarele informații, într-un mod clar și ușor de înțeles și adecvat mijloacelor de comunicare la distanță:

- (a) informații generale, puse la dispoziție într-o secțiune specifică a interfeței online, care este direct și ușor accesibilă de pe pagina unde sunt prezentate ofertele, privind principalii parametri de stabilire a ierarhiei ofertelor prezentate consumatorului ca urmare a căutării efectuate, astfel cum se prevede la articolul 2 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2005/29/CE și importanța relativă a acestor parametri, prin raportare la alți parametri;
- (b) dacă partea terță care oferă bunurile, serviciile sau conținutul digital este sau nu un comerciant, pe baza declarației respectivei părți terțe față de furnizorul de piață online;
- (c) dacă partea terță care oferă bunurile, serviciile sau conținutul digital nu este un comerciant, faptul că drepturile consumatorilor care decurg din dreptul Uniunii în materie de protecție a consumatorilor nu se aplică contractului încheiat;
- (d) dacă este cazul, modul în care obligațiile legate de contract sunt partajate de partea terță care oferă bunurile, serviciile sau conținutul digital și furnizorul de piață online, fără ca această informare să aducă atingere responsabilității furnizorului de piață online sau a terțului comerciant în legătură cu contractul în temeiul altor norme de drept al Uniunii sau de drept intern.

(2) Fără a aduce atingere Directivei 2000/31/CE, prezentul articol nu împiedică statele membre să impună cerințe suplimentare de informare în sarcina furnizorilor de piețe online. Astfel de dispoziții trebuie să fie proporționale, nediscriminatorii și justificate de motive privind protecția consumatorului.”

6. La articolul 7, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În cazul în care consumatorul dorește ca prestarea unor servicii sau furnizarea de apă, gaz sau electricitate, atunci când acestea nu sunt puse în vânzare într-un volum limitat sau cantitate prestabilită, sau de încălzire centralizată să înceapă în timpul perioadei de retragere prevăzute la articolul 9 alineatul (2), iar contractul dă naștere unei obligații de plată pentru consumator, comerciantul solicită consumatorului să formuleze o astfel de cerere expresă pe un suport durabil și să confirme că a luat cunoștință de faptul că, odată ce contractul a fost executat integral de către comerciant, consumatorul nu mai are dreptul de retragere.”

7. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În cazul în care contractul este încheiat printr-un mijloc de comunicare la distanță ce permite un spațiu sau un timp limitat pentru afișarea informației, comerciantul furnizează în cadrul mijlocului de comunicare respectiv sau prin intermediul acestuia, înaintea încheierii contractului, cel puțin informațiile precontractuale referitoare la principalele caracteristici ale bunului sau serviciului, identitatea comerciantului, prețul total, dreptul la retragere, durata contractului și, în cazul contractelor pe durată nedeterminată, modalitățile de încetare a contractului, astfel cum se menționează la articolul 6 alineatul (1) literele (a), (b), (e), (h) și, respectiv, (o), cu excepția formularului tipizat de retragere prevăzut în anexa I partea B, menționat la litera (h). Celelalte informații menționate la articolul 6 alineatul (1), inclusiv formularul tipizat de retragere, sunt furnizate consumatorului de comerciant într-un mod adecvat, în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol.”;

- (b) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) În cazul în care consumatorul dorește ca prestarea unor servicii sau furnizarea de apă, gaz sau electricitate, atunci când acestea nu sunt puse în vânzare într-un volum limitat sau cantitate prestabilită, sau de încălzire centralizată să înceapă în timpul perioadei de retragere prevăzute la articolul 9 alineatul (2), iar contractul dă naștere unei obligații de plată pentru consumator, comerciantul solicită consumatorului să formuleze o cerere expresă și să confirme că a luat cunoștință de faptul că, odată ce contractul a fost executat integral de către comerciant, consumatorul nu mai are dreptul de retragere.”

8. Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat:

„(1a) Statele membre pot adopta norme conform cărora termenul de retragere de 14 zile menționat la alineatul (1) se extinde la 30 de zile pentru contractele încheiate în contextul vizitelor nesolicitate efectuate de un comerciant la domiciliul unui consumator sau al deplasărilor organizate de un comerciant cu scopul sau efectul de a promova sau a vinde produse consumatorilor, în scopul protejării intereselor legitime ale consumatorilor în ceea ce privește practicile comerciale sau de vânzare agresive sau înșelătoare. Astfel de norme trebuie să fie proporționale, nediscriminatorii și justificate de motive privind protecția consumatorului.”;

(b) la alineatul (2), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Fără a aduce atingere articolului 10, termenul de retragere menționat la alineatul (1) din prezentul articol expiră după 14 zile sau, în cazurile în care statele membre au adoptat norme în conformitate cu alineatul (1a) din prezentul articol, după 30 de zile, de la:”.

9. La articolul 10, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazul în care comerciantul a transmis consumatorului informațiile prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol în termen de 12 luni de la data menționată la articolul 9 alineatul (2), perioada de retragere expiră după 14 zile de la data la care consumatorul primește informațiile respective sau, în cazurile în care statele membre au adoptat norme în conformitate cu articolul 9 alineatul (1a), după 30 de zile de la data respectivă.”

10. La articolul 13 se adaugă următoarele alineate:

„(4) În ceea ce privește datele cu caracter personal ale consumatorului, comerciantul respectă obligațiile aplicabile prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/679.

(5) Comerciantul se abține de la utilizarea oricărui conținut, altul decât datele cu caracter personal, care a fost furnizat sau creat de consumator la utilizarea conținutului digital sau a serviciului digital furnizat de comerciant, cu excepția cazului în care acest conținut:

- (a) nu are nicio utilitate în afara contextului conținutului digital sau al serviciului digital furnizat de comerciant;
- (b) are legătură doar cu activitatea consumatorului atunci când folosește conținutul digital sau serviciul digital furnizat de comerciant;
- (c) a fost agregat cu alte date de către comerciant și nu poate fi dezagregat sau poate fi dezagregat doar cu eforturi disproporționate; sau
- (d) a fost generat în comun de către consumator și alte persoane, iar alți consumatori pot continua să utilizeze conținutul.

(6) Cu excepția cazurilor menționate la alineatul (5) litera (a), (b) sau (c), comerciantul pune la dispoziția consumatorului, la cererea acestuia, orice conținut, altul decât datele cu caracter personal, care a fost furnizat sau creat de consumator la utilizarea conținutului digital sau a serviciului digital furnizat de comerciant.

(7) Consumatorul are dreptul de a recupera respectivul conținut digital fără costuri, fără impedimente din partea comerciantului, într-un termen rezonabil și într-un format utilizat în mod curent și care poate fi citit automat.

(8) În cazul retragerii din contract, comerciantul poate împiedica orice utilizare ulterioară a conținutului digital sau a serviciului digital de către consumator, în special prin blocarea accesului consumatorului la conținutul digital sau la serviciul digital sau prin dezactivarea contului de utilizator al consumatorului, fără a aduce atingere alineatului (6).”

11. Articolul 14 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat:

„(2a) În cazul retragerii din contract, consumatorul se abține de la utilizarea conținutului digital sau a serviciului digital și de la punerea acestuia la dispoziția terților.”;

(b) la alineatul (4) litera (b), punctul (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) consumatorul nu și-a dat acordul prealabil expres cu privire la începerea prestării înainte de sfârșitul perioadei de 14 zile sau de 30 de zile menționate la articolul 9;”

12. Articolul 16 se modifică după cum urmează:

(a) primul paragraf se modifică după cum urmează:

(i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) contractele de servicii, după prestarea integrală a serviciilor și, în cazul în care contractul dă naștere unei obligații de plată pentru consumator, dacă executarea a început cu acordul prealabil expres al consumatorului și după ce acesta a confirmat că a luat cunoștință de faptul că își va pierde dreptul de retragere după executarea integrală a contractului de către comerciant;”

(ii) litera (m) se înlocuiește cu următorul text:

„(m) contractele de furnizare de conținut digital care nu este livrat pe un suport material, dacă executarea a început și, în cazul în care contractul dă naștere unei obligații de plată pentru consumator, dacă:

- (i) consumatorul și-a dat acordul prealabil expres pentru începerea executării în cursul perioadei de retragere;
- (ii) consumatorul a confirmat că a luat cunoștință de faptul că își va pierde dreptul de retragere în consecință; și
- (iii) comerciantul a furnizat confirmarea în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) sau cu articolul 8 alineatul (7).”;

(b) se adaugă următoarele paragrafe:

„Statele membre pot acorda derogări de la exceptările de la dreptul de retragere stabilite la primul paragraf literele (a), (b), (c) și (e) pentru contractele încheiate în contextul vizitelor nesolicitate efectuate de un comerciant la domiciliul unui consumator sau al deplasărilor organizate de un comerciant cu scopul sau efectul de a promova sau a vinde produse consumatorilor, în scopul protejării intereselor legitime ale consumatorilor în ceea ce privește practicile comerciale e sau de vânzare agresive sau înșelătoare. Astfel de dispoziții trebuie să fie proporționale, nediscriminatorii și justificate de motive privind protecția consumatorului.

În cazul contractelor de servicii care dau naștere unei obligații de plată pentru consumator, atunci când consumatorul a solicitat în mod expres o vizită din partea comerciantului în scopul efectuării de reparații, statele membre pot să prevadă pierderea de către consumator a dreptului de retragere după ce serviciul a fost executat integral dacă executarea a început cu consimțământul prealabil expres al consumatorului.”

13. Articolul 24 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 24

Sancțiuni

(1) Statele membre adoptă regimul sancțiunilor care se aplică în cazul nerespectării dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare.

(2) Statele membre se asigură că următoarele criterii neexhaustive și orientative sunt luate în considerare pentru aplicarea de sancțiuni, dacă este cazul:

- (a) natura, gravitatea, amploarea și durata încălcării;
- (b) orice acțiune întreprinsă de comerciant pentru a atenua sau a repara prejudiciul suferit de consumatori;
- (c) orice încălcare anterioară săvârșită de comerciant;
- (d) beneficiile financiare dobândite sau pierderile evitate de comerciant datorită încălcării, dacă sunt disponibile datele relevante;
- (e) sancțiunile aplicate comerciantului pentru aceeași încălcare în alte state membre în cazurile transfrontaliere în care informațiile cu privire la astfel de sancțiuni sunt disponibile prin mecanismul instituit prin Regulamentul (UE) 2017/2394 al Parlamentului European și al Consiliului (*);

- (f) orice alt factor agravant sau atenuant aplicabil circumstanțelor cazului.
- (3) Statele membre se asigură că, în cazul în care se impune aplicarea de sancțiuni în conformitate cu articolul 21 din Regulamentul (UE) 2017/2394, acestea includ posibilitatea aplicării de amenzi prin proceduri administrative sau posibilitatea inițierii unor proceduri judiciare pentru aplicarea de amenzi sau ambele, cuantumul maxim al unor astfel de amenzi fiind de cel puțin 4 % din cifra de afaceri anuală a comerciantului realizată în statul membru sau statele membre în cauză.
- (4) În cazurile în care se impune aplicarea unei amenzi în conformitate cu alineatul (3), însă informațiile privind cifra de afaceri anuală a comerciantului nu sunt disponibile, statele membre prevăd posibilitatea de a aplica amenzi al căror cuantum maxim este de cel puțin 2 milioane EUR.
- (5) Statele membre notifică Comisiei, până la 28 noiembrie 2021, normele și măsurile prevăzute la alineatul (1) și îi comunică acesteia, fără întârziere, orice modificare ulterioară a acestora.

(*) Regulamentul (UE) 2017/2394 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure respectarea legislației în materie de protecție a consumatorului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO L 345, 27.12.2017, p. 1)."

14. La articolul 29, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care un stat membru recurge la oricare dintre opțiunile normative menționate la articolul 3 alineatul (4), articolul 6 alineatul (7) sau (8), articolul 7 alineatul (4), articolul 8 alineatul (6), articolul 9 alineatul (1a) sau (3) și articolul 16 al doilea și al treilea paragraf, acesta informează Comisia cu privire la aceasta până la 28 noiembrie 2021 și cu privire la orice modificare ulterioară.”

15. Anexa I se modifică după cum urmează:

(a) partea A se modifică după cum urmează:

(i) al treilea paragraf din secțiunea „Dreptul de retragere” se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru a vă exercita dreptul de retragere, trebuie să ne informați [2] cu privire la decizia dumneavoastră de a vă retrage din prezentul contract utilizând o declarație neechivocă (de exemplu, o scrisoare trimisă prin poștă sau e-mail). În acest scop, puteți folosi formularul tipizat de retragere alăturat; folosirea lui nu este însă obligatorie. [3]”;

(ii) în secțiunea „Instrucțiuni de completare”, punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

“[2.] Introduceți numele dumneavoastră, adresa dumneavoastră fizică, numărul dumneavoastră de telefon și adresa de e-mail.”;

(b) în partea B, prima liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„Către [aici comerciantul își introduce numele, adresa fizică și adresa de e-mail]”.

Articolul 5

Informații privind drepturile consumatorilor

Comisia se asigură că cetățenii care doresc informații cu privire la drepturile lor de consumatori sau la soluționarea extrajudiciară a litigiilor beneficiază de un punct de contact online, prin intermediul portalului digital unic înființat prin Regulamentul (UE) 2018/1724 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁸⁾, care să le permită:

- (a) să aibă acces la informații actualizate clare, ușor de înțeles și ușor accesibile cu privire la drepturile lor în Uniune în materie de protecție a consumatorilor; și
- (b) să depună o plângere prin intermediul platformei de soluționare online a litigiilor, înființată în temeiul Regulamentului (UE) nr. 524/2013, și al centrului competent din cadrul rețelei centrelor europene pentru consumatori, în funcție de părțile implicate.

⁽¹⁸⁾ Regulamentul (UE) 2018/1724 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 octombrie 2018 privind înființarea unui portal digital unic (gateway) pentru a oferi acces la informații, la proceduri și la servicii de asistență și de soluționare a problemelor și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 (JO L 295, 21.11.2018, p. 1).

*Articolul 6***Rapoartele Comisiei și revizuirea**

Până la 28 mai 2024, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea prezentei directive. Raportul respectiv include în special o evaluare a dispozițiilor prezentei directive cu privire la:

- (a) evenimentele organizate în afara spațiului comercial al comerciantului; și
- (b) cazurile de bunuri comercializate ca fiind identice, dar cu o compoziție sau caracteristici semnificativ diferite, inclusiv dacă respectivele cazuri ar trebui să facă obiectul unor cerințe mai stricte, între care interzicerea prin includerea în anexa I la Directiva 2005/29/CE, și dacă sunt necesare dispoziții mai detaliate privind informațiile referitoare la diferențierea bunurilor.

Raportul respectiv este însoțit, după caz, de o propunere legislativă.

*Articolul 7***Transpunere**

(1) Până la 28 noiembrie 2021, statele membre adoptă și publică dispozițiile necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.

Statele membre aplică dispozițiile respective începând de la 28 mai 2022.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

*Articolul 8***Intrare în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 9***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 27 noiembrie 2019.

Pentru Parlamentul European
Președintele
D. M. SASSOLI

Pentru Consiliu
Președintele
T. TUPPURAINEN

DIRECTIVA (UE) 2019/2162 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 27 noiembrie 2019****privind emisiunea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivelor 2009/65/CE și 2014/59/UE****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

intrucât:

- (1) Articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ prevede cerințe foarte generale cu privire la elementele structurale ale obligațiunilor garantate. Aceste cerințe se limitează la necesitatea ca obligațiunile garantate să fie emise de o instituție de credit care își are sediul social într-un stat membru și face obiectul unei supravegheri publice speciale și unui mecanism de recurs dual. Cadrele naționale ale obligațiunilor garantate abordează aceste aspecte, reglementându-le mult mai în detaliu. Cadrele naționale respective conțin și alte dispoziții structurale, mai precis norme privind componența portofoliului de acoperire, criteriile de eligibilitate a activelor, posibilitatea de a pune în comun activele și obligațiile de transparență și de raportare, precum și norme privind minimizarea riscului de lichiditate. Abordările statelor membre în materie de reglementare diferă, de asemenea, în ceea ce privește fondul. În mai multe state membre nu există niciun cadru național specific pentru obligațiunile garantate. În consecință, principalele elemente structurale pe care obligațiunile garantate emise în Uniune trebuie să le respecte nu sunt încă prevăzute în dreptul Uniunii.
- (2) Articolul 129 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ adaugă condiții suplimentare față de cele menționate la articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE pentru obținerea tratamentului preferențial în ceea ce privește cerințele de capital, care permit instituțiilor de credit să dețină mai puțin capital atunci când investesc în obligațiuni garantate decât atunci când investesc în alte active. Deși aceste cerințe suplimentare sporesc gradul de armonizare al obligațiunilor garantate în Uniune, ele servesc scopului specific de a stabili condițiile care trebuie să fie îndeplinite pentru ca investitorii în obligațiuni garantate să primească un astfel de tratament preferențial și nu sunt aplicabile în afara cadrului Regulamentului (UE) nr. 575/2013.
- (3) Alte acte juridice ale Uniunii, cum ar fi Regulamentele delegate (UE) 2015/35 ⁽⁵⁾ și (UE) 2015/61 ⁽⁶⁾ ale Comisiei și Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁷⁾, fac de asemenea trimitere la definiția prevăzută în Directiva 2009/65/CE ca referință pentru identificarea obligațiunilor garantate care pot beneficia de tratamentul preferențial pentru investitorii în obligațiuni garantate, acordat în temeiul respectivelor acte. Cu toate acestea, textul actelor respective diferă în funcție de scopul și de obiectul lor și, prin urmare, termenul „obligațiuni garantate” nu este utilizat în mod consecvent.

⁽¹⁾ JO C 367, 10.10.2018, p. 56.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 18 aprilie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 8 noiembrie 2019.

⁽³⁾ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁽⁵⁾ Regulamentul delegat (UE) 2015/35 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 12, 17.1.2015, p. 1).

⁽⁶⁾ Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate pentru instituțiile de credit (JO L 11, 17.1.2015, p. 1).

⁽⁷⁾ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

- (4) În linii mari, tratamentul obligațiunilor garantate poate fi considerat armonizat în ceea ce privește condițiile privind investițiile în obligațiuni garantate. Cu toate acestea, există o lipsă de armonizare la nivelul Uniunii în ceea ce privește condițiile privind emisiunea de obligațiuni garantate, ceea ce are mai multe consecințe. În primul rând, se acordă un tratament preferențial egal unor instrumente care pot fi diferite în ceea ce privește natura lor, precum și nivelul lor de risc și nivelul protecției investitorilor pe care îl oferă. În al doilea rând, diferențele dintre cadrele naționale sau absența unui astfel de cadru, și lipsa unei definiții a obligațiunilor garantate, stabilită de comun acord, ar putea crea obstacole în calea dezvoltării unei piețe unice cu adevărat integrate pentru obligațiunile garantate. În al treilea rând, diferențele în ceea ce privește mecanismele de siguranță prevăzute de normele naționale ar putea crea riscuri pentru stabilitatea financiară, pentru că obligațiunile garantate cu niveluri diferite de protecție a investitorilor pot fi cumpărate în întreaga Uniune și beneficia de tratamentul preferențial prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în alte acte juridice ale Uniunii.
- (5) Armonizarea anumitor aspecte ale regimurilor naționale, pe baza anumitor cele mai bune practici identificate, ar trebui să asigure deci dezvoltarea armonioasă și continuă a piețelor de obligațiuni garantate care funcționează bine din Uniune și să limiteze riscurile și vulnerabilitățile potențiale în ceea ce privește stabilitatea financiară. O astfel de armonizare bazată pe principii ar trebui să stabilească o bază comună pentru toate emisiunile de obligațiuni garantate din Uniune. Armonizarea prevede obligația tuturor statelor membre de a institui cadre pentru obligațiunile garantate, ceea ce ar urma să faciliteze, de asemenea, dezvoltarea piețelor de obligațiuni garantate în statele membre în care astfel de piețe nu există. Aceste piețe ar oferi o sursă de finanțare stabilă pentru instituțiile de credit care, pe această bază, ar fi mai în măsură să ofere credite ipotecare la prețuri accesibile pentru consumatori și întreprinderi și ar pune la dispoziția investitorilor investiții alternative sigure.
- (6) În recomandarea sa din 20 decembrie 2012 privind finanțarea instituțiilor de credit ⁽⁸⁾, Comitetul european pentru risc sistemic („CERS”) a invitat autoritățile naționale competente și Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană („ABE”), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁹⁾, să identifice cele mai bune practici în ceea ce privește obligațiunile garantate și să încurajeze o armonizare a cadrelor naționale. Acesta a recomandat, de asemenea, ca ABE să coordoneze acțiunile întreprinse de către autoritățile competente naționale, în special în ceea ce privește calitatea și segregarea portofoliilor de acoperire, indisponibilitatea în caz de faliment a obligațiunilor garantate, riscurile aferente activelor și datoriilor care afectează portofoliile de acoperire și furnizarea de informații privind compoziția portofoliilor de acoperire. Recomandarea invita, de asemenea, ABE să monitorizeze pentru o perioadă de doi ani funcționarea pieței obligațiunilor garantate în raport cu cele mai bune practici identificate de ABE, pentru a evalua necesitatea unor măsuri legislative și a raporta în mod corespunzător către CERS și Comisie.
- (7) În decembrie 2013, Comisia a solicitat un aviz din partea ABE în conformitate cu articolul 503 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
- (8) În raportul care însoțește avizul său din 1 iulie 2014, ca răspuns atât la recomandarea CERS din 20 decembrie 2012, cât și la cererea de aviz din partea Comisiei din decembrie 2013, ABE a recomandat o mai mare convergență a cadrelor naționale juridice, de reglementare și de supraveghere ale obligațiunilor garantate, pentru a se încuraja și mai mult un tratament unic preferențial privind ponderarea la risc a obligațiunilor garantate din Uniune.
- (9) După cum a prevăzut CERS, ABE a monitorizat în continuare, pentru o perioadă de doi ani, funcționarea pieței obligațiunilor garantate în raport cu cele mai bune practici stabilite în recomandarea respectivă. Pe baza respectivei monitorizări, ABE a emis la 20 decembrie 2016 un al doilea aviz însoțit de un raport privind obligațiunile garantate destinat CERS, Consiliului și Comisiei ⁽¹⁰⁾. Raportul a concluzionat că, pentru a se asigura mai multă consecvență în ceea ce privește definițiile și regimul de reglementare al obligațiunilor garantate din Uniune, este necesară o mai mare armonizare. Raportul a mai concluzionat că armonizarea ar trebui să se bazeze pe piețele care funcționează bine din anumite state membre.

⁽⁸⁾ Recomandarea Comitetului european pentru risc sistemic din 20 decembrie 2012 privind finanțarea instituțiilor de credit (CERS/2012/2) (JO C 119, 25.4.2013, p. 1).

⁽⁹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

⁽¹⁰⁾ Raportul ABE privind obligațiunile garantate – recomandări privind armonizarea cadrelor pentru obligațiuni garantate în UE (2016), EBA-Op-2016-23.

- (10) Obligațiunile garantate sunt emise în mod tradițional de către instituțiile de credit. Scopul intrinsec al obligațiunilor garantate este de a oferi finanțare pentru împrumuturi, iar una dintre activitățile de bază ale instituțiilor de credit este acordarea de împrumuturi pe scară largă. Prin urmare, pentru ca obligațiunile garantate să beneficieze de un tratament preferențial în temeiul dreptului Uniunii, acestea trebuie să fie emise de instituții de credit.
- (11) Prin faptul că activitatea de emisiune de obligațiuni garantate este rezervată doar instituțiilor de credit se asigură că emitentul are cunoștințele necesare pentru a gestiona riscul de credit aferent împrumuturilor din portofoliul de acoperire. De asemenea, se asigură faptul că emitentul face obiectul cerințelor de capital care protejează investitorii în temeiul mecanismului de recurs dual, care acordă investitorilor și contrapărții la un contract derivat o creanță atât asupra emitentului de obligațiuni garantate, cât și asupra activelor de acoperire. Prin rezervarea activității de emisiune de obligațiuni garantate doar instituțiilor de credit se asigură, prin urmare, că obligațiunile garantate rămân un instrument de finanțare sigur și eficient, contribuind astfel la protecția investitorilor și la stabilitatea financiară, care reprezintă obiective de politică publică importante pentru interesul general. Această abordare este, de asemenea, în concordanță cu abordarea piețelor naționale care funcționează bine, în care doar instituțiilor de credit li se permite să emită obligațiuni garantate.
- (12) Prin urmare, este oportun ca numai instituțiilor de credit, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, să li se permită să emită obligațiuni garantate în temeiul dreptului Uniunii. Instituțiile specializate de credit ipotecar se caracterizează prin faptul că nu solicită depozite, ci alte fonduri rambursabile din partea publicului și, ca atare, se încadrează în definiția „instituției de credit” astfel cum este stabilită în Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Fără a aduce atingere activităților auxiliare permise în temeiul dreptului intern aplicabil, instituțiile specializate de credit ipotecar sunt instituții care nu efectuează decât activități de acordare de credite ipotecare și de împrumuturi către sectorul public, inclusiv finanțarea unor împrumuturi achiziționate de la alte instituții de credit. Principalul obiectiv al prezentei directive este de a reglementa condițiile în care instituțiile de credit pot emite obligațiuni garantate ca instrument de finanțare, prin stabilirea cerințelor privind aceste produse și instituirea unei supravegheri specifice a produselor la care sunt supuse instituțiile de credit, în vederea garantării unui nivel ridicat de protecție a investitorilor.
- (13) Existența unui mecanism de recurs dual reprezintă un concept și un element esențial din numeroase cadre naționale existente pentru obligațiunile garantate. Acesta este, de asemenea, o caracteristică esențială a obligațiunilor garantate astfel cum sunt menționate la articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE. Prin urmare, este necesar să se specifice conceptul respectiv, astfel încât să se asigure că investitorii și contrapărțile la contracte derivate de pe întreg teritoriul Uniunii au o creanță atât asupra emitentului de obligațiuni garantate, cât și asupra activelor de acoperire, în condiții armonizate.
- (14) De asemenea, indisponibilitatea în caz de faliment ar trebui să fie o caracteristică esențială a obligațiunilor garantate, pentru a se asigura faptul că investitorii în obligațiuni garantate sunt plățiți la scadența obligațiunii. Accelerarea automată a plății în caz de insolvență sau de rezoluție a emitentului poate perturba rangul de prioritate al investitorilor în obligațiuni garantate. Prin urmare, este important să se asigure faptul că investitorii în obligațiuni garantate sunt plățiți în conformitate cu calendarul contractual, chiar și în cazul insolvenței sau rezoluției emitentului. Astfel, indisponibilitatea în caz de faliment este direct legată de mecanismul de recurs dual și ar trebui ca atare să reprezinte o caracteristică esențială a cadrului obligațiunilor garantate.
- (15) O altă caracteristică esențială a cadrelor naționale existente pentru obligațiunile garantate este cerința ca activele de acoperire să fie de o calitate foarte ridicată, pentru a asigura soliditatea portofoliului de acoperire. Activele de acoperire se caracterizează prin trăsături specifice referitoare la drepturi de creanță și la active constituite ca garanții reale care garantează activele de acoperire. Prin urmare, este oportun să se definească caracteristicile calitative generale ale activelor de acoperire eligibile.
- (16) Activele enumerate la articolul 129 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ar trebui să fie active de acoperire eligibile în contextul unui cadru pentru obligațiunile garantate. Activele de acoperire care nu mai îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 129 alineatul (1) din regulamentul respectiv ar trebui să continue a fi considerate active de acoperire eligibile în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (b) din prezenta directivă, atât timp cât îndeplinesc cerințele prezentei directive. Și alte active de acoperire de calitate la fel de ridicată pot fi eligibile în temeiul prezentei directive, cu condiția ca aceste active de acoperire să respecte cerințele din prezenta directivă, inclusiv cerințele aplicabile activelor constituite ca garanții reale care garantează dreptul de creanță. În ceea ce privește activele corporale constituite ca garanții reale, proprietatea ar trebui înregistrată într-un registru public pentru a se asigura caracterul executoriu. În cazul în care nu există un registru public, ar trebui să fie posibil ca statele membre să prevadă o formă alternativă de certificare a proprietății și a creanțelor, care să fie comparabilă cu cea oferită de înregistrarea publică a activului corporal grevat de sarcini. În cazul în care statele membre utilizează o astfel de formă alternativă de certificare, ar trebui, de asemenea, să prevadă o procedură pentru introducerea de modificări în ceea ce privește înregistrarea proprietății și a creanțelor. Expunerile față de instituțiile de credit ar

trebui să fie considerate active de acoperire eligibile în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (a) sau (b) din prezenta directivă, atunci când îndeplinesc cerințele articolului 129 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Expunerile față de societățile de asigurare ar trebui să fie considerate active de acoperire eligibile în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (b) din prezenta directivă. Împrumuturile acordate întreprinderilor publice sau garantate de întreprinderi publice, în sensul definiției de la articolul 2 litera (b) din Directiva 2006/111/CE a Comisiei ⁽¹⁾ pot reprezenta active de acoperire eligibile cu condiția ca întreprinderile publice să furnizeze servicii publice esențiale pentru menținerea activităților sociale de importanță critică.

În plus, astfel de întreprinderi publice ar trebui să își furnizeze serviciile în baza unei concesiuni sau a unei autorizații din partea unei autorități publice, să facă obiectul supravegherii publice și să dispună de suficiente capacități generatoare de venituri care să le asigure solvabilitatea. În cazul în care decid să permită, în cadrul lor național, active sub formă de împrumuturi acordate întreprinderilor publice sau garantate de acestea, statele membre ar trebui să ia în considerare în mod corespunzător posibilul impact asupra concurenței al deciziei de a permite astfel de active. Independent de structura lor de proprietate, instituțiile de credit și societățile de asigurări nu ar trebui să fie considerate întreprinderi publice. De asemenea, statele membre ar trebui să poată prevedea, în cadrele lor naționale, excluderea anumitor active de la eligibilitatea de a fi incluse în portofoliul de acoperire. Pentru a permite investitorilor în obligațiuni garantate să evalueze mai bine riscul aferent unui program de obligațiuni garantate, statele membre ar trebui, de asemenea, să prevadă norme privind diversificarea riscurilor în ceea ce privește gradul de detaliu și concentrarea semnificativă, privind numărul de împrumuturi sau expuneri în portofoliul de acoperire și privind numărul de contrapărți. Statele membre ar trebui să poată decide cu privire la gradul adecvat de detaliu și de concentrare semnificativă necesare în temeiul dreptului lor intern.

- (17) Obligațiunile garantate au caracteristici structurale specifice care au scopul de a proteja investitorii în orice moment. Aceste caracteristici includ cerința ca investitorii în obligațiuni garantate să aibă o creanță nu numai asupra emitentului, ci și asupra activelor dintr-un portofoliu de acoperire. Aceste cerințe structurale legate de produs diferă de cerințele prudențiale aplicabile instituțiilor de credit care emit obligațiuni garantate. Cerințele structurale legate de produs nu ar trebui să se concentreze pe asigurarea sănătății prudențiale a instituției emitente, ci ar trebui să vizeze, mai degrabă, protecția investitorilor, prin impunerea unor cerințe specifice obligațiunii garantate propriuzise. În plus față de cerința specifică privind utilizarea de active de acoperire de calitate ridicată, este, de asemenea, oportun să se reglementeze cerințele generale privind caracteristicile portofoliului de acoperire, pentru a se consolida și mai mult protecția investitorilor. Respectivele cerințe ar trebui să includă norme specifice care urmăresc să protejeze portofoliul de acoperire, cum ar fi norme privind segregarea activelor de acoperire. Segregarea poate fi realizată în diferite moduri, cum ar fi în bilanț, prin intermediul unui vehicul cu scop special sau prin alte mijloace. Cu toate acestea, scopul segregării activelor de acoperire este acela de a le face intangibile din punct de vedere juridic pentru alți creditori în afară de investitorii în obligațiuni garantate.
- (18) Localizarea activelor constituite ca garanții reale ar trebui, de asemenea, să fie reglementată pentru a asigura executarea drepturilor investitorilor. Este, de asemenea, important ca statele membre să stabilească norme privind compoziția portofoliului de acoperire. În plus, cerințele de acoperire ar trebui să fie precizate în prezenta directivă, fără a aduce atingere dreptului statelor membre de a permite diferite mijloace de atenuare, de exemplu, a riscului valutar și a riscului de rată a dobânzii. Calcularea acoperirii și condițiile în care contractele derivate pot fi incluse în portofoliul de acoperire ar trebui, de asemenea, să fie definite, astfel încât să se asigure faptul că portofoliile de acoperire sunt supuse unor standarde comune de înaltă calitate în întreaga Uniune. Calculul acoperirii ar trebui să respecte principiul nominal privind principalul. Statele membre ar trebui să poată utiliza o altă metodă de calcul decât principiul nominal, cu condiția ca respectiva metodă să fie mai prudentă, și anume să nu conducă la un grad de acoperire mai ridicat, unde activele de acoperire reprezintă numărătorul, iar datoriile aferente obligațiunilor garantate reprezintă numitorul. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita un nivel de supragaranțare pentru obligațiunile garantate emise de instituții de credit localizate în statul membru în cauză care este mai mare decât cerința de acoperire prevăzută în prezenta directivă.
- (19) O serie de state membre solicită deja ca un monitor al portofoliului de acoperire să îndeplinească sarcini specifice cu privire la calitatea activelor eligibile și să asigure conformitatea cu cerințele de acoperire existente la nivel național. Prin urmare, în vederea armonizării tratamentului aplicat obligațiunilor garantate în întreaga Uniune, este important ca sarcinile și responsabilitățile monitorului portofoliului de acoperire, în cazul în care cadrul național impune existența unui astfel de monitor, să fie clar definite. Existența unui monitor al portofoliului de acoperire nu elimină responsabilitățile autorităților naționale competente în ceea ce privește supravegherea publică a obligațiunilor garantate, în special în ceea ce privește respectarea cerințelor prevăzute în dispozițiile de drept intern care transpun prezenta directivă.

⁽¹⁾ Directiva 2006/111/CE a Comisiei din 16 noiembrie 2006 privind transparența relațiilor financiare dintre statele membre și întreprinderile publice, precum și transparența relațiilor financiare din cadrul anumitor întreprinderi (JO L 318, 17.11.2006, p. 17).

- (20) Articolul 129 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 stabilește o serie de condiții pe care obligațiunile garantate trebuie să le îndeplinească în cazul în care sunt garantate de entități de securitizare. Una dintre aceste condiții se referă la măsura în care poate fi utilizat acest tip de activ de acoperire și limitează utilizarea unor astfel de structuri la 10 % din cuantumul obligațiunilor garantate rămase de rambursat. Autoritățile competente pot deroga de la această condiție în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Reexaminarea realizată de Comisie cu privire la caracterul adecvat al acestei derogări a concluzionat că posibilitatea de a utiliza instrumente de securitizare sau obligațiuni garantate drept active de acoperire pentru emisiunea de obligațiuni garantate ar trebui să fie permisă doar în privința altor obligațiuni garantate („structuri intragrup de obligațiuni garantate puse în comun”) și ar trebui permisă fără limite în raport cu cuantumul obligațiunilor garantate rămase de rambursat. Pentru a garanta un nivel optim de transparență, portofoliile de acoperire pentru obligațiunile garantate emise extern nu ar trebui să conțină obligațiuni garantate emise intern de la diferite instituții de credit din cadrul aceluiași grup. De asemenea, întrucât utilizarea unor structuri intragrup de obligațiuni garantate puse în comun prevede o derogare de la limitele privind expunerile instituției de credit care sunt prevăzute la articolul 129 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, ar trebui să se solicite ca obligațiunile garantate emise intern și extern să se califice pentru nivelul 1 de calitate a creditului la momentul emiterii sau, în cazul unei modificări ulterioare a nivelului de calitate a creditului și sub rezerva aprobării de către autoritățile competente, pentru nivelul 2 de calitate a creditului. În cazul în care obligațiunile garantate emise intern sau extern nu mai îndeplinesc această cerință, obligațiunile garantate emise intern nu mai pot fi considerate active eligibile în temeiul articolului 129 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și, prin urmare, obligațiunile garantate emise extern din portofoliul de acoperire relevant nu beneficiază de derogarea prevăzută la articolul 129 alineatul (1b) din regulamentul respectiv.

În cazul în care acele obligațiuni garantate emise intern nu mai respectă cerința relevantă privind nivelul de calitate a creditului, acestea ar trebui totuși să fie active de acoperire eligibile în sensul prezentei directive, cu condiția să respecte toate cerințele prevăzute în prezenta directivă, iar obligațiunile garantate emise extern, garantate cu acele obligațiuni garantate emise intern sau cu alte active care sunt conforme cu prezenta directivă, ar trebui, prin urmare, să poată utiliza, de asemenea, eticheta „obligațiune garantată europeană”. Statele membre ar trebui să poată autoriza utilizarea unor astfel de structuri. Prin urmare, pentru ca această opțiune să fie efectiv disponibilă pentru instituțiile de credit care aparțin unui grup situat în state membre diferite, toate statele membre relevante ar fi trebuit să exercite această opțiune și să transpună dispoziția respectivă în dreptul lor.

- (21) Instituțiile de credit mici se confruntă cu dificultăți atunci când emit obligațiuni garantate, întrucât instituirea de programe de obligațiuni garantate implică adesea costuri inițiale ridicate. Lichiditatea este, de asemenea, deosebit de importantă pe piețele obligațiunilor garantate și este determinată, în mare parte, de volumul obligațiunilor garantate rămase de rambursat. Prin urmare, este adecvat să se permită finanțarea în comun de către două sau mai multe instituții de credit, pentru a permite emisiunea de obligațiuni garantate de instituțiile de credit mai mici. Acest lucru ar permite punerea în comun a activelor de acoperire de către mai multe instituții de credit pentru a servi drept active de acoperire pentru obligațiunile garantate emise de o singură instituție de credit și ar facilita emisiunea de obligațiuni garantate în acele state membre în care nu există în prezent o piață bine dezvoltată a obligațiunilor garantate. Cerințele pentru utilizarea acordurilor de finanțare în comun ar trebui să asigure că activele de acoperire care sunt vândute sau, în cazul în care un stat membru a autorizat această opțiune, transferate prin contract de garanție financiară în conformitate cu Directiva 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹²⁾ către instituțiile de credit emitente îndeplinesc cerințele privind eligibilitatea și segregarea activelor de acoperire prevăzute de dreptul Uniunii.
- (22) Transparența portofoliului de acoperire care garantează obligațiunea garantată este o parte esențială a acestui tip de instrument financiar, dat fiind că îmbunătățește comparabilitatea și le permite investitorilor să efectueze evaluarea necesară a riscurilor. Dreptul Uniunii cuprinde norme privind întocmirea, aprobarea și difuzarea prospectului care urmează să fie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționarea pe o piață reglementată situată sau operând pe teritoriul unui stat membru. Legiuitorii naționali și participanții de pe piață au dezvoltat de-a lungul timpului mai multe inițiative în ceea ce privește informațiile care trebuie comunicate investitorilor în obligațiuni garantate în vederea completării dreptului Uniunii în materie. Cu toate acestea, este necesar să se specifice, în dreptul Uniunii, care este nivelul comun minim de informații la care investitorii ar trebui să aibă acces înainte de achiziționarea sau în momentul achiziționării de obligațiuni garantate. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a completa aceste cerințe minime cu dispoziții suplimentare.

⁽¹²⁾ Directiva 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iunie 2002 privind contractele de garanție financiară (JO L 168, 27.6.2002, p. 43).

- (23) Un element esențial în asigurarea protecției investitorilor în obligațiuni garantate este minimizarea riscului de lichiditate al instrumentului. Acest lucru este esențial pentru a asigura rambursarea în timp util a datorii aferente obligațiunii garantate. Prin urmare, este oportun să se introducă un amortizor de lichiditate din portofoliului de acoperire pentru a aborda riscurile aferente deficitelor de lichidități, cum ar fi neconcordanțele în materie de scadențe și de rate ale dobânzii, întreruperea plăților, riscul de amalgamare a fondurilor (*commingling risk*), obligații de plată aferente contractelor cu instrumente financiare derivate și alte datorii operaționale scadente în cadrul programului de obligațiuni garantate. Instituția de credit poate să se confrunte cu situații în care devine dificil să respecte amortizorul de lichiditate din portofoliul de acoperire, de exemplu, în situații de criză, atunci când amortizorul este utilizat pentru a acoperi fluxurile de ieșire. Autoritățile competente desemnate în temeiul prezentei directive ar trebui să monitorizeze respectarea amortizorului de lichiditate din portofoliul de acoperire și, dacă este necesar, să ia măsuri pentru a asigura respectarea de către instituția de credit a cerinței privind amortizorul de lichiditate. Amortizorul de lichiditate din portofoliul de acoperire diferă de cerințele generale în materie de lichiditate impuse instituțiilor de credit în conformitate cu alte acte juridice ale Uniunii prin aceea că amortizorul de lichiditate este direct legat de portofoliul de acoperire și vizează minimizarea riscurilor de lichiditate specifice acestuia. Pentru a reduce la minimum sarcinile administrative, statele membre ar trebui să poată permite o interacțiune adecvată cu cerințele de lichiditate care sunt stabilite prin alte acte juridice ale Uniunii și care au scopuri diferite față de cele ale amortizorului de lichiditate din portofoliul de acoperire. Prin urmare, statele membre ar trebui să poată decide, până la data modificării respectivelor acte juridice ale Uniunii, ca amortizorul de lichiditate din portofoliul de acoperire să fie aplicabil numai în cazul în care nicio altă cerință privind amortizorul de lichiditate nu este impusă instituției de credit în temeiul dreptului Uniunii pe parcursul perioadei acoperite de alte cerințe de acest tip.

Astfel de decizii ar trebui să evite ca instituțiile de credit să fie obligate să acopere aceleași fluxuri de ieșire cu active lichide diferite pentru aceeași perioadă. Posibilitatea ca statele membre să decidă că amortizorul de lichiditate din portofoliul de acoperire nu se aplică ar trebui revizuită în contextul modificărilor viitoare ale cerințelor de lichiditate pentru instituțiile de credit în temeiul dreptului Uniunii, inclusiv al regulamentului delegat aplicabil adoptat în temeiul articolului 460 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Riscurile de lichiditate ar putea fi abordate prin alte mijloace decât furnizarea de active lichide, de exemplu, prin emisiunea de obligațiuni garantate care fac obiectul unor structuri de scadențe prelungibile în cazul în care factorii declanșatori abordează deficitul de lichiditate sau situațiile de criză. În astfel de cazuri, statele membre ar trebui să poată permite calcularea amortizorului de lichiditate ca fiind bazată pe data finală de scadență a obligațiunii garantate, luând în considerare posibile prelungiri ale scadenței, în cazul în care factorii declanșatori abordează riscurile de lichiditate. În plus, statele membre ar trebui să poată permite ca cerințele de lichiditate din portofoliul de acoperire să nu se aplice obligațiunilor garantate care fac obiectul unor cerințe privind finanțarea corelată, în cazul în care plățile care intră devin exigibile în mod contractual înainte de plățile efectuate și sunt plasate între timp în active cu un grad ridicat de lichiditate.

- (24) Într-o serie de state membre au fost elaborate structuri inovatoare pentru profilurile de scadență pentru a aborda riscurile de lichiditate potențiale, inclusiv neconcordanțele în materie de scadențe. Aceste structuri includ posibilitatea de a prelungi scadența programată a obligațiunii garantate cu o anumită perioadă de timp sau de a permite trecerea directă a fluxurilor de numerar generate de activele de acoperire către investitorii în obligațiuni garantate. Pentru a armoniza structurile de scadențe prelungibile în întreaga Uniune, este important să fie stabilite condițiile în care statele membre pot accepta aceste structuri, pentru a se garanta că acestea nu sunt prea complexe și nici nu expun investitorii la riscuri mai mari. Un element important al acestor condiții este să se asigure faptul că instituțiile de credit nu pot să prelungescă scadența la discreție. Ar trebui să se permită ca scadența să fie prelungită numai în cazul în care s-au produs sau se așteaptă să aibă loc în viitorul apropiat evenimente declanșatoare obiective și clar definite în conformitate cu dreptul intern. Astfel de factori declanșatori ar trebui să vizeze prevenirea nerespectării obligațiilor de plată, de exemplu, prin abordarea deficitului de lichiditate, a disfuncționalității pieței sau a perturbării pieței. Prelungirile ar putea facilita, de asemenea, lichidarea ordonată a instituțiilor de credit emitente de obligațiuni garantate, permițând prelungiri în caz de insolvență sau de rezoluție, pentru a evita lichidarea activelor sub valoarea de piață a acestora.
- (25) Existența unui cadru al supravegherii publice speciale este un element care definește obligațiunile garantate în conformitate cu articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE. Cu toate acestea, directiva respectivă nu precizează natura și conținutul acestei supravegheri sau autoritățile care ar trebui să fie responsabile pentru realizarea acesteia. Prin urmare, este esențial ca elementele constitutive ale acestei supravegheri publice speciale a obligațiunilor garantate să fie armonizate și ca sarcinile și responsabilitățile autorităților naționale competente care efectuează supravegherea să fie clar stabilite.
- (26) Dat fiind că supravegherea publică a obligațiunilor garantate este distinctă de supravegherea instituțiilor de credit în Uniune, statele membre ar trebui să poată desemna autorități naționale competente cu supravegherea publică a obligațiunilor garantate, altele decât autoritățile competente care efectuează supravegherea generală a instituției de credit. Cu toate acestea, pentru a asigura consecvența în exercitarea supravegherii publice a obligațiunilor garantate în întreaga Uniune, este necesar să se prevadă obligația autorităților competente care efectuează supravegherea publică a obligațiunilor garantate de a coopera îndeaproape cu cele care efectuează supravegherea generală a instituțiilor de credit, precum și cu autoritatea de rezoluție, după caz.

- (27) Supravegherea publică a obligațiunilor garantate ar trebui să presupună autorizarea instituțiilor de credit să emită obligațiuni garantate. Întrucât numai instituțiile de credit ar trebui să aibă dreptul să emită obligațiuni garantate, autorizația de a funcționa ca instituție de credit ar trebui să fie o condiție prealabilă pentru acordarea acestui drept. În timp ce în statele membre care participă la mecanismul unic de supraveghere, Banca Centrală Europeană este însărcinată cu autorizarea instituțiilor de credit în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului ⁽¹³⁾, numai autoritățile desemnate în temeiul prezentei directive ar trebui să aibă competența de a autoriza emisiunea de obligațiuni garantate și de a exercita supravegherea publică a obligațiunilor garantate. În mod corespunzător, prezenta directivă ar trebui să reglementeze condițiile în care instituțiile de credit autorizate în temeiul dreptului Uniunii pot obține autorizația în vederea continuării activității de emisiune de obligațiuni garantate.
- (28) Sfera activităților permise de autorizație ar trebui să se refere la programul de obligațiuni garantate. Respectivul program ar trebui să facă obiectul supravegherii în temeiul prezentei directive. O instituție de credit poate avea mai multe programe de obligațiuni garantate. În acest caz, ar trebui să se solicite o autorizație separată pentru fiecare program. Un program de obligațiuni garantate poate include unul sau mai multe portofolii de acoperire. Mai multe portofolii de acoperire sau emisiuni diferite [numere internaționale de identificare a valorilor mobiliare (ISIN) diferite] în cadrul aceluiași program de obligațiuni garantate nu neapărat indică existența mai multor programe separate de obligațiuni garantate.
- (29) Programelor de obligațiuni garantate existente nu ar trebui să li se impună obținerea unei noi autorizații după ce devin aplicabile dispozițiile de drept intern care transpun prezenta directivă. În ceea ce privește obligațiunile garantate, emise după data de la care se aplică dispozițiile de drept intern care transpun prezenta directivă, în cadrul unor programe de obligațiuni garantate existente, instituțiile de credit ar trebui, cu toate acestea, să respecte toate cerințele prevăzute în prezenta directivă. Respectarea cerințelor ar trebui supravegheată de către autoritățile competente desemnate în temeiul prezentei directive, în cadrul supravegherii publice a obligațiunilor garantate. Statele membre ar putea oferi orientări în temeiul dreptului intern cu privire la procedurile de efectuare a evaluării conformității după data de la care statele membre trebuie să aplice dispozițiile de drept intern care transpun prezenta directivă. Autoritățile competente ar trebui să aibă posibilitatea de a revizui un program de obligațiuni garantate și de a evalua necesitatea unei modificări a autorizării pentru programul respectiv. Necesitatea de modificare a autorizării ar putea fi datorată unor modificări substanțiale ale modelului de afaceri al instituției de credit emitente de obligațiuni garantate, de exemplu, în urma unei modificări a cadrului național privind obligațiunile garantate sau a deciziilor luate de instituția de credit. Astfel de modificări ar putea fi considerate substanțiale atunci când necesită o reevaluare a condițiilor în care a fost acordată permisiunea de a emite obligațiuni garantate.
- (30) În cazul în care prevede numirea unui administrator special, un stat membru ar trebui să poată stabili norme privind competențele și cerințele operaționale pentru astfel de administratori speciali. Aceste norme ar putea exclude posibilitatea ca administratorul special să colecteze depozite sau alte fonduri rambursabile de la consumatori și de la investitorii de retail, dar să permită colectarea de depozite sau de alte fonduri rambursabile doar de la investitori profesioniști.
- (31) Pentru a asigura respectarea obligațiilor impuse instituțiilor de credit emitente de obligațiuni garantate și a garanta un tratament și un grad de conformare similare în întreaga Uniune, statele membre ar trebui să aibă obligația de a prevedea sancțiuni administrative și alte măsuri administrative care să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre ar trebui, de asemenea, să poată prevedea sancțiuni penale în locul sancțiunilor administrative. Statele membre care aleg să prevadă sancțiuni penale ar trebui să notifice Comisiei dispozițiile relevante de drept penal.
- (32) Sancțiunile administrative și alte măsuri administrative stabilite de statele membre ar trebui să respecte anumite cerințe esențiale în ceea ce privește destinatarii acestor sancțiuni sau măsuri, criteriile care urmează a fi luate în considerare pentru aplicarea acestora, obligațiile de publicare ale autorităților competente care efectuează supravegherea publică a obligațiunilor garantate, competența de a impune sancțiuni și nivelul sancțiunilor administrative pecuniare care pot fi impuse. Înainte de luarea oricărei decizii prin care se impun sancțiuni administrative sau măsuri administrative, destinatarul ar trebui să aibă posibilitatea de a fi audiat. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să poată prevedea excepții de la dreptul de a fi audiat în ceea ce privește măsurile administrative altele decât sancțiunile administrative. Orice astfel de excepție ar trebui limitată la cazuri de pericol iminent, în care sunt necesare acțiuni urgente pentru a preveni pierderi semnificative pentru terți, cum ar fi investitorii în obligațiuni garantate, sau pentru a preveni sau a remedia prejudicii semnificative la sistemul financiar. În astfel de cazuri, destinatarul ar trebui să aibă posibilitatea de a fi audiat după ce măsura a fost impusă.

⁽¹³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO L 287, 29.10.2013, p. 63).

- (33) Statele membre ar trebui să aibă obligația de a se asigura că, atunci când stabilesc tipul sancțiunilor administrative sau al altor măsuri administrative și nivelul sancțiunilor respective, autoritățile competente care efectuează supravegherea publică a obligațiunilor garantate iau în considerare toate împrejurările relevante pentru a asigura o aplicare consecventă a sancțiunilor administrative sau a altor măsuri administrative în Uniune. Statele membre ar putea include măsuri administrative în ceea ce privește prelungirea scadenței în cadrul structurilor de scadențe prelungibile. În cazul în care statele membre prevăd astfel de măsuri, măsurile respective ar putea permite autorităților competente să invalideze o prelungire a scadenței și ar putea stabili condiții pentru o astfel de invalidare, pentru a aborda situația în care o instituție de credit prelungeste scadența cu încălcarea factorilor declanșatori obiectivi prevăzuți în dreptul intern sau pentru a asigura stabilitatea financiară și protecția investitorilor.
- (34) Pentru a detecta posibilele încălcări ale cerințelor privind emisiunea și comercializarea obligațiunilor garantate, autoritățile competente care efectuează supravegherea publică a obligațiunilor garantate ar trebui să aibă competențele de investigare necesare și să dispună de mecanisme eficiente pentru a încuraja raportarea încălcărilor potențiale sau efective. Aceste mecanisme nu ar trebui să aducă atingere dreptului la apărare al oricărei persoane sau entități afectate de exercitarea acestor competențe și de utilizarea acestor mecanisme.
- (35) Autoritățile competente care efectuează supravegherea publică a obligațiunilor garantate ar trebui, de asemenea, să aibă competența de a impune sancțiuni administrative și de a adopta alte măsuri administrative pentru a asigura o marjă de acțiune cât mai largă în urma unei încălcări și pentru a contribui la prevenirea altor încălcări, indiferent dacă aceste măsuri sunt considerate sau nu drept sancțiuni administrative sau alte măsuri administrative în temeiul dreptului intern. Statele membre ar trebui să poată dispune sancțiuni suplimentare față de cele prevăzute în prezenta directivă.
- (36) Legislația națională existentă în materie de obligațiuni garantate se caracterizează prin faptul că acestea fac obiectul unor reglementări detaliate la nivel național și al unei supravegheri a emisiunilor și a programelor de obligațiuni garantate menite să asigure faptul că drepturile investitorilor în obligațiuni garantate sunt protejate în orice moment. Această supraveghere include o monitorizare continuă a caracteristicilor programului, a cerințelor de acoperire și a calității portofoliului de acoperire. Un nivel adecvat de informare a investitorilor cu privire la cadrul de reglementare al emisiunii de obligațiuni garantate reprezintă un element esențial al protecției investitorilor. Prin urmare, este oportun să se asigure faptul că autoritățile competente publică informații periodice privind dispozițiile de drept intern care transpun prezenta directivă și privind modul în care efectuează supravegherea publică a obligațiunilor garantate.
- (37) Obligațiunile garantate sunt în prezent comercializate în Uniune cu denumiri și etichete naționale, unele dintre acestea fiind deja consacrate, iar altele, nu. Prin urmare, pare adecvat să se permită instituțiilor de credit emitente de obligațiuni garantate din Uniune să utilizeze o etichetă specifică „obligațiune garantată europeană” atunci când vând obligațiuni garantate atât investitorilor din Uniune, cât și celor din țările terțe, cu condiția ca aceste obligațiuni garantate să respecte cerințele stabilite în prezenta directivă. Dacă astfel de obligațiuni garantate respectă, de asemenea, cerințele prevăzute la articolul 129 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, ar trebui să li se permită instituțiilor de credit să utilizeze eticheta „obligațiune garantată europeană (premium)”. Această etichetă, care indică faptul că cerințele specifice suplimentare au fost îndeplinite, având drept rezultat o calitate consolidată și bine înțeleasă, ar putea fi atractivă chiar și în statele membre cu etichete naționale consacrate. Scopul etichetelor „obligațiune garantată europeană” și „obligațiune garantată europeană (premium)” este ca investitorilor să le fie mai ușor să evalueze calitatea obligațiunilor garantate, ceea ce ar spori atractivitatea lor ca vehicule de investiții, atât în interiorul, cât și în afara Uniunii. Cu toate acestea, utilizarea celor două etichete ar trebui să fie opțională, iar statele membre ar trebui să își poată păstra propriile denumiri și cadre naționale în materie de etichetare, în paralel cu cele două etichete.
- (38) Pentru a evalua punerea în aplicare a prezentei directive, Comisia ar trebui să monitorizeze, în strânsă cooperare cu ABE, dezvoltarea obligațiunilor garantate în Uniune și să prezinte un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la nivelul de protecție a investitorilor și la dezvoltarea piețelor obligațiunilor garantate. De asemenea, raportul ar trebui să se concentreze asupra evoluțiilor în ceea ce privește activele constituite ca garanții reale pentru emisiunea de obligațiuni garantate. Întrucât utilizarea unor structuri de scadențe prelungibile este în creștere, Comisia ar trebui de asemenea să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport privind funcționarea obligațiunilor garantate cu scadență prelungibilă, precum și riscurile și beneficiile care decurg din emisiunea unor astfel de obligațiuni garantate.

- (39) O nouă clasă de instrumente financiare, sub denumirea de titluri garantate europene (ESN), acoperite de active care sunt mai riscante decât expunerile publice și ipotecile și care nu sunt active de acoperire eligibile în temeiul prezentei directive, a fost propusă de către participanții la piață și alți actori ca un instrument suplimentar pentru bănci în vederea finanțării economiei reale. La 3 octombrie 2017, Comisia s-a consultat cu ABE pentru a evalua măsura în care ESN ar putea să utilizeze cele mai bune practici definite de ABE pentru obligațiunile garantate tradiționale, tratamentul adecvat al riscurilor reprezentate de ESN și posibilul efect al emisiunilor de ESN asupra nivelurilor de grevare cu sarcini a bilanțului bancar. Ca răspuns, ABE a emis un raport la 24 iulie 2018. În paralel cu raportul ABE, Comisia a publicat un studiu, la 12 octombrie 2018. Studiul Comisiei și raportul ABE au concluzionat că este necesară o evaluare suplimentară, de exemplu, în ceea ce privește tratamentul normativ. Prin urmare, Comisia ar trebui să continue să evalueze dacă un cadru legislativ pentru ESN ar fi adecvat și să prezinte un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la constatările sale, împreună cu o propunere legislativă, dacă este cazul.
- (40) În prezent nu există niciun regim de echivalență pentru recunoașterea de către Uniune a obligațiunilor garantate emise de instituțiile de credit din țări terțe, cu excepția unui context prudențial în care tratamentul preferențial privind lichiditatea este acordat, în anumite condiții, unor obligațiuni din țări terțe. Prin urmare, Comisia ar trebui, în strânsă cooperare cu ABE, să evalueze necesitatea și relevanța introducerii unui regim de echivalență pentru emitenții de obligațiuni garantate și investitorii în obligațiuni garantate din țările terțe. În termen de maximum doi ani de la data la care statele membre urmează să aplice dispozițiile de drept intern care transpun prezenta directivă, Comisia ar trebui să prezinte un raport cu privire la aceasta Parlamentului European și Consiliului, împreună cu o propunere legislativă, dacă este cazul.
- (41) Obligațiunile garantate se caracterizează printr-o scadență de mai mulți ani. Prin urmare, este necesar să se includă măsuri tranzitorii pentru a se asigura că obligațiunile garantate emise înainte de 8 iulie 2022 nu sunt afectate. Obligațiunile garantate emise înainte de această dată ar trebui, prin urmare, să respecte în continuare cerințele prevăzute la articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE și să fie exceptate de la majoritatea noilor cerințe prevăzute în prezenta directivă. Astfel de obligațiuni garantate ar trebui să poată fi denumite în continuare obligațiuni garantate, cu condiția ca conformitatea lor cu articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE, astfel cum se aplică la data emiterii obligațiunilor, și cu cerințele prezentei directive care li se aplică, să facă obiectul supravegherii de către autoritățile competente desemnate în temeiul prezentei directive. Această supraveghere nu ar trebui extinsă la cerințele prezentei directive de la care aceste obligațiuni garantate sunt scutite. În unele state membre, codurile ISIN sunt deschise pentru o perioadă mai lungă, ceea ce permite emisiunea continuă de obligațiuni garantate cu codul respectiv, cu scopul de a crește volumul (dimensiunea emisiunii) obligațiunii garantate respective (emisiuni continue). Măsurile tranzitorii ar trebui să acopere emisiunile continue ale obligațiunilor garantate realizate sub codurile ISIN deschise înainte de 8 iulie 2022, sub rezerva unor limitări.
- (42) Ca o consecință a stabilirii unui cadru uniform pentru obligațiunile garantate, descrierea obligațiunilor garantate de la articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE ar trebui să fie modificată. Directiva 2014/59/UE definește obligațiunile garantate prin trimitere la articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE. Având în vedere că definiția respectivă ar trebui să fie modificată, Directiva 2014/59/UE ar trebui să fie de asemenea modificată. În plus, pentru a evita ca obligațiunile garantate emise în conformitate cu articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE înainte de 8 iulie 2022 să fie afectate, aceste obligațiuni garantate ar trebui să continue să fie menționate ca obligațiuni garantate până la data scadenței lor. Prin urmare, Directivele 2009/65/CE și 2014/59/UE ar trebui modificate în consecință.
- (43) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative⁽¹⁴⁾, statele membre s-au angajat ca, în cazurile justificate, să transmită alături de notificarea dispozițiilor de transpunere, și unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.
- (44) Întrucât obiectivul prezentei directive, și anume instituirea unui cadru comun pentru obligațiunile garantate, care să asigure că trăsăturile structurale ale obligațiunilor garantate din întreaga Uniune corespund celui mai redus profil de risc care justifică un tratament preferențial la nivelul Uniunii, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere necesitatea de a dezvolta mai mult piața de obligațiuni garantate și de a sprijini

⁽¹⁴⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

investițiile transfrontaliere din Uniune, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.

- (45) Banca Centrală Europeană a fost consultată și și-a dat avizul la 22 august 2018.
- (46) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁵⁾ și a formulat un aviz la 12 octombrie 2018.
- (47) Instituțiile de credit emitente de obligațiuni garantate prelucrează cantități semnificative de date cu caracter personal. Această prelucrare ar trebui să respecte întotdeauna Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁶⁾. De asemenea, prelucrarea datelor cu caracter personal de către ABE atunci când, în conformitate cu cerințele prezentei directive, aceasta menține o bază de date centralizată cu sancțiunile administrative și alte măsuri administrative care îi sunt comunicate de către autoritățile naționale competente, ar trebui efectuată în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁷⁾.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

TITLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect

Prezenta directivă stabilește norme privind protecția investitorilor în ceea ce privește:

1. cerințele privind emisiunea de obligațiuni garantate;
2. caracteristicile structurale ale obligațiunilor garantate;
3. supravegherea publică a obligațiunilor garantate;
4. cerințele de publicare în ceea ce privește obligațiunile garantate.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

Prezenta directivă se aplică obligațiunilor garantate emise de instituțiile de credit stabilite în Uniune.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive se aplică următoarele definiții:

1. „obligațiune garantată” înseamnă un titlu de creanță care este emis de o instituție de credit în conformitate cu dispozițiile de drept intern care transpun cerințele obligatorii din prezenta directivă și care este garantat prin active de acoperire la care investitorii în obligațiuni garantate pot recurge în mod direct în calitate de creditori preferențiali;

⁽¹⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

⁽¹⁶⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

⁽¹⁷⁾ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

2. „program de obligațiuni garantate” înseamnă caracteristicile structurale ale unei emisiuni de obligațiuni garantate care sunt stabilite prin norme statutare și prin clauze și condiții contractuale, în conformitate cu autorizația acordată instituției de credit emitente de obligațiuni garantate;
3. „portofoliu de acoperire” înseamnă un set de active clar definite care garantează obligațiile de plată aferente obligațiunilor garantate și care sunt segregate de celelalte active deținute de instituția de credit emitentă de obligațiuni garantate;
4. „active de acoperire” înseamnă activele incluse într-un portofoliu de acoperire;
5. „active constituite ca garanții reale” înseamnă activele corporale și activele sub formă de expuneri care garantează activele de acoperire;
6. „segregare” înseamnă acțiunile întreprinse de o instituție de credit emitentă de obligațiuni garantate pentru a identifica activele de acoperire și pentru a face ca acestea să devină intangibile din punct de vedere juridic pentru creditorii, alții decât investitorii în obligațiuni garantate și contrapărțile la contracte derivate;
7. „instituție de credit” înseamnă o instituție de credit în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
8. „instituție specializată de credit ipotecar” înseamnă o instituție de credit care finanțează împrumuturi exclusiv sau în principal prin emisiunea de obligațiuni garantate, care este autorizată prin lege să acorde doar credite ipotecare și împrumuturi către sectorul public și care nu are dreptul de a atrage depozite, dar care atrage alte fonduri rambursabile din partea publicului;
9. „accelerare automată” înseamnă o situație în care o obligațiune garantată devine automat și exigibilă imediat și trebuie plătită în momentul insolvenței sau al rezoluției emitentului și pentru care investitorii în obligațiunea garantată au o creanță executorie de rambursare la o dată anterioară datei inițiale a scadenței;
10. „valoare de piață” înseamnă, în ceea ce privește bunurile imobile, valoarea de piață în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 76 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
11. „valoare ipotecară” înseamnă, în ceea ce privește bunurile imobile, valoarea ipotecară în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 74 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
12. „active primare” înseamnă active de acoperire dominante care determină natura portofoliului de acoperire;
13. „active de substituție” înseamnă active de acoperire care contribuie la cerințele de acoperire, altele decât activele primare;
14. „supragarantare” înseamnă totalitatea nivelului statutar, contractual sau voluntar al garanțiilor care depășește cerința de acoperire prevăzută la articolul 15;
15. „cerințe privind finanțarea corelată” înseamnă normele care prevăd că fluxurile de lichidități dintre datorii și active care ajung la scadență trebuie să fie corelate prin garantarea prin clauze și condiții contractuale a faptului că plățile de la debitori și de la contrapărțile la contractele derivate ajung la scadență înainte de efectuarea plăților către investitorii în obligațiuni garantate și către contrapărțile la contractele derivate, că sumele încasate sunt cel puțin egale ca valoare cu plățile care trebuie efectuate către investitorii în obligațiuni garantate și contrapărțile la contractele derivate, precum și că sumele încasate de la debitori și de la contrapărțile la contractele derivate sunt incluse în portofoliul de acoperire, în conformitate cu articolul 16 alineatul (3), până când plățile către investitorii în obligațiuni garantate și contrapărțile la contractele derivate devin exigibile;
16. „ieșiri nete de lichidități” înseamnă toate fluxurile de ieșire a plăților scadente într-o zi, inclusiv principalul și plăți de dobândă, precum și plățile efectuate în cadrul contractelor derivate ale programului de obligațiuni garantate, nete de toate fluxurile de intrare ale plăților scadente în aceeași zi pentru creanțe aferente activelor de acoperire;
17. „structura de scadență prelungibilă” înseamnă un mecanism care prevede posibilitatea de a prelungi scadența programată a obligațiunilor garantate pentru o anumită perioadă de timp prestabilă și în cazul în care are loc un factor declanșator specific;
18. „supravegherea publică a obligațiunilor garantate” înseamnă supravegherea programelor de obligațiuni garantate care asigură conformarea și respectarea cerințelor aplicabile emisiunii de obligațiuni garantate;
19. „administrator special” înseamnă persoana sau entitatea desemnată să administreze un program de obligațiuni garantate în cazul insolvenței unei instituții de credit emitente de obligațiuni garantate în cadrul respectivului program sau atunci când s-a stabilit că o astfel de instituție de credit este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate, în temeiul articolului 32 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE sau, în circumstanțe excepționale, în cazul în care autoritatea competentă relevantă stabilește că buna funcționare a instituției de credit respective este grav periclitată;
20. „rezoluție” înseamnă o rezoluție în sensul definiției de la articolul 2 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2014/59/UE;

21. „grup” înseamnă un grup în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 138 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
22. „întreprinderi publice” înseamnă întreprinderi publice în sensul definiției de la articolul 2 litera (b) din Directiva 2006/111/CE a Comisiei.

TITLUL II

CARACTERISTICILE STRUCTURALE ALE OBLIGAȚIUNILOR GARANTATE

CAPITOLUL 1

Mecanismul de recurs dual și indisponibilitatea în caz de faliment

Articolul 4

Mecanismul de recurs dual

- (1) Statele membre stabilesc norme prin care se acordă investitorilor în obligațiuni garantate și contrapărților la contracte derivate care respectă articolul 11 dreptul la următoarele creanțe:
  - (a) o creanță asupra instituției de credit care emite obligațiunile garantate;
  - (b) în cazul insolvenței sau rezoluției instituției de credit emitente de obligațiuni garantate, o creanță prioritară asupra principalului și asupra oricăror dobânzi acumulate și viitoare ale activelor de acoperire;
  - (c) în cazul insolvenței instituției de credit emitente de obligațiuni garantate și în eventualitatea în care creanța prioritară menționată la litera (b) nu poate fi satisfăcută în totalitate, o creanță asupra masei bunurilor care face obiectul insolvenței instituției de credit respective, care are rang egal cu creanțele creditorilor chirografari obișnuiți ai instituției de credit astfel cum sunt stabilite în conformitate cu legislația națională care reglementează rangul de prioritate în procedurile obișnuite de insolvență.
- (2) Creanțele menționate la alineatul (1) se limitează la obligațiile de plată integrale aferente obligațiunilor garantate.
- (3) În sensul alineatului (1) litera (c) din prezentul articol, în cazul insolvenței unei instituții specializate de credit ipotecar, statele membre pot prevedea norme prin care se acordă investitorilor în obligațiuni garantate și contrapărților la contracte derivate care respectă articolul 11 o creanță care are rang senior față de creanțele creditorilor chirografari obișnuiți ai respectivei instituții specializate de credit ipotecar stabilite în conformitate cu legislația națională care reglementează rangul de prioritate al creditorilor în procedurile obișnuite de insolvență, dar un rang inferior față de creanțele altor creditori preferențiali.

Articolul 5

Indisponibilitatea în caz de faliment a obligațiunilor garantate

Statele membre se asigură că obligațiile de plată aferente obligațiunilor garantate nu fac obiectul accelerării automate în cazul insolvenței sau rezoluției instituției de credit emitente de obligațiuni garantate.

CAPITOLUL 2

Portofoliul de acoperire și acoperirea

Secțiunea I

Active eligibile

Articolul 6

Active de acoperire eligibile

- (1) Statele membre impun ca obligațiunile garantate să fie permanent garantate cu:
- (a) active care sunt eligibile în temeiul articolului 129 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu condiția ca instituția de credit emitentă de obligațiuni garantate să respecte cerințele prevăzute la articolul 129 alineatele (1a)-(3) din regulamentul respectiv;
  - (b) active de acoperire de calitate ridicată care să garanteze că instituția de credit emitentă de obligațiuni garantate deține un drept de creanță, astfel cum se prevede la alineatul (2), și care să fie garantate cu active constituite ca garanții reale, astfel cum se prevede la alineatul (3); sau
  - (c) active sub forma unor împrumuturi acordate unor întreprinderi publice sau garantate de acestea, sub rezerva dispozițiilor prevăzute la alineatul (4) din prezentul articol;
- (2) Dreptul de creanță menționat la alineatul (1) litera (b) face obiectul următoarelor cerințe legale:
- (a) activul reprezintă un drept de creanță asupra unei sume care are o valoare minimă ce poate fi stabilită în orice moment, este valabil din punct de vedere juridic și executoriu, nu face obiectul altor condiții decât aceea ca creanța să ajungă la scadență la o dată ulterioară și care este garantat printr-o ipotecă, un drept asupra activului, un drept de retenție sau o altă garanție;
  - (b) ipoteca, dreptul asupra activului, dreptul de retenție sau o altă garanție care garantează dreptul de creanță sunt executorii;
  - (c) toate cerințele legale pentru constituirea ipotecii, a dreptului asupra activului, a dreptului de retenție sau a unei alte garanții care garantează dreptul de creanță au fost îndeplinite;
  - (d) ipoteca, dreptul asupra activului, dreptul de retenție sau o altă garanție care garantează dreptul de creanță permit instituției de credit emitente de obligațiuni garantate să recupereze valoarea dreptului de creanță fără întârzieri nejustificate.

Statele membre impun obligația ca instituțiile de credit emitente de obligațiuni garantate să evalueze caracterul executoriu al drepturilor de creanță și capacitatea de a constitui active ca garanții reale înainte de a le include în portofoliul de acoperire.

- (3) Activele constituite ca garanții reale menționate la alineatul (1) litera (b) trebuie să îndeplinească una dintre următoarele cerințe:
- (a) pentru activele corporale constituite ca garanții reale, există standarde de evaluare care sunt general acceptate de experți și sunt adecvate pentru respectivul activ corporal constituit ca garanție reală și există un registru public care înregistrează proprietatea și creanțele asupra respectivelor active corporale constituite ca garanții reale; sau
  - (b) pentru activele sub formă de expuneri, siguranța și soliditatea contrapărții expunerii decurg din competențele sale fiscale sau din faptul că soliditatea sa operațională și solvabilitatea sa financiară fac obiectul unei supravegheri publice permanente.

Activele corporale constituite ca garanții reale menționate la prezentul alineat primul paragraf litera (a) contribuie la acoperirea datoriei aferente obligațiunii garantate până la valoarea cea mai mică dintre principalul dreptului de retenție combinat cu orice drept de retenție anterior și 70 % din valoarea respectivelor active corporale constituite ca garanții reale. Activele corporale constituite ca garanții reale menționate la prezentul alineat primul paragraf litera (a) și care garantează active astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (a) nu trebuie să respecte limita de 70 % sau limitele prevăzute la articolul 129 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

În cazul în care, în sensul prezentului alineat primul paragraf litera (a), nu există un registru public pentru un anumit activ corporal constituit ca garanție reală, statele membre pot să prevadă o formă alternativă de certificare a proprietății și a creanțelor asupra acelui activ corporal constituit ca garanție reală, în măsura în care această formă de certificare oferă protecție care este comparabilă cu protecția oferită de un registru public, în sensul că, în conformitate cu dreptul statului membru în cauză, acesta permite accesul părților terțe interesate la informații referitoare la identificarea activului corporal constituit ca garanție reală grevată cu sarcini, la atribuirea proprietății, la documentarea și atribuirea grevării cu sarcini și la caracterul executoriu al garanțiilor reale.

(4) În sensul alineatului (1) litera (c), obligațiunile garantate prin împrumuturi către întreprinderile publice sau garantate de acestea ca active primare fac obiectul unui nivel minim de supragarantare de 10 % și al tuturor condițiilor următoare:

- (a) întreprinderile publice furnizează servicii publice esențiale pe baza unei autorizații, a unui contract de concesiune sau a unei alte forme de atribuire de către o autoritate publică;
- (b) întreprinderile publice fac obiectul supravegherii publice;
- (c) întreprinderile publice dispun de suficiente capacități generatoare de venituri, care sunt garantate de faptul că respectivele întreprinderi publice:
  - (i) dispun de suficientă flexibilitate pentru a colecta și a majora comisioanele, taxele și creanțele pentru serviciul furnizat, astfel încât să își asigure soliditatea financiară și solvabilitatea;
  - (ii) primesc în mod legal suficiente subvenții încât să-și asigure soliditatea financiară și solvabilitatea în schimbul furnizării de servicii publice esențiale; sau
  - (iii) au încheiat un contract de transfer de profit și pierderi cu o autoritate publică.

(5) Statele membre stabilesc norme privind metodologia și procesul de evaluare a activelor corporale constituite ca garanții reale care garantează active astfel cum se menționează la alineatul (1) literele (a) și (b). Normele respective garantează cel puțin următoarele:

- (a) că, pentru fiecare activ corporal constituit ca garanție reală, există, în momentul includerii activului de acoperire în portofoliul de acoperire, o evaluare curentă la valoarea de piață sau la o valoare inferioară acesteia ori la valoarea ipotecară sau la o valoare inferioară acesteia;
- (b) că evaluarea este efectuată de un evaluator care deține calificările, capacitatea și experiența necesare pentru a efectua evaluarea; și
- (c) că evaluatorul nu participă la procesul de luare a deciziei de acordare a creditului, nu ia în considerare elementele speculative în evaluarea valorii activului corporal constituit ca garanție reală și formalizează această valoare într-un mod clar și transparent.

(6) Statele membre impun obligația ca instituțiile de credit emitente de obligațiuni garantate să dispună de proceduri pentru a monitoriza dacă activele corporale constituite ca garanții reale care garantează active astfel cum se menționează la alineatul (1) literele (a) și (b) din prezentul articol sunt asigurate în mod adecvat împotriva riscului de daune și că creanța de asigurare este segregată în conformitate cu articolul 12.

(7) Statele membre prevăd obligația instituțiilor de credit emitente de obligațiuni garantate de a documenta activele de acoperire menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) și conformitatea politicilor lor de creditare cu dispozițiile de drept intern care transpun prezentul articol.

(8) Statele membre prevăd norme care asigură diversificarea riscurilor din portofoliul de acoperire în ceea ce privește gradul de detaliu și de concentrare semnificativă pentru activele care nu sunt eligibile în temeiul alineatului (1) litera (a).

Articolul 7

Active constituite ca garanții reale localizate în afara Uniunii

(1) Sub rezerva alineatului (2), statele membre pot permite instituțiilor de credit emitente de obligațiuni garantate să includă în portofoliul de acoperire active garantate cu active constituite drept garanții reale localizate în afara Uniunii.

(2) În cazul în care permit includerea activelor prevăzute la alineatul (1), statele membre asigură protecția investitorilor impunând obligația ca instituțiile de credit să verifice ca respectivele active constituite ca garanții reale să îndeplinească toate cerințele stabilite la articolul 6. Statele membre se asigură că aceste active constituite ca garanții reale oferă un nivel

de certitudine asemănător cu cel oferit de activele constituite ca garanții reale localizate în Uniune și se asigură că realizarea acestor active constituite ca garanții reale este executorie din punct de vedere juridic într-un mod care are efecte echivalente cu modul de realizare a activelor constituite ca garanții reale localizate în Uniune.

Articolul 8

Structuri intragrup de obligațiuni garantate puse în comun

Statele membre pot stabili norme în ceea ce privește utilizarea structurilor intragrup de obligațiuni garantate puse în comun potrivit cărora obligațiunile garantate emise de o instituție de credit care aparține unui grup („obligațiuni garantate emise la nivel intern”) sunt utilizate ca active de acoperire pentru emisiunea externă de obligațiuni garantate de către o altă instituție de credit care aparține aceluiași grup („obligațiuni garantate emise la nivel extern”). Aceste norme includ cel puțin următoarele cerințe:

- (a) obligațiunile garantate emise la nivel intern sunt vândute instituției de credit care emite obligațiuni garantate emise la nivel extern;
- (b) obligațiunile garantate emise la nivel intern sunt utilizate ca active de acoperire din portofoliul de acoperire pentru obligațiunile garantate emise la nivel extern și sunt înregistrate în bilanțul instituției de credit care emite obligațiunile garantate emise la nivel extern;
- (c) portofoliul de acoperire pentru obligațiunile garantate emise la nivel extern conține obligațiunile garantate emise numai la nivel intern care au fost emise de o singură instituție de credit din cadrul grupului;
- (d) instituția de credit care emite obligațiunile garantate emise la nivel extern intenționează să le vândă unor investitori în obligațiuni garantate din afara grupului;
- (e) atât obligațiunile garantate emise la nivel intern, cât și obligațiunile garantate emise la nivel extern se califică pentru nivelul 1 de calitate a creditului astfel cum se menționează în partea a treia titlul II capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 la momentul emiterii și sunt garantate cu active eligibile în conformitate cu articolul 6 din prezenta directivă;
- (f) în cazul structurilor intragrup transfrontaliere de obligațiuni garantate puse în comun, activele de acoperire ale obligațiunilor garantate emise la nivel intern respectă cerințele privind eligibilitatea și acoperirea ale obligațiunilor garantate emise la nivel extern.

În sensul primului paragraf litera (e) din prezentul articol, autoritățile competente desemnate în temeiul articolului 18 alineatul (2) pot permite ca obligațiunile garantate care se califică pentru nivelul 2 de calitate a creditului, în urma unei modificări care a condus la scăderea nivelului lor de calitate a creditului, să facă parte în continuare dintr-o structură intragrup de obligațiuni garantate puse în comun, cu condiția ca autoritățile competente să stabilească faptul că modificarea nivelului de calitate a creditului nu a fost determinată de o încălcare a cerințelor pentru acordarea autorizației prevăzute în dispozițiile de drept intern care transpun articolul 19 alineatul (2). Autoritățile competente desemnate în temeiul articolului 18 alineatul (2) notifică ulterior ABE cu privire la orice decizie luată în temeiul prezentului paragraf.

Articolul 9

Finanțare în comun

(1) Statele membre permit utilizarea de active de acoperire eligibile care au fost inițiate de o instituție de credit și au fost achiziționate de o instituție de credit emitentă de obligațiuni garantate drept active de acoperire pentru emisiunea de obligațiuni garantate.

Statele membre reglementează aceste achiziții cu scopul de a se asigura că sunt îndeplinite cerințele prevăzute la articolele 6 și 12.

(2) Fără a se aduce atingere cerințelor prevăzute la alineatul (1) al doilea paragraf din prezentul articol, statele membre pot permite transferurile prin contracte de garanție financiară în conformitate cu Directiva 2002/47/CE.

(3) Fără a se aduce atingere cerințelor prevăzute la alineatul (1) al doilea paragraf, statele membre pot autoriza ca activele care au fost inițiate de o întreprindere care nu este o instituție de credit să fie utilizate drept active de acoperire. În cazul în care exercită această opțiune, statele membre solicită ca instituția de credit emitentă de obligațiuni garantate fie să evalueze standardele de acordare a creditelor ale întreprinderii de la care provin activele de acoperire fie să realizeze ea însăși o evaluare amănunțită a bonității debitorului.

*Articolul 10***Compoziția portofoliului de acoperire**

Statele membre asigură protecția investitorilor prin stabilirea unor norme privind compoziția portofoliilor de acoperire. Aceste norme stabilesc, după caz, condițiile în care instituțiile de credit emitente de obligațiuni garantate includ în portofoliul de acoperire active primare care au caracteristici diferite în ceea ce privește structura, durata de viață sau profilul de risc.

*Articolul 11***Contractele derivate din portofoliul de acoperire**

- (1) Statele membre asigură protecția investitorilor permițând includerea contractelor derivate în portofoliul de acoperire numai în cazul în care sunt respectate cel puțin următoarele cerințe:
- (a) contractele derivate sunt incluse în portofoliul de acoperire exclusiv în scopul acoperirii riscurilor, volumul lor este ajustat în cazul unei reduceri a riscului acoperit și sunt eliminate atunci când riscul acoperit încetează să mai existe;
  - (b) contractele derivate sunt suficient de bine documentate;
  - (c) contractele derivate sunt segregate în conformitate cu articolul 12;
  - (d) contractele derivate nu pot fi reziliate în cazul insolvenței sau rezoluției instituției de credit emitente de obligațiuni garantate;
  - (e) contractele derivate respectă normele stabilite în conformitate cu alineatul (2).
- (2) Pentru a asigura conformitatea cu cerințele menționate la alineatul (1), statele membre stabilesc norme pentru contractele derivate din portofoliul de acoperire. Normele respective precizează:
- (a) criteriile de eligibilitate pentru contrapărțile la operațiunile de acoperire a riscurilor;
  - (b) documentația necesară care trebuie furnizată în ceea ce privește contractele derivate.

*Articolul 12***Segregarea activelor de acoperire**

- (1) Statele membre prevăd norme care reglementează segregarea activelor de acoperire. Aceste norme includ cel puțin următoarele cerințe:
- (a) toate activele de acoperire sunt identificabile în orice moment de către instituția de credit emitentă de obligațiuni garantate;
  - (b) toate activele de acoperire fac obiectul unei segregări obligatorii din punct de vedere juridic și executorii efectuate de către instituția de credit emitentă de obligațiuni garantate;
  - (c) toate activele de acoperire sunt protejate împotriva oricărei creanțe a unei părți terțe și niciun activ de acoperire nu face parte din masa bunurilor care face obiectul insolvenței instituției de credit emitente de obligațiuni garantate, până la satisfacerea creanței prioritare prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (b).

În sensul primului paragraf, activele de acoperire cuprind orice garanții reale primite în legătură cu pozițiile pe contracte derivate.

- (2) Segregarea activelor de acoperire menționată la alineatul (1) se aplică, de asemenea, în cazul insolvenței sau rezoluției instituției de credit emitente de obligațiuni garantate.

*Articolul 13***Monitorul portofoliului de acoperire**

- (1) Statele membre pot prevedea obligația instituțiilor de credit emitente de obligațiuni garantate de a numi un monitor al portofoliului de acoperire care să efectueze monitorizarea continuă a portofoliului de acoperire în ceea ce privește cerințele prevăzute la articolele 6-12 și la articolele 14-17.

(2) În cazul în care exercită opțiunea prevăzută la alineatul (1), statele membre stabilesc norme cel puțin cu privire la următoarele aspecte:

- (a) numirea și destituirea monitorului portofoliului de acoperire;
- (b) criteriile de eligibilitate privind monitorul portofoliului de acoperire;
- (c) rolul și sarcinile monitorului portofoliului de acoperire, inclusiv în cazul insolvenței sau rezoluției instituției de credit emitente de obligațiuni garantate;
- (d) obligația de a raporta autorităților competente desemnate în temeiul articolului 18 alineatul (2);
- (e) dreptul de acces la informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor monitorului portofoliului de acoperire.

(3) În cazul în care statele membre exercită opțiunea prevăzută la alineatul (1), monitorul portofoliului de acoperire trebuie să acționeze separat și să fie independent de instituția de credit emitentă de obligațiuni garantate și de auditorul respectivei instituții de credit.

Statele membre pot totuși permite numirea unui monitor al portofoliului de acoperire care nu acționează separat de instituția de credit („monitor intern al portofoliului de acoperire”) în cazul în care:

- (a) monitorul intern al portofoliului de acoperire acționează independent de procesul de luare a deciziei de acordare a creditului al instituției de credit emitente de obligațiuni garantate;
- (b) fără a aduce atingere alineatului (2) litera (a), statele membre se asigură că monitorul intern al portofoliului de acoperire nu poate fi înlăturat din funcția de monitor al portofoliului de acoperire fără aprobarea prealabilă a organului de conducere al instituției de credit emitente de obligațiuni garantate, în exercitarea funcției sale de supraveghere; și
- (c) dacă este necesar, monitorul intern al portofoliului de acoperire are acces direct la organul de conducere care exercită funcția sa de supraveghere.

(4) În cazul în care exercită opțiunea prevăzută la alineatul (1), statele membre notifică ABE în acest sens.

Articolul 14

Informații pentru investitori

(1) Statele membre se asigură că instituțiile de credit emitente de obligațiuni garantate oferă informații cu privire la programele lor de obligațiuni garantate care sunt suficient de detaliate pentru a permite investitorilor să evalueze profilul și riscurile programului respectiv și să își îndeplinească obligația de diligență.

(2) În sensul alineatului (1), statele membre se asigură că informațiile sunt puse la dispoziția investitorilor cel puțin trimestrial și că printre acestea se numără cel puțin următoarele informații privind portofoliul:

- (a) valoarea portofoliului de acoperire și a obligațiunilor garantate rămase de rambursat;
- (b) o listă a numerelor internaționale de identificare a valorilor mobiliare (coduri ISIN) pentru toate emisiunile de obligațiuni garantate din cadrul programului respectiv, cărui i s-a atribuit un cod ISIN;
- (c) distribuția geografică și tipul de active de acoperire, cuantumul împrumuturilor acordate și metoda de evaluare;
- (d) detalii cu privire la riscul de piață, inclusiv riscul de rată a dobânzii și riscul valutar, riscul de credit și riscul de lichiditate;
- (e) structura scadențelor activelor de acoperire și a obligațiunilor garantate, inclusiv o prezentare generală a factorilor declanșatori ai prelungirii scadenței, dacă este cazul;
- (f) nivelurile de acoperire obligatorie și disponibilă, și nivelurile supragarantării legale, contractuale și voluntare;
- (g) procentul de împrumuturi în cazul cărora se consideră că obligațiile de plată nu au fost îndeplinite în conformitate cu articolul 178 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în toate cazurile în care împrumuturile sunt restante de mai mult de 90 de zile.

Statele membre se asigură că, pentru obligațiunile garantate emise la nivel extern în cadrul structurilor intragrup de obligațiuni garantate puse în comun menționate la articolul 8, se furnizează investitorilor informațiile menționate la prezentul alineat primul paragraf sau un link către acestea, referitoare la toate obligațiunile garantate emise la nivel intern ale grupului. Statele membre se asigură că informațiile sunt furnizate investitorilor cel puțin pe bază agregată.

(3) Statele membre asigură protecția investitorilor impunând obligația instituțiilor de credit emitente de obligațiuni garantate de a publica pe site-ul lor de internet informațiile ce trebuie puse la dispoziția investitorilor în conformitate cu alineatele (1) și (2). Statele membre nu impun instituțiilor de credit respective obligația de a publica aceste informații pe suport hârtie.

Secțiunea II

Cerințe privind acoperirea și lichiditatea

Articolul 15

Cerințe privind acoperirea

(1) Statele membre asigură protecția investitorilor impunând obligația ca programele de obligațiuni garantate să respecte în orice moment cel puțin cerințele de acoperire prevăzute la alineatele (2)-(8):

(2) Toate datoriile aferente obligațiunilor garantate sunt acoperite de drepturile de creanță aferente activelor de acoperire.

(3) Datoriile menționate la alineatul (2) includ:

- (a) obligațiile de plată a principalului obligațiunilor garantate rămase de rambursat;
- (b) obligațiile de plată a oricărei dobânzi acumulate a obligațiunilor garantate rămase de rambursat;
- (c) obligațiile de plată aferente contractelor derivate deținute în conformitate cu articolul 11; și
- (d) costurile preconizate legate de întreținere și administrare în vederea lichidării programului de obligațiuni garantate.

În sensul primului paragraf litera (d), statele membre pot permite calcularea unei sume forfetare.

(4) Se consideră că următoarele active de acoperire contribuie la cerința de acoperire:

- (a) activele primare;
- (b) activele de substituție;
- (c) activele lichide deținute în conformitate cu articolul 16; și
- (d) drepturile de creanță aferente contractelor derivate deținute în conformitate cu articolul 11.

Creanțele negarantate în cazul cărora se consideră că a survenit o situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată în conformitate cu articolul 178 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 nu contribuie la acoperire.

(5) În sensul alineatului (3) primul paragraf litera (c) și al alineatului (4) primul paragraf litera (d), statele membre stabilesc norme pentru evaluarea contractelor derivate.

(6) Calculul acoperirii necesare asigură faptul că valoarea cumulată a principalului tuturor activelor de acoperire este cel puțin egală cu valoarea cumulată a principalului obligațiunilor garantate rămase de rambursat („principiul nominal”).

Statele membre pot permite și alte principii de calcul în măsura în care acestea nu conduc la un nivel de acoperire mai ridicat decât cel calculat conform principiului nominal.

Statele membre stabilesc norme privind calculul tuturor dobânzilor de plătit pentru obligațiunile garantate rămase de rambursat și a dobânzilor de încasat pentru activele de acoperire; acestea trebuie să reflecte principii prudențiale solide, în conformitate cu standardele de contabilitate aplicabile.

(7) Prin derogare de la alineatul (6) primul paragraf, statele membre pot, într-un mod care să reflecte principii prudențiale solide și în conformitate cu standardele de contabilitate aplicabile, să permită ca viitoarele dobânzi de încasat aferente activului de acoperire, după deducerea dobânzilor viitoare aferente obligațiunii garantate corespondente, să fie luate în considerare pentru a echilibra orice deficit de acoperire a obligației de plată a principalului aferente obligațiunii garantate, în cazul în care există o legătură strânsă în sensul definiției din regulamentul delegat aplicabil adoptat în temeiul articolului 33 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, sub rezerva îndeplinirii următoarelor condiții:

- (a) plățile primite pe durata vieții activului de acoperire și care sunt necesare pentru acoperirea obligației de plată aferente obligațiunii garantate corespundente sunt segregate în conformitate cu articolul 12 sau sunt incluse în portofoliul de acoperire sub forma activelor de acoperire menționate la articolul 6, până la scadența plăților; și
- (b) se poate face plata în avans a activului de acoperire numai prin exercitarea opțiunii de livrare definite de regulamentul delegat aplicabil adoptat în temeiul articolului 33 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau, în cazul obligațiunilor garantate cu opțiune de răscumpărare la valoarea nominală de către instituția de credit emitentă de obligațiuni garantate, dacă debitorul activului de acoperire plătește cel puțin valoarea nominală exigibilă a obligațiunii garantate cu opțiune de răscumpărare.
- (8) Statele membre se asigură că calcularea activelor de acoperire și al datoriilor se bazează pe aceeași metodologie. Statele membre pot permite utilizarea unor metodologii diferite de calcul pentru calcularea pe de o parte a activelor de acoperire și pe altă parte a datoriilor, cu condiția ca utilizarea acestor metodologii diferite să nu conducă la un nivel de acoperire mai ridicat decât cel calculat folosind aceeași metodologie pentru calcularea atât a activelor, cât și a datoriilor.

Articolul 16

Cerința privind amortizorul de lichiditate din portofoliul de acoperire

- (1) Statele membre asigură protecția investitorilor prin impunerea obligației ca portofoliul de acoperire să dețină în orice moment un amortizor de lichiditate compus din active lichide disponibile pentru a acoperi ieșirile nete de lichidități ale programului de obligațiuni garantate.
- (2) Amortizorul de lichiditate din portofoliul de acoperire acoperă ieșirile nete de lichidități maxime cumulate pentru următoarele 180 de zile.
- (3) Statele membre se asigură că amortizorul de lichiditate din portofoliul de acoperire menționat la alineatul (1) de la prezentul articol constă din următoarele tipuri de active, segregate în conformitate cu articolul 12 din prezenta directivă:
- (a) active care se încadrează ca active de nivel 1, de nivel 2A sau de nivel 2B în temeiul regulamentului delegat aplicabil adoptat în temeiul articolului 460 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, evaluate în conformitate cu respectivul regulament delegat, și care nu au fost emise de însăși instituția de credit emitentă de obligațiuni garantate, de întreprinderea sa mamă, alta decât o entitate din sectorul public care nu este o instituție de credit, de filiala sa sau de o altă filială a întreprinderii sale mamă sau de o entitate special constituită în scopul securitizării cu care instituția de credit are legături strânse;
- (b) expuneri pe termen scurt față de instituții de credit care se califică pentru nivelul 1 sau nivelul 2 de calitate a creditului ori depozite pe termen scurt la instituții de credit care se califică pentru nivelul 1, nivelul 2 sau nivelul 3 de calitate a creditului, în conformitate cu articolul 129 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Statele membre pot restricționa tipurile de active lichide care sunt folosite în sensul primului paragraf literele (a) și (b).

Statele membre se asigură că creanțele negarantate din expunerile considerate a fi în stare de nerambursare în conformitate cu articolul 178 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 nu pot contribui la amortizorul de lichiditate din portofoliul de acoperire.

(4) În cazul în care instituțiile de credit emitente de obligațiuni garantate sunt supuse cerințelor de lichiditate prevăzute în alte acte juridice ale Uniunii, care au ca efect suprapunerea cu amortizorul de lichiditate din portofoliul de acoperire, statele membre pot decide să nu aplice dispozițiile de drept intern care transpun alineatele (1), (2) și (3) pe parcursul perioadei prevăzute în aceste acte juridice ale Uniunii. Statele membre pot exercita opțiunea respectivă numai până la data la care se aplică modificarea respectivelor acte juridice ale Uniunii menită să elimine suprapunerea și informează Comisia și ABE dacă exercită această opțiune.

(5) Statele membre pot permite calcularea principalului pentru structurile de scadențe prelungibile pe baza datei finale a scadenței, în conformitate cu termenii și condițiile obligațiunilor garantate.

(6) Statele membre pot stabili ca alineatul (1) să nu se aplice obligațiunilor garantate care fac obiectul cerințelor privind finanțarea corelată.

*Articolul 17***Condiții privind structurile de scadențe prelungibile**

- (1) Statele membre pot permite emisiunea de obligațiuni garantate cu structuri de scadențe prelungibile în cazul în care protecția investitorilor este asigurată cel puțin de următoarele elemente:
- (a) scadența poate fi prelungită numai cu condiția ca în dreptul intern să fie prevăzuți factori declanșatori obiectivi și nu la discreția instituției de credit emitente de obligațiuni garantate;
  - (b) factorii declanșatori ai prelungirii scadenței sunt specificați în clauzele și condițiile contractuale ale obligațiunii garantate;
  - (c) informațiile furnizate investitorilor cu privire la structura scadenței sunt suficiente pentru a le da acestora posibilitatea de a determina riscul aferent obligațiunii garantate și includ o descriere detaliată a următoarelor elemente:
    - (i) factorii declanșatori ai prelungirii scadenței;
    - (ii) consecințele asupra prelungirii scadenței ale insolvenței sau ale rezoluției instituției de credit emitente de obligațiuni garantate;
    - (iii) rolul autorităților competente desemnate în temeiul articolului 18 alineatul (2) și, dacă este cazul, al administratorului special, în ceea ce privește prelungirea scadenței;
  - (d) data finală a scadenței obligației garantate poate fi determinată în orice moment;
  - (e) în cazul insolvenței sau al rezoluției instituției de credit emitente de obligațiuni garantate, prelungirile scadenței nu afectează rangul de prioritate al investitorilor în obligațiuni garantate, nici nu inversează ordinea prevăzută de scadențarul inițial al programului de obligațiuni garantate;
  - (f) prelungirea scadenței nu schimbă caracteristicile structurale ale obligațiunilor garantate în ceea ce privește recursul dual menționat la articolul 4 și indisponibilitatea în caz de faliment menționată la articolul 5.
- (2) Statele membre care permit emisiunea de obligațiuni garantate cu structuri de scadențe prelungibile informează ABE în mod corespunzător.

TITLUL III

SUPRAVEGHEREA PUBLICĂ A OBLIGAȚIUNILOR GARANTATE*Articolul 18***Supravegherea publică a obligațiunilor garantate**

- (1) Statele membre asigură protecția investitorilor prevăzând obligația ca emisiunea de obligațiuni garantate să fie supusă supravegherii publice a obligațiunilor garantate.
- (2) În scopul supravegherii publice a obligațiunilor garantate menționate la alineatul (1), statele membre desemnează una sau mai multe autorități competente. Acestea informează Comisia și ABE cu privire la autoritățile desemnate respective și indică orice separare a funcțiilor și atribuțiilor.
- (3) Statele membre se asigură că autoritățile competente desemnate în temeiul alineatului (2) monitorizează emisiunea de obligațiuni garantate pentru a evalua conformitatea cu cerințele stabilite în dispozițiile de drept intern care transpun prezenta directivă.
- (4) Statele membre se asigură că instituțiile de credit emitente de obligațiuni garantate înregistrează toate tranzacțiile aferente programului de obligațiuni garantate și dispun de mecanisme adecvate și de sisteme și procese de documentare corespunzătoare.
- (5) În plus, statele membre se asigură că sunt instituite măsuri adecvate pentru a le permite autorităților competente desemnate în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol să obțină informațiile necesare pentru a evalua conformitatea cu cerințele stabilite în dispozițiile de drept intern care transpun prezenta directivă, a investiga eventualele încălcări ale acestor cerințe și pentru a impune sancțiuni administrative și alte măsuri administrative în conformitate cu dispozițiile de drept intern care transpun articolul 23.
- (6) Statele membre se asigură că autoritățile competente desemnate în temeiul alineatului (2) dispun de cunoștințele de specialitate, resursele, capacitatea operațională, competențele și independența necesare pentru îndeplinirea funcțiilor legate de supravegherea publică a obligațiunilor garantate.

*Articolul 19***Autorizația acordată pentru programele de obligațiuni garantate**

- (1) Statele membre asigură protecția investitorilor prin impunerea unei autorizații pentru programul de obligațiuni garantate care trebuie obținută înaintea emisiunii de obligațiuni garantate în cadrul respectivului program. Statele membre conferă competența de a acorda astfel de autorizații autorităților competente desemnate în temeiul articolului 18 alineatul (2).
- (2) Statele membre stabilesc cerințele pentru acordarea autorizației menționate la alineatul (1), care trebuie să includă cel puțin următoarele elemente:
- (a) un program de activitate adecvat care să prezinte calendarul de emisiune a obligațiunilor garantate;
  - (b) politici, procese și metodologii adecvate – care să vizeze protecția investitorilor privind aprobarea, modificarea, reînnoirea și refinanțarea împrumuturilor incluse în portofoliul de acoperire;
  - (c) membrii conducerii și personalul responsabil de programul de obligațiuni garantate care au calificările și cunoștințele adecvate în ceea ce privește emisiunea de obligațiuni garantate și administrarea programului de obligațiuni garantate;
  - (d) o structură administrativă a portofoliului de acoperire și supravegherea acesteia, care să îndeplinească cerințele aplicabile prevăzute de dispozițiile de drept intern care transpun prezenta directivă și supravegherea acesteia.

*Articolul 20***Supravegherea publică a obligațiunilor garantate în cazul insolvenței sau al rezoluției**

(1) În cazul rezoluției unei instituții de credit emitente de obligațiuni garantate, autoritățile competente desemnate în temeiul articolului 18 alineatul (2) cooperează cu autoritatea de rezoluție pentru a garanta că drepturile și interesele investitorilor în obligațiunile garantate sunt conservate, cel puțin prin verificarea gestionării continue și temeinice a programului de obligațiuni garantate pe durata procesului de rezoluție.

(2) Statele membre pot prevedea numirea unui administrator special, pentru a garanta că drepturile și interesele investitorilor în obligațiunile garantate sunt conservate, cel puțin prin verificarea gestionării continue și temeinice a programului de obligațiuni garantate pe durata necesară.

În cazul în care exercită această opțiune, statele membre pot impune autorităților lor competente desemnate în temeiul articolului 18 alineatul (2) obligația de a aproba numirea și demiterea administratorului special. Statele membre care exercită această opțiune impun cel puțin obligația ca autoritățile competente să fie consultate cu privire la numirea și demiterea administratorului special.

(3) În cazul în care prevăd numirea unui administrator special în conformitate cu alineatul (2), statele membre adoptă norme care stabilesc atribuțiile și responsabilitățile administratorului special respectiv cel puțin în ceea ce privește următoarele elemente:

- (a) stingerea datoriilor aferente obligațiunilor garantate;
- (b) gestionarea și realizarea activelor de acoperire, inclusiv transferul acestora împreună cu datoriile aferente obligațiunilor garantate către o altă instituție de credit emitentă de obligațiuni garantate;
- (c) demersurile juridice necesare pentru buna administrare a portofoliului de acoperire, pentru monitorizarea continuă a acoperirii datoriilor aferente obligațiunilor garantate, pentru inițierea de proceduri în vederea readucerii activelor în portofoliul de acoperire și pentru transferarea activelor rămase către masa bunurilor care face obiectul insolvenței aparținând instituției de credit care a emis obligațiunile garantate după ce toate datoriile aferente obligațiunilor garantate sunt stinse.

În sensul primului paragraf litera (c), statele membre pot permite ca un administrator special să opereze, în cazul în care instituția de credit emitentă de obligațiuni garantate este în insolvență, pe baza autorizației deținute de instituția de credit respectivă, sub rezerva aceluiași cerințe operaționale.

(4) Statele membre asigură coordonarea și schimbul de informații în cadrul procedurii de insolvență sau de rezoluție între autoritățile competente desemnate în temeiul articolului 18 alineatul (2), administratorul special, în cazul în care un astfel de administrator a fost numit, și autoritatea de rezoluție, în cazul rezoluției.

*Articolul 21***Raportarea destinată autorităților competente**

(1) Statele membre asigură protecția investitorilor impunând obligația ca instituțiile de credit emitente de obligațiuni garantate să raporteze informațiile prevăzute la alineatul (2) cu privire la programele de obligațiuni garantate autorităților competente desemnate în temeiul articolului 18 alineatul (2). Raportarea respectivă se efectuează în mod regulat, precum și la cererea autorităților competente respective. Statele membre stabilesc norme privind frecvența raportării în mod regulat.

(2) Obligațiile de raportare care urmează să fie stabilite în temeiul alineatului (1) trebuie să prevadă că informațiile care urmează a fi furnizate includ informații privind cel puțin următoarele elemente:

- (a) eligibilitatea activelor și cerințele privind portofoliul de acoperire, în conformitate cu articolele 6-11;
- (b) segregarea activelor de acoperire, în conformitate cu articolul 12;
- (c) dacă este necesar, modul de funcționare a monitorului portofoliului de acoperire, în conformitate cu articolul 13;
- (d) cerințele privind acoperirea, în conformitate cu articolul 15;
- (e) amortizorul de lichiditate din portofoliul de acoperire, în conformitate cu articolul 16;
- (f) dacă este necesar, condițiile pentru structurile de scadențe prelungibile, în conformitate cu articolul 17.

(3) Statele membre prevăd norme privind informațiile ce urmează a fi furnizate în temeiul alineatului (2), în caz de insolvență sau de rezoluție a instituției de credit emitente de obligațiuni garantate, de către instituțiile de credit emitente de obligațiuni garantate către autoritățile competente desemnate în conformitate cu articolul 18 alineatul (2).

*Articolul 22***Competențele autorităților competente în scopul supravegherii publice a obligațiunilor garantate**

(1) Statele membre asigură protecția investitorilor conferind autorităților competente desemnate în temeiul articolului 18 alineatul (2) toate competențele de supraveghere, de investigare și de sancționare necesare pentru a-și îndeplini sarcinile de supraveghere publică a obligațiunilor garantate.

(2) Competențele menționate la alineatul (1) includ cel puțin următoarele:

- (a) competența de a acorda sau de a refuza autorizațiile prevăzute la articolul 19;
- (b) competența de a revizui cu regularitate programul de obligațiuni garantate pentru a evalua conformarea acestuia cu dispozițiile de drept intern care transpun prezenta directivă;
- (c) competența de a efectua inspecții on-site și off-site;
- (d) competența de a impune sancțiuni administrative și alte măsuri administrative în conformitate cu dispozițiile de drept intern care transpun articolul 23;
- (e) competența de a adopta și de a pune în aplicare orientările în materie de supraveghere privind emisiunea de obligațiuni garantate.

*Articolul 23***Sancțiuni administrative și alte măsuri administrative**

(1) Fără a aduce atingere dreptului statelor membre de a prevedea sancțiuni penale, statele membre instituie norme care stabilesc sancțiuni administrative și alte măsuri administrative corespunzătoare care se aplică cel puțin în următoarele situații:

- (a) o instituție de credit a primit autorizație pentru un program de obligațiuni garantate pe baza unor declarații false sau prin alte mijloace neregulamentare;
- (b) o instituție de credit nu mai îndeplinește condițiile în care a fost acordată autorizația pentru un program de obligațiuni garantate;
- (c) o instituție de credit emite obligațiuni garantate fără a obține o autorizație în acest sens, în conformitate cu dispozițiile de drept intern care transpun articolul 19;

- (d) o instituție de credit emitentă de obligațiuni garantate nu îndeplinește cerințele stabilite în dispozițiile de drept intern care transpun articolul 4;
- (e) o instituție de credit emite obligațiuni garantate care nu îndeplinesc cerințele stabilite în dispozițiile de drept intern care transpun articolul 5;
- (f) o instituție de credit emite obligațiuni garantate care nu sunt garantate în conformitate cu dispozițiile de drept intern care transpun articolul 6;
- (g) o instituție de credit emite obligațiuni care sunt garantate cu active localizate în afara Uniunii, încălcând astfel cerințele prevăzute în dispozițiile de drept intern care transpun articolul 7;
- (h) o instituție de credit emite obligațiuni garantate în cadrul unei structuri intragrup de obligațiuni garantate puse în comun, încălcând cerințele prevăzute în dispozițiile de drept intern care transpun articolul 8;
- (i) o instituție de credit emitentă de obligațiuni garantate nu îndeplinește condițiile de finanțare în comun stabilite în dispozițiile de drept intern care transpun articolul 9;
- (j) o instituție de credit emitentă de obligațiuni garantate nu îndeplinește cerințele privind compoziția portofoliului de acoperire stabilite în dispozițiile de drept intern care transpun articolul 10;
- (k) o instituție de credit emitentă de obligațiuni garantate nu îndeplinește cerințele privind contractele derivate în portofoliul de acoperire stabilite în dispozițiile de drept intern care transpun articolul 11;
- (l) o instituție de credit emitentă de obligațiuni garantate nu îndeplinește cerințele privind segregarea activelor de acoperire, prevăzută în dispozițiile de drept intern care transpun articolul 12;
- (m) o instituție de credit emitentă de obligațiuni garantate nu raportează informațiile sau furnizează informații incomplete sau inexacte, încălcând astfel dispozițiile de drept intern care transpun articolul 14;
- (n) o instituție de credit emitentă de obligațiuni garantate nu își îndeplinește, în mod repetat sau constant, obligația de a menține un amortizor de lichiditate în portofoliul de acoperire, încălcând dispozițiile de drept intern care transpun articolul 16;
- (o) o instituție de credit care emite obligațiuni garantate cu structuri de scadențe prelungibile nu îndeplinește condițiile privind structurile de scadențe prelungibile stabilite în dispozițiile de drept intern care transpun articolul 17;
- (p) o instituție de credit emitentă de obligațiuni garantate nu raportează informațiile sau furnizează informații incomplete sau inexacte aferente obligațiilor sale, încălcând dispozițiile de drept intern care transpun articolul 21 alineatul (2) .

Statele membre pot decide să nu prevadă norme privind sancțiuni administrative sau alte măsuri administrative în cazul încălcărilor care fac obiectul unor sancțiuni penale în temeiul dreptului lor intern. În astfel de cazuri, statele membre comunică Comisiei dispozițiile de drept penal relevante.

(2) Sancțiunile și măsurile menționate la alineatul (1) sunt eficace, proporționale și disuasive și cuprind cel puțin următoarele elemente:

- (a) o retragere a autorizației pentru un program de obligațiuni garantate;
- (b) o declarație publică în care să se specifice identitatea persoanei fizice sau juridice și natura încălcării, în conformitate cu articolul 24;
- (c) un ordin prin care persoanei fizice sau juridice i se solicită să pună capăt comportamentului respectiv și să se abțină de la repetarea acestuia;
- (d) sancțiuni administrative pecuniare.

(3) De asemenea, statele membre se asigură că sancțiunile și măsurile menționate la alineatul (1) sunt puse efectiv în aplicare.

(4) Statele membre se asigură că, atunci când stabilesc tipul sancțiunilor administrative sau al altor măsuri administrative și cuantumul sancțiunilor administrative pecuniare, autoritățile competente desemnate în temeiul articolului 18 alineatul (2) iau în considerare toate circumstanțele următoare, dacă este cazul:

- (a) gravitatea și durata încălcării;
- (b) gradul de responsabilitate al persoanei fizice sau juridice responsabile de încălcare;
- (c) capacitatea financiară a persoanei fizice sau juridice responsabile de încălcare, inclusiv prin raportare la cifra de afaceri totală a persoanei juridice sau la venitul anual al persoanei fizice;

- (d) amplexarea profiturilor obținute sau a pierderilor evitate prin săvârșirea încălcării de către persoana fizică sau juridică responsabilă de încălcare, în măsura în care aceste profituri sau pierderi pot fi determinate;
  - (e) pierderile cauzate părților terțe prin încălcare, în măsura în care aceste pierderi pot fi determinate;
  - (f) măsura în care persoana fizică sau juridică responsabilă de încălcare cooperează cu autoritățile competente desemnate în temeiul articolului 18 alineatul (2);
  - (g) încălcările anterioare comise de persoana fizică sau juridică responsabilă de încălcare;
  - (h) orice consecințe sistemice reale sau potențiale ale încălcării.
- (5) Atunci când dispozițiile alineatului (1) se aplică persoanelor juridice, statele membre se asigură, de asemenea, că autoritățile competente desemnate în temeiul articolului 18 alineatul (2) aplică sancțiunile administrative și alte măsuri administrative prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol membrilor organului de conducere, precum și altor persoane care, în temeiul dreptului intern, sunt responsabile de încălcare.
- (6) Statele membre se asigură că, înainte de a lua orice decizie prin care se impun sancțiuni administrative sau alte măsuri administrative prevăzute la alineatul (2), autoritățile competente desemnate în temeiul articolului 18 alineatul (2) acordă persoanei fizice sau juridice în cauză posibilitatea de a fi audiată. Se pot aplica excepții de la dreptul de a fi audiat la adoptarea acelor alte măsuri administrative, atunci când trebuie să se acționeze urgent pentru a preveni pierderi semnificative suferite de terți sau producerea unor prejudicii grave în sistemul financiar. În asemenea cazuri, persoanei în cauză i se oferă posibilitatea de a fi audiată cât mai curând după adoptarea unei astfel de măsuri administrative și, dacă este necesar, se revizuieste măsura respectivă.
- (7) Statele membre se asigură că orice decizie prin care se impun sancțiuni administrative sau alte măsuri administrative prevăzute la alineatul (2) este justificată în mod corespunzător și face obiectul dreptului la o cale de atac.

Articolul 24

Publicarea sancțiunilor administrative și a altor măsuri administrative

- (1) Statele membre se asigură că dispozițiile de drept intern care transpun prezenta directivă includ norme care prevăd că sancțiunile administrative și alte măsuri administrative se publică fără întârziere pe site-urile de internet ale autorităților competente desemnate în conformitate cu articolul 18 alineatul (2). Aceleași obligații se aplică în cazul în care un stat membru decide să prevadă sancțiuni penale în temeiul articolului 23 alineatul (1) al doilea paragraf.
- (2) Normele adoptate în conformitate cu alineatul (1) prevăd cel puțin obligația de a publica orice decizie care nu a făcut și nu mai poate face obiectul unei căi de atac și care este impusă pentru încălcarea dispozițiilor de drept intern care transpun prezenta directivă.
- (3) Statele membre se asigură că o astfel de publicare include informații privind tipul și natura încălcării și identitatea persoanei fizice sau juridice căreia i se impune sancțiunea sau măsura. Sub rezerva alineatului (4), statele membre se asigură, de asemenea, că aceste informații sunt publicate fără întârzieri nejustificate după ce destinatarul a fost informat cu privire la sancțiunea sau măsura respectivă, precum și cu privire la publicarea deciziei prin care se impune sancțiunea sau măsura respectivă pe site-urile de internet oficiale ale autorităților competente desemnate în temeiul articolului 18 alineatul (2).
- (4) În cazul în care statele membre permit publicarea unei decizii prin care se impun sancțiuni sau alte măsuri împotriva cărora este pendinte o cale de atac, autoritățile competente desemnate în temeiul articolului 18 alineatul (2) publică fără întârzieri nejustificate pe site-urile lor de internet oficiale și informații privind stadiul căii de atac și rezultatul acesteia.
- (5) Statele membre se asigură că autoritățile competente desemnate în temeiul articolului 18 alineatul (2) publică decizia prin care se impun sancțiuni sau măsuri cu respectarea anonimatului și în conformitate cu dreptul intern în oricare dintre următoarele situații:
- (a) atunci când sancțiunea sau măsura este impusă unei persoane fizice, iar publicarea datelor cu caracter personal să dovedește a fi disproporționată;
  - (b) atunci când publicarea ar pune în pericol stabilitatea piețelor financiare sau o anchetă penală în curs de desfășurare;
  - (c) atunci când publicarea ar cauza, în măsura în care se poate stabili acest lucru, daune disproporționate instituțiilor de credit sau persoanelor fizice implicate.

(6) În cazul în care statul membru publică o decizie prin care se impune o sancțiune sau o măsură cu respectarea anonimatului, acesta poate permite amânarea publicării datelor relevante.

(7) Statele membre se asigură că orice hotărâre definitivă a unei instanțe judecătorești care anulează o decizie prin care se impune o sancțiune sau o măsură este, de asemenea, publicată.

(8) Statele membre se asigură că oricare dintre publicările menționate la alineatele (2)-(6) rămâne pe site-urile de internet oficiale ale autorităților competente desemnate în temeiul articolului 18 alineatul (2) pentru o perioadă de cel puțin cinci ani de la data publicării. Datele cu caracter personal incluse în publicare se păstrează pe site-ul de internet oficial numai pe perioada necesară și în conformitate cu normele aplicabile în materie de protecție a datelor cu caracter personal. Această perioadă de păstrare se stabilește ținând seama de termenele de prescripție prevăzute de legislația statelor membre în cauză, dar nu depășește în niciun caz zece ani.

(9) Autoritățile competente desemnate în temeiul articolului 18 alineatul (2) informează ABE cu privire la toate sancțiunile administrative și la alte măsuri administrative impuse, inclusiv, dacă este cazul, cu privire la căile de atac introduse și la rezultatul acestora. Statele membre se asigură că autoritățile competente respective primesc informații și detalii privind hotărârea judecătorească definitivă în legătură cu orice sancțiune penală impusă, pe care autoritățile competente respective le transmit, la rândul lor, ABE.

(10) ABE menține o bază de date centralizată a sancțiunilor administrative și a altor măsuri administrative care i-au fost comunicate. Această bază de date poate fi accesată doar de autoritățile competente desemnate în temeiul articolului 18 alineatul (2) și este actualizată pe baza informațiilor furnizate de autoritățile competente respective în conformitate cu alineatul (9) de la prezentul articol.

Articolul 25

Obligații de cooperare

(1) Statele membre se asigură că autoritățile competente desemnate în temeiul articolului 18 alineatul (2) cooperează îndeaproape cu autoritățile competente care efectuează supravegherea generală a instituțiilor de credit în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii aplicabil instituțiilor respective, precum și cu autoritatea de rezoluție, în cazul rezoluției unei instituții de credit emitente de obligațiuni garantate.

(2) În plus, statele membre se asigură că autoritățile competente desemnate în temeiul articolului 18 alineatul (2) cooperează îndeaproape unele cu altele. Această cooperare include furnizarea reciprocă de informații relevante pentru exercitarea atribuțiilor de supraveghere ale celorlalte autorități care decurg din dispozițiile de drept intern care transpun prezenta directivă.

(3) În sensul alineatului (2) a doua teză de la prezentul articol, statele membre se asigură că autoritățile competente desemnate în temeiul articolului 18 alineatul (2) comunică:

- (a) toate informațiile relevante la cererea unei alte autorități competente desemnate în temeiul articolului 18 alineatul (2); și
- (b) din proprie inițiativă, orice informații esențiale altor autorități competente desemnate în temeiul articolului 18 alineatul (2) din alte state membre.

(4) Statele membre se asigură, de asemenea, că autoritățile competente desemnate în temeiul articolului 18 alineatul (2) cooperează, în sensul prezentei directive, cu ABE sau, după caz, cu Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁸⁾.

(5) În sensul prezentului articol, informațiile sunt considerate esențiale în cazul în care pot avea un impact semnificativ asupra evaluării emisiunii de obligațiuni garantate într-un alt stat membru.

Articolul 26

Cerințe privind publicarea

(1) Statele membre se asigură că următoarele informații sunt publicate de autoritățile competente desemnate în temeiul articolului 18 alineatul (2) pe site-urile lor de internet oficiale:

⁽¹⁸⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

- (a) textele actelor cu putere de lege, ale actelor administrative și ale recomandărilor generale adoptate la nivel național în ceea ce privește emisiunea de obligațiuni garantate;
- (b) lista instituțiilor de credit autorizate să emită obligațiuni garantate;
- (c) lista obligațiunilor garantate care au dreptul de a utiliza eticheta „obligațiune garantată europeană” și lista obligațiunilor garantate care au dreptul de a utiliza eticheta „obligațiune garantată europeană (premium)”.
- (2) Informațiile publicate în conformitate cu alineatul (1) trebuie să fie suficiente pentru a permite efectuarea unei comparații relevante între abordările adoptate de autoritățile competente desemnate în temeiul articolului 18 alineatul (2), din diferite state membre. Aceste informații trebuie actualizate pentru a ține seama de orice modificări.
- (3) Autoritățile competente desemnate în temeiul articolului 18 alineatul (2) informează anual ABE cu privire la lista instituțiilor de credit menționate la alineatul (1) litera (b) și listele obligațiunilor garantate menționate la alineatul (1) litera (c).

TITLUL IV

ETICHETAREA

Articolul 27

Etichetarea

- (1) Statele membre se asigură că eticheta „obligațiune garantată europeană” și traducerea oficială a acesteia în toate limbile oficiale ale Uniunii este utilizată numai pentru obligațiunile garantate care îndeplinesc condițiile stabilite în dispozițiile de drept intern care transpun prezenta directivă.
- (2) Statele membre se asigură că eticheta „obligațiune garantată europeană (premium)” și traducerea oficială a acesteia în toate limbile oficiale ale Uniunii este utilizată numai pentru obligațiunile garantate care îndeplinesc cerințele stabilite în dispozițiile de drept intern care transpun prezenta directivă și care îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 129 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2019/2160 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁹⁾.

TITLUL V

MODIFICAREA ALTOR DIRECTIVE

Articolul 28

Modificarea Directivei 2009/65/CE

Alineatul (4) de la articolul 52 din Directiva 2009/65/CE se modifică după cum urmează:

1. Primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Statele membre pot ridica limita de 5 % prevăzută la alineatul (1) primul paragraf până la maximum 25 %, în cazul în care obligațiunile au fost emise înainte de 8 iulie 2022 și îndeplinesc cerințele stabilite la prezentul alineat, astfel cum se aplică la data la care au fost emise, sau în cazul în care obligațiunile se încadrează în definiția obligațiunilor garantate în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) din Directiva (UE) 2019/2162 a Parlamentului European și a Consiliului (*).

(*) Directiva (UE) 2019/2162 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind emisiunea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivelor 2009/65/CE și 2014/59/UE (JO L 328, 18.12.2019, p. 29).”

2. Al treilea paragraf se elimină.

⁽¹⁹⁾ Regulamentul (UE) 2019/2160 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește expunerile sub formă de obligațiuni garantate (a se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial).

*Articolul 29***Modificarea Directivei 2014/59/UE**

La articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE, punctul 96 se înlocuiește cu următorul text:

„96. «obligațiune garantată» înseamnă o obligațiune garantată, în sensul definiției de la articolul 3 punctul 1 din Directiva (UE) 2019/2162 a Parlamentului European și a Consiliului (*) sau, cu privire la un instrument care a fost emis înainte de 8 iulie 2022, o obligațiune astfel cum este menționată la articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului (**), astfel cum se aplică la data emiterii sale;

(*) Directiva (UE) 2019/2162 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind emisiunea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivelor 2009/65/CE și 2014/59/UE (JO L 328, 18.12.2019, p. 1).

(**) Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).”

TITLUL VI

DISPOZIȚII FINALE*Articolul 30***Măsuri tranzitorii**

(1) Statele membre se asigură că obligațiunile garantate care au fost emise înainte de 8 iulie 2022 care respectă cerințele prevăzute la articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE, astfel cum se aplică la data la care au fost emise, nu fac obiectul cerințelor prevăzute la articolele 5-12 și la articolele 15, 16, 17 și 19 din prezenta directivă, dar pot fi în continuare denumite obligațiuni garantate în conformitate cu prezenta directivă până la data scadenței lor.

Statele membre se asigură că autoritățile competente desemnate în temeiul articolului 18 alineatul (2) din prezenta directivă supraveghează conformitatea obligațiunilor garantate emise înainte de 8 iulie 2022 cu cerințele prevăzute la articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE, astfel cum se aplică la data la care au fost emise, precum și cu cerințele prezentei directive, atât timp cât sunt aplicabile în conformitate cu primul paragraf de la prezentul alineat.

(2) Statele membre pot să aplice alineatul (1) și în cazul emisiunilor continue de obligațiuni garantate pentru care deschiderea codului ISIN este înainte de 8 iulie 2022 până la 24 de luni după respectiva dată, cu condiția ca emisiunile respective să îndeplinească toate cerințele următoare:

- (a) data scadenței obligațiunii garantate este înainte de 8 iulie 2027;
- (b) volumul total al emisiunilor continue realizate după 8 iulie 2022 nu depășește dublul volumului total al emisiunii de obligațiuni garantate rămase de rambursat la acea dată;
- (c) volumul total al emisiunii de obligațiuni garantate aflate la scadență nu depășește 6 000 000 000 EUR sau suma echivalentă în moneda națională;
- (d) activele constituite ca garanții reale sunt localizate în statele membre care aplică alineatul (1) emisiunilor continue de obligațiuni garantate.

*Articolul 31***Revizuri și rapoarte**

(1) Până la 8 iulie 2024, Comisia transmite, în strânsă cooperare cu ABE, un raport Parlamentului European și Consiliului, împreună cu o propunere legislativă, dacă este cazul, pentru a stabili dacă și în ce mod ar putea fi introdus un regim de echivalență pentru instituțiile de credit emitente de obligațiuni garantate din țările terțe și pentru investitorii în aceste obligațiuni garantate, luând în considerare evoluțiile internaționale în materie de obligațiuni garantate, în special dezvoltarea cadrelor legislative din țările terțe.

(2) Până la 8 iulie 2025, Comisia transmite, în strânsă cooperare cu ABE, un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la punerea în aplicare a prezentei directive în ceea ce privește nivelul de protecție a investitorilor și evoluțiile în ceea ce privește emisiunea de obligațiuni garantate în Uniune. Raportul cuprinde orice recomandări privind acțiunile viitoare. Raportul include informații privind:

- (a) evoluția în ceea ce privește numărul de autorizații acordate în vederea emisiunii de obligațiuni garantate;
- (b) evoluția în ceea ce privește numărul de obligațiuni garantate emise în conformitate cu dispozițiile de drept intern care transpun prezenta directivă și cu articolul 129 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (c) evoluția în ceea ce privește activele constituite ca garanții reale pentru emisiunea de obligațiuni garantate;
- (d) evoluția în ceea ce privește nivelul supragaranțării;
- (e) investițiile transfrontaliere în obligațiuni garantate, inclusiv investițiile interne și investițiile externe dinspre și către țări terțe;
- (f) evoluția în ceea ce privește emisiunea de obligațiuni garantate cu structuri de scadențe prelungibile;
- (g) evoluția în ceea ce privește riscurile și avantajele utilizării expunerilor, astfel cum sunt menționate la articolul 129 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (h) funcționarea piețelor obligațiunilor garantate.

(3) Statele membre transmit Comisiei, până la 8 iulie 2024, informații cu privire la aspectele enumerate la alineatul (2).

(4) Până la 8 iulie 2024, după comandarea și primirea unui studiu de evaluare a riscurilor și a avantajelor care rezultă din obligațiunile garantate cu structuri de scadențe prelungibile și după consultarea ABE, Comisia adoptă un raport și transmite acest studiu și raportul respectiv Parlamentului European și Consiliului, însoțite, dacă este necesar, de o propunere legislativă.

(5) Până la 8 iulie 2024, Comisia adoptă un raport privind posibilitatea de a introduce un instrument cu recurs dual numit titlu garantat european. Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului raportul său, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

Articolul 32

Transpunerea

(1) Statele membre adoptă și publică până la 8 iulie 2021 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Statele membre aplică dispozițiile respective cel târziu de la 8 iulie 2022.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 33

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 34

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 27 noiembrie 2019.

Pentru Parlamentul European

Președintele

D. M. SASSOLI

Pentru Consiliu

Președintele

T. TUPPURAINEN

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2019/2163 AL COMISIEI

din 17 decembrie 2019

de stabilire a volumelor de declanșare pentru anii 2020 și 2021 în scopul eventualei aplicări a unor taxe la import suplimentare pentru anumite fructe și legume

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 183 primul paragraf litera (b),

întrucât:

- (1) Articolul 39 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/892 al Comisiei ⁽²⁾ prevede că o taxă la import suplimentară, astfel cum este menționată la articolul 182 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, poate fi aplicată produselor în cursul perioadelor indicate în anexa VII la respectivul regulament de punere în aplicare. Respectiva taxă la import suplimentară trebuie aplicată în cazul în care cantitatea oricărui dintre produsele puse în liberă circulație pentru oricare dintre perioadele de aplicare prevăzute în anexa menționată depășește volumul de declanșare pentru importurile de acel produs într-un an. Nu se impun taxe la import suplimentare dacă importurile nu riscă să perturbe piața Uniunii sau dacă efectele ar fi disproporționate în raport cu obiectivul vizat.
- (1) În conformitate cu articolul 182 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, volumele de declanșare pentru eventuala aplicare a unor taxe la import suplimentare pentru anumite fructe și legume se bazează pe datele privind importurile și pe datele privind consumul intern aferente celor trei ani anteriori. Pe baza datelor notificate de către statele membre pentru anii 2016, 2017 și 2018, trebuie stabilite volumele de declanșare pentru anumite fructe și legume pentru anii 2020 și 2021.
- (2) Având în vedere că perioada de aplicare a eventualelor taxe la import suplimentare, astfel cum este prevăzută în anexa VII la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/892, începe, pentru o serie de produse, la 1 ianuarie, prezentul regulament trebuie să se aplice de la 1 ianuarie 2020 și, prin urmare, trebuie să intre în vigoare cât mai curând posibil,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Pentru anii 2020 și 2021, volumele de declanșare menționate la articolul 182 alineatul (1) primul paragraf litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, stabilite pentru produsele enumerate în anexa VII la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/892, sunt indicate în anexa la prezentul regulament.

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/892 al Comisiei din 13 martie 2017 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate (JO L 138, 25.5.2017, p. 57).

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2020.

Expiră la 30 iunie 2021.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 17 decembrie 2019.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN

ANEXĂ

Volume de declanșare pentru produsele și perioadele stabilite în anexa VII la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/892, în vederea eventualei aplicări a unor taxe la import suplimentare

Fără a se aduce atingere normelor de interpretare a Nomenclurii combinate, se consideră că descrierea produselor are doar valoare orientativă. În scopul prezentei anexe, domeniul de aplicare al taxelor la import suplimentare este determinat de domeniul de aplicare al codurilor NC în vigoare la data adoptării prezentului regulament.

Numărul de ordine	Codul NC	Descrierea produselor	Perioada de aplicare		Volumul de declanșare (tone)
			2020	2021	
78.0020	0702 00 00	Tomate	De la 1 iunie la 30 septembrie		54 848
78.0015			De la 1 octombrie	la 31 mai	578 315
78.0065	0707 00 05	Castraveți	De la 1 mai la 31 octombrie		62 171
78.0075			De la 1 noiembrie	la 30 aprilie	48 583
78.0085	0709 91 00	Anghinare	De la 1 noiembrie	la 30 iunie	8 244
78.0100	0709 93 10	Dovlecei	De la 1 ianuarie la 31 decembrie		94 081
78.0110	0805 10 22 0805 10 24 0805 10 28	Portocale	De la 1 decembrie	la 31 mai	466 660
78.0120	0805 22 00	Clementine	De la 1 noiembrie	la sfârșitul lunii februarie	241 919
78.0130	0805 21 0805 29 00	Mandarine (inclusiv tangerine și satsuma); wilkings și alți hibrizi similari de citrice	De la 1 noiembrie	la sfârșitul lunii februarie	96 897
78.0160	0805 50 10	Lămâi	De la 1 ianuarie la 31 mai		351 591
78.0155			De la 1 iunie la 31 decembrie		621 073
78.0170	0806 10 10	Struguri de masă	De la 16 iulie la 16 noiembrie		214 307
78.0175	0808 10 80	Mere	De la 1 ianuarie la 31 august		595 028
78.0180			De la 1 septembrie la 31 decembrie		1 154 623
78.0220	0808 30 90	Pere	De la 1 ianuarie la 30 aprilie		141 496
78.0235			De la 1 iulie la 31 decembrie		106 940
78.0250	0809 10 00	Caise	De la 1 iunie la 31 iulie		7 166
78.0265	0809 29 00	Cireșe, altele decât vișinele	De la 16 mai la 15 august		104 573
78.0270	0809 30	Piersici, inclusiv nectarine	De la 16 iunie la 30 septembrie		3 482
78.0280	0809 40 05	Prune	De la 16 iunie la 30 septembrie		204 681

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2019/2164 AL COMISIEI

din 17 decembrie 2019

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 889/2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice în ceea ce privește producția ecologică, etichetarea și controlul

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului din 28 iunie 2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, precum și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2092/91 ⁽¹⁾, în special articolul 16 alineatul (1), articolul 16 alineatul (3) litera (a) și articolul 21 alineatul (2),

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007, mai multe state membre au transmis Comisiei și celorlalte state membre dosare privind anumite substanțe, în scopul autorizării acestora și al includerii lor în anexele I, II, VI și VIII la Regulamentul (CE) nr. 889/2008 al Comisiei ⁽²⁾. Dosarele respective au fost examinate de grupul de experți pentru consultanță tehnică în domeniul producției ecologice (EGTOP) și de Comisie.
- (2) În recomandările sale cu privire la îngrășăminte ⁽³⁾, EGTOP a concluzionat, printre altele, că substanțele „cărbune din biomasă (biochar)”, „reziduuri de moluște și coji de ouă” și „acizi humici și fulvici” respectă obiectivele și principiile producției ecologice. Prin urmare, substanțele menționate ar trebui incluse în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 889/2008. EGTOP a recomandat, de asemenea, clarificarea definiției „carbonatului de calciu” prevăzută în anexa respectivă.
- (3) În recomandările sale privind produsele de protecție a plantelor ⁽⁴⁾, EGTOP a concluzionat, printre altele, că substanțele „maltodextrină”, „peroxid de hidrogen”, „terpene (eugenol, geraniol și timol)”, „clorură de sodiu”, „cerevisan”, precum și piretrinele care provin din alte plante decât *Chrysanthemum cinerariaefolium* respectă obiectivele și principiile producției ecologice. Prin urmare, substanțele menționate ar trebui incluse în anexa II la Regulamentul (CE) nr. 889/2008. În plus, EGTOP a formulat recomandări privind structura anexei respective.
- (4) În recomandările sale referitoare la hrana pentru animale ⁽⁵⁾, EGTOP a concluzionat, printre altele, că substanțele „gumă de guar” ca aditiv pentru hrana animalelor, „extract de castan comestibil” ca aditiv senzorial și „betaină anhidră” pentru animale monogastrice și numai de origine naturală sau ecologică respectă obiectivele și principiile producției ecologice. Prin urmare, substanțele menționate ar trebui incluse în anexa VI la Regulamentul (CE) nr. 889/2008. În anexa respectivă, referirea la anumiți aditivi pentru însilozare este neclară și trebuie clarificată, pentru a se evita confuziile.

⁽¹⁾ JO L 189, 20.7.2007, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 889/2008 al Comisiei din 5 septembrie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice în ceea ce privește producția ecologică, etichetarea și controlul (JO L 250, 18.9.2008, p. 1).

⁽³⁾ Raport final privind îngrășămintele (III) https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/food-farming-fisheries/farming/documents/final-report-egtop-fertilizers-iii_en.pdf

⁽⁴⁾ Raport final privind produsele de protecție a plantelor (IV) https://ec.europa.eu/info/publications/egtop-reports-organic-production_en

⁽⁵⁾ Raport final privind hrana pentru animale (III) și alimentele (V) https://ec.europa.eu/info/publications/egtop-reports-organic-production_en

- (5) În recomandările sale cu privire la alimente ⁽⁶⁾, EGTOP a concluzionat, printre altele, că substanțele „glicerol” ca umectant în capsule din gelatină și ca agent de acoperire a tabletelor, „bentonită” ca auxiliar tehnologic, „acid lactic L (+) și hidroxid de sodiu” ca auxiliar tehnologic pentru extracția proteinelor vegetale, „pulbere de gumă tara” ca agent de îngroșare, precum și „extract de hamei și extract de colofoniu de pin” în producția de zahăr respectă obiectivele și principiile producției ecologice. Prin urmare, substanțele menționate ar trebui incluse în anexa VIII la Regulamentul (CE) nr. 889/2008. În plus, EGTOP a recomandat să se impună ca pulberea de gumă tara, lecitinele, glicerolul, guma din boabe de roșcove, guma gellan, guma arabică, guma de guar și ceara de carnauba să fie produse prin metode ecologice. Pentru a acorda suficient timp în vederea adaptării la această nouă cerință, operatorilor ar trebui să li se acorde o perioadă de tranziție de trei ani.
- (6) În anexa VIIIa la Regulamentul (CE) nr. 889/2008, anumite trimeri la denumirile aditivilor sunt imprecise și trebuie clarificate pentru a se evita confuziile.
- (7) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 889/2008 ar trebui modificat în consecință.
- (8) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului pentru producția ecologică,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 889/2008 se modifică după cum urmează:

1. Anexa I se înlocuiește cu textul prevăzut în anexa I la prezentul regulament.
2. Anexa II se înlocuiește cu textul din anexa II la prezentul regulament.
3. Anexa VI se înlocuiește cu textul prevăzut în anexa III la prezentul regulament.
4. Anexa VIII se înlocuiește cu textul prevăzut în anexa IV la prezentul regulament.
5. Anexa VIIIa se înlocuiește cu textul prevăzut în anexa V la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 17 decembrie 2019.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN

⁽⁶⁾ Raport final privind alimentele (IV), raport final privind hrana pentru animale (III) și alimentele (V) https://ec.europa.eu/info/publications/egtop-reports-organic-production_en

ANEXA I

„ANEXA I

Îngrășăminte, amendamente pentru sol și nutrienți prevăzuți la articolul 3 alineatul (1) și la articolul 6d alineatul (2)

Notă:

A: autorizate în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 2092/91 și menținute conform articolului 16 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007

B: autorizate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 834/2007

Autorizație	Denumire Produse compuse sau produse care conțin numai materiale enumerate în continuare:	Descriere, cerințe privind compoziția, condiții de utilizare
A	Gunoi de grajd	Produse care conțin un amestec de excremente animale și materie vegetală (așternut pentru animale) Proveniența din ferme industriale interzisă
A	Gunoi de grajd uscat și gunoi de păsări deshidratat	Proveniența din ferme industriale interzisă
A	Compost din excremente de animale, inclusiv gunoi de păsări și compost de gunoi de grajd	Proveniența din ferme industriale interzisă
A	Excremente lichide de animale	Utilizate după fermentarea controlată și/sau diluția corespunzătoare Proveniența din ferme industriale interzisă
B	Amestec compostat sau fermentat de deșeuri menajere	Produs obținut din deșeuri menajere triate în funcție de sursele din care provin, care au fost supuse operațiunii de obținere a compostului sau fermentării anaerobe pentru producția de biogaz Numai deșeuri menajere vegetale și animale Numai în cazul în care sunt produse într-un sistem de colectare închis și monitorizat, acceptat de statul membru Concentrațiile maxime în mg/kg de substanță uscată: cadmiu: 0,7; cupru: 70; nichel: 25; plumb: 45; zinc: 200; mercur: 0,4; crom (total): 70; crom (VI): nedetectabil
A	Turbă	Utilizare limitată la horticultură (grădinărit, floricultură, pomicultură, pepinieră)
A	Deșeuri provenite din cultivarea ciupercilor	Compoziția inițială a substratului trebuie să fie limitată la produsele din prezenta anexă
A	Dejecții provenite de la viermi (vermicompost) și de la insecte	
A	Guano	
A	Amestec compostat sau fermentat de materii vegetale	Produs obținut din amestecuri de materii vegetale, care au fost supuse operațiunii de obținere a compostului sau fermentării anaerobe pentru producția de biogaz
B	Digestat biogaz conținând subproduse de origine animală digerate împreună cu materii de origine vegetală sau animală, enumerate în prezenta anexă	Subprodusele de origine animală (inclusiv subprodusele provenite de la animale sălbatice) de categoria 3 și conținutul tractului digestiv de categoria 2 [categoriile 2 și 3, astfel cum sunt definite în Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾] nu trebuie să provină din ferme industriale. Procesele trebuie să fie în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 142/2011 al Comisiei. Nu se aplică părților comestibile ale recoltei

Autorizație	Denumire Produse compuse sau produse care conțin numai materiale enumerate în continuare:	Descriere, cerințe privind compoziția, condiții de utilizare
B	Produse sau subproduse de origine animală menționate mai jos: făină de sânge făină de copite făină de coarne făină de oase sau făină de oase degelatinizate făină de pește făină de carne făină de fulgi, păr și „chiquette” lână blană (1) păr produse lactate proteine hidrolizate (2)	1. Concentrația maximă în mg/kg de materie uscată de crom (VI): nedetectabil 2. Nu se aplică părților comestibile ale recoltei
A	Produse și subproduse de origine vegetală pentru îngrășăminte	Exemple: făină de turtă de oleaginoase, coajă de cacao, radicele de malț
B	Proteine hidrolizate de origine vegetală	
A	Alge și produse din alge	Obținute în mod direct doar prin: (i) tratamente fizice incluzând deshidratarea, congelarea și măcinarea; (ii) extracție cu apă sau cu soluții apoase acide și/sau bazice; (iii) fermentare.
A	Rumeguș și așchii de lemn	Lemn netratat chimic după tăiere
A	Compost din scoarță de copac	Lemn netratat chimic după tăiere
A	Cenușă de lemn	Pe bază de lemn netratat chimic după tăiere
A	Fosfat natural moale	Produs definit la punctul 7 din anexa IA.2 la Regulamentul (CE) nr. 2003/2003 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ Conținut de cadmiu inferior sau egal cu 90 mg/kg de P205
A	Fosfat aluminocalcic	Produs definit la punctul 6 din anexa IA.2 la Regulamentul (CE) nr. 2003/2003 Conținut de cadmiu inferior sau egal cu 90 mg/kg de P205 Utilizare limitată la solurile bazice (pH > 7,5)
A	Zgură alcalină	Produse definite la punctul 1 din anexa IA.2 la Regulamentul (CE) nr. 2003/2003
A	Sare brută de potasiu sau kainit	Produse definite la punctul 1 din anexa IA.3 la Regulamentul (CE) nr. 2003/2003
A	Sulfat de potasiu posibil cu conținut de sare de magneziu	Produs obținut din sare brută de potasiu printr-un proces de extracție fizică, posibil conținând și săruri de magneziu

Autorizație	Denumire Produse compuse sau produse care conțin numai materiale enumerate în continuare:	Descriere, cerințe privind compoziția, condiții de utilizare
A	Reziduu rezultat din distilarea alcoolului și extract din reziduu	Cu excepția rezidului amoniacal rezultat din distilarea alcoolului
A	Carbonat de calciu, de exemplu: cretă, marnă, rocă calcică pulverizată, depozit de nisip cu alge impregnate de calcar, (marnă), cretă fosfatată	Numai de origine naturală
B	Reziduuri de moluște	Doar din pescării sustenabile, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 7 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 sau din acvacultură ecologică
B	Coji de ouă	Proveniența din ferme industriale interzisă.
A	Carbonat de calciu și magneziu	Numai de origine naturală de exemplu cretă magnezică, rocă calcică magnezică pulverizată etc.
A	Sulfat de magneziu (kieserit)	Numai de origine naturală
A	Soluție de clorură de calciu	Tratamentul frunzelor de meri, după evidențierea unei carențe de calciu
A	Sulfat de calciu (gips)	Produse definite la punctul 1 din anexa ID la Regulamentul (CE) nr. 2003/2003 Numai de origine naturală
A, B	Var industrial din producția de zahăr	Subproduse din producția de zahăr obținut din sfeclă de zahăr și din trestie de zahăr
A	Var industrial din procesul de fabricare sub vid a sării	Produs secundar obținut din procesul de fabricare sub vid a sării din saramura din zonele muntoase
A	Sulf elementar	Produse definite în anexa ID.3 la Regulamentul (CE) nr. 2003/2003
A	Oligoelemente	Micronutrienți anorganici enumerați în partea E din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 2003/2003
A	Clorură de sodiu	
A	Praf de rocă și argile	
B	Leonardit (sediment organic brut, bogat în acizi humici)	Doar dacă este obținut ca subprodus al unor activități de minerit
B	Acizi humici și fulvici	Numai dacă sunt obținuți din săruri/soluții anorganice, cu excepția sărurilor de amoniu, sau din epurarea apei potabile
B	Xilit	Doar dacă este obținut ca subprodus al unor activități de minerit (de exemplu, subprodus rezultat din extracția cărbunelui brun)
B	Chitină (polizaharidă obținută din carapace de crustacee)	Doar dacă este obținută din pescării sustenabile, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 7 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 sau din acvacultură ecologică
B	Sediment organic bogat provenit din corpuri de apă dulce, format în absența oxigenului (de exemplu, sapropel)	Doar sedimentele organice care sunt subproduse ale gestionării corpurilor de apă dulce sau care sunt extrase din foste zone de apă dulce În cazul extracției, aceasta ar trebui efectuată în așa fel încât impactul asupra sistemului acvatic să fie minim. Doar sedimente derivate din surse necontaminate de pesticide, de poluanți organici persistenți și de substanțe similare petrolului Concentrațiile maxime în mg/kg de substanță uscată: cadmiu: 0,7; cupru: 70; nichel: 25; plumb: 45; zinc: 200; mercur: 0,4; crom (total): 70; crom (VI): nedetectabil

Autorizație	Denumire Produse compuse sau produse care conțin numai materiale enumerate în continuare:	Descriere, cerințe privind compoziția, condiții de utilizare
B	Cărbune din biomasă (biochar) - produs rezultat în urma procesului de piroliză, obținut dintr-o varietate largă de materii organice de origine vegetală și aplicat ca amendament pentru sol	Numai din materii vegetale, netratate sau tratate cu produse incluse în anexa II. Maximum 4 mg de hidrocarburi aromatice policiclice (HAP) per kg de substanță uscată. Această valoare se revizuieste o dată la doi ani, luând în considerare riscul de acumulare ca urmare a aplicărilor multiple”

(¹) Regulamentul (UE) nr. 142/2011 al Comisiei din 25 februarie 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de punere în aplicare a Directivei 97/78/CE a Consiliului în ceea ce privește anumite probe și produse care sunt scutite de la controalele sanitar-veterinare la frontieră în conformitate cu directiva menționată (JO L 54, 26.2.2011, p. 1).

(²) Regulamentul (CE) nr. 2003/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 octombrie 2003 privind îngrășămintele (JO L 304, 21.11.2003, p. 1).

ANEXA II

„ANEXA II

Pesticide – Produsele pentru protecția plantelor menționate la articolul 5 alineatul (1)

Toate substanțele enumerate în prezenta anexă trebuie să îndeplinească cel puțin condițiile de utilizare specificate în anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 al Comisiei ⁽¹⁾. Condiții mai restrictive pentru utilizarea în producția ecologică sunt specificate în a doua coloană a fiecărui tabel.

1. Substanțe de origine vegetală sau animală

Denumire	Descriere, cerințe privind compoziția, condiții de utilizare
Extract de usturoi (<i>Allium sativum</i>)	
Azadiractina extrasă din <i>Azadirachta indica</i> (neem)	
Ceară de albine	Doar ca agent de elagare/agent de protecție a rănilor provocate arborilor prin elagare
COS-OGA	
Proteine hidrolizate, cu excepția gelatinei	
Laminarin	Varecul trebuie fie cultivat ecologic în conformitate cu articolul 6d, fie recoltat în mod sustenabil în conformitate cu articolul 6c.
Maltodextrină	
Feromoni	Numai în capcane și dozatoare.
Uleiuri vegetale	Toate utilizările autorizate, cu excepția utilizării ca erbicid.
Piretrine	numai de origine vegetală
Lemn amar extras din <i>Quassia amara</i>	Numai ca insecticid, repelent
Repelenți prin miros, de origine animală sau vegetală/grăsime de oaie	Doar pentru părțile necomestibile ale culturii și în cazul în care cultura nu este ingerată de oi sau capre
Cortex <i>Salix</i> spp. (numit și scoarță de salcie)	
Terpene (eugenol, geraniol și timol)	

2. Substanțe de bază

Substanțe de bază, pe bază de alimente (inclusiv: lecitine, zaharoză, fructoză, oțet, zer, clorhidratul de chitosan ⁽¹⁾ și <i>Equisetum arvense</i> etc.)	Doar acele substanțe de bază care corespund sensului articolului 23 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 ⁽²⁾ , care sunt cuprinse în definiția «produselor alimentare» de la articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 și care sunt de origine vegetală sau animală Substanțe care nu trebuie utilizate drept erbicide
--	--

⁽¹⁾ Obținut din pescării sustenabile sau din acvacultură ecologică.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare (JO L 309, 24.11.2009, p. 1).

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 al Comisiei din 25 mai 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește lista substanțelor active aprobate (JO L 153, 11.6.2011, p. 1).

3. Microorganisme sau substanțe produse de microorganisme sau care provin din acestea

Denumire	Descriere, cerințe privind compoziția, condiții de utilizare
Microorganisme	Neprovenite din OMG
Spinosad	
Cerevisan	

4. Alte substanțe decât cele menționate în secțiunile 1, 2 și 3

Denumire	Descriere, cerințe privind compoziția, condiții sau restricții de utilizare
Silicat de aluminiu (caolin)	
Hidroxid de calciu	Când se utilizează ca fungicid, numai în pomii fructiferi, inclusiv pepiniere, pentru a controla <i>Nectria galligena</i>
Dioxid de carbon	
Compuși ai cuprului, sub formă de: hidroxid de cupru, oxid de cupru, amestec de Bordeaux și sulfat tribazic de cupru	
Diamoniu fosfat	Numai ca atrăctant în capcane
Etilenă	
Acizi grași	Toate utilizările autorizate, cu excepția utilizării ca erbicid
Fosfat feric [fier (III) ortofosfat]	Preparate destinate a fi dispersate pe suprafață, între plantele cultivate
Peroxid de hidrogen	
Kieselgur (diatomit)	
Soluție sulfo-calică (polisulfură de calciu)	
Ulei de parafină	
Carbonat acid de potasiu și sodiu (numit și bicarbonat de potasiu/sodiu)	
Piretroizi (numai deltametrin sau lambda-cihalotrin)	Numai în capcane cu atrăctanți specifici; numai împotriva <i>Bactrocera oleae</i> și <i>Ceratitis capitata</i> Wied
Nisip de cuarț	
Clorură de sodiu	Toate utilizările autorizate, cu excepția utilizării ca erbicid”
Sulf”	

ANEXA III

„ANEXA VI

Aditivi pentru hrana animalelor utilizați în alimentația animalelor, prevăzuți la articolul 22 litera (g), la articolul 24 alineatul (2) și la articolul 25m alineatul (2)

Aditivii pentru hrana animalelor enumerați în prezenta anexă trebuie să fie autorizați în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului.

1. ADITIVI TEHNOLOGICI

(a) *Conservanți*

Numerele de identificare sau grupele funcționale	Substanța	Descriere, condiții de utilizare
E 200	Acid sorbic	
E 236	Acid formic	
E 237	Formiat de sodiu	
E 260	Acid acetic	
E 270	Acid lactic	
E 280	Acid propionic	
E 330	Acid citric	

(b) *Antioxidanți*

Numărul de identificare sau grupele funcționale	Substanța	Descriere, condiții de utilizare
1b306(i)	Extrakte de tocoferol din uleiuri vegetale	
1b306(ii)	Extrakte bogate în tocoferol din uleiuri vegetale (bogate în delta-tocoferol)	

(c) *Emulgatori, stabilizatori, agenți de îngroșare și gelifianți*

Numerele de identificare sau grupele funcționale	Substanța	Descriere, condiții de utilizare
1c322	Lecitine	Numai dacă provin din materii prime ecologice.
		Utilizare limitată la hrana animalelor de acvacultură.

d) *Lianți și agenți antiaglomeranți*

Numărul de identificare sau grupele funcționale	Substanța	Descriere, condiții de utilizare
E 412	Gumă de guar	
E 535	Ferocianură de sodiu	Doză maximă: 20 mg/kg NaCl, calculată ca anioni ferocianură.

Numărul de identificare sau grupele funcționale	Substanța	Descriere, condiții de utilizare
E 551b	Silice coloidală	
E 551c	Kieselgur (diatomit, purificat)	
1m558i	Bentonită	
E 559	Argile caolinitice fără azbest	
E 560	Amestecuri naturale de steatite și clorit	
E 561	Vermiculit	
E 562	Sepiolit	
E 566	Natrolit-fonolit	
1g568	Clinoptilolit de origine sedimentară	
E 599	Perlit	

(e) Aditivi pentru însilozare

Numărul de identificare sau grupele funcționale	Substanța	Descriere, condiții de utilizare
1k 1k236	Enzime, microorganisme Acid formic	Utilizare limitată la producția de furaje însilozate în cazul în care condițiile meteorologice nu permit o fermentare corespunzătoare. Folosirea acizilor formic, propionic și a sărurilor lor de sodiu pentru însilozare se permite numai în cazul în care condițiile meteorologice nu permit o fermentare corespunzătoare.
1k237	Formiat de sodiu	
1k280	Acid propionic	
1k281	Propionat de sodiu	

2. ADITIVII SENZORIALI

Numărul de identificare sau grupele funcționale	Substanța	Descriere, condiții de utilizare
2b	Compușii aromatizanți	Numai extracte din produse agricole.
	<i>Castanea sativa</i> Mill.: Extract de castan	

3. ADITIVI NUTRIȚIONALI

(a) Vitamine, provitamine și substanțe bine definite din punct de vedere chimic, cu efect similar

Numărul de identificare sau grupele funcționale	Substanța	Descriere, condiții de utilizare
3a	Vitamine și provitamine	Derivate din produse agricole. Dacă sunt derivate sintetic, numai cele identice cu vitaminele derivate din produse agricole pot fi folosite pentru animale monogastrice și animale de acvacultură.

Numărul de identificare sau grupele funcționale	Substanța	Descriere, condiții de utilizare
		Dacă sunt derivate sintetic, numai vitaminele A, D și E identice cu vitaminele derivate din produse agricole pot fi folosite pentru rumegătoare; utilizarea este condiționată de o autorizare prealabilă acordată de statele membre, bazată pe evaluarea posibilității ca rumegătoarele ecologice să obțină cantitățile necesare din vitaminele respective din rațiile lor alimentare.
3a920	Betaină anhidră	Numai pentru animale monogastrice Numai de origine naturală și, atunci când este disponibilă, de origine ecologică

(b) *Compuși de oligoelemente*

	Numerele de identificare sau grupele funcționale	Substanța	Descriere, condiții de utilizare
	E1 Fier		
	3b101	Carbonat de fier (II) (siderită)	
	3b103	Sulfat de fier (II) monohidrat	
	3b104	Sulfat de fier (II) heptahidrat	
	3b201	Iodură de potasiu	
	3b202	Iodat de calciu, anhidru	
	3b203	Iodat de calciu anhidru granulat învelit	
	3b301	Acetat de cobalt(II) tetrahidrat	
	3b302	Carbonat de cobalt(II)	
	3b303	Hidroxid (2:3) de carbonat de cobalt(II) monohidrat	
	3b304	Hidroxid (2:3) de carbonat de cobalt (II) granulat învelit monohidrat	
	3b305	Sulfat de cobalt(II) heptahidrat	
	3b402	Dihidroxicarbonat de cupru (II) monohidrat	
	3b404	Oxid de cupru (II)	
	3b405	Sulfat de cupru (II) pentahidrat	
	3b409	Trihidroxiclorură dicuprică	
	3b502	Oxid de mangan (II)	
	3b503	Sulfat manganos monohidrat	
	3b603	Oxid de zinc	
	3b604	Sulfat de zinc heptahidrat	

	Numerele de identificare sau grupele funcționale	Substanța	Descriere, condiții de utilizare
	3b605	Sulfat de zinc monohidrat	
	3b609	Hidroxiclorură de zinc monohidrată	
	3b701	Molibdat de sodiu dihidrat	
	3b801	Selenit de sodiu	
	3b810, 3b811, 3b812, 3b813 și 3b817	Drojdie seleniată inactivată	

4. ADITIVII ZOOTEHNICI

Numărul de identificare sau grupele funcționale	Substanța	Descriere, condiții de utilizare
4a, 4b, 4c și 4d	Enzime și microorganisme din categoria „aditivi zootehnici”	

ANEXA IV

„ANEXA VIII

Anumite produse și substanțe utilizate în producția de alimente ecologice procesate, de drojdie și de produse pe bază de drojdie menționate la articolul 27 alineatul (1) litera (a) și la articolul 27a litera (a)

SECȚIUNEA A – ADITIVI ALIMENTARI, INCLUSIV SUBSTANȚE SUPORT

În vederea calculării procentului la care se face referire la articolul 23 alineatul (4) litera (a) punctul (ii) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007, aditivii alimentari marcați cu un asterisc în coloana codului numeric sunt considerați ca ingrediente de origine agricolă.

Codul	Denumirea	Prepararea produselor alimentare de		Condiții și restricții specifice în plus față de Regulamentul (CE) nr. 1333/2008
		origine vegetală	Origine animală	
E 153	Cărbune vegetal		X	Brânză de capră cu cenușă Morbier
E 160b*	Anato, bixină, norbixină		X	Brânză Red. Leicester Brânză Double Gloucester Cheddar Brânză Mimolette
E 170	Carbonat de calciu	X	X	Nu se utilizează pentru colorarea sau îmbogățirea cu calciu a produselor
E 220	Anhidridă sulfuroasă	X	X (Doar pentru hidromel)	În vinuri din fructe (vin produs din alte fructe decât strugurii, inclusiv cidru de mere și cidru de pere) și hidromel, cu și fără adaos de zahăr: 100 mg/l (conținuturile maxime disponibile provenite din toate sursele, exprimate ca SO ₂ în mg/l)
E 223	Metabisulfid de sodiu		X	Crustacee
E 224	Metabisulfid de potasiu	X	X (Doar pentru hidromel)	În vinuri din fructe (vin produs din alte fructe decât strugurii, inclusiv cidru de mere și cidru de pere) și hidromel, cu și fără adaos de zahăr: 100 mg/l (conținuturile maxime disponibile provenite din toate sursele, exprimate ca SO ₂ în mg/l)
E250	Azotit de sodiu		X	Pentru produse din carne. Poate fi utilizat numai în cazul în care autoritățile competente i s-au prezentat dovezi satisfăcătoare privind inexistența unei tehnologii alternative care să ofere aceleași garanții și/sau să permită menținerea caracteristicilor specifice ale produsului. Nu în combinație cu E252. Doză indicativă de incorporare, exprimată în NaNO ₂ : 80 mg/kg, cantitate reziduală maximă exprimată în NaNO ₂ : 50 mg/kg
E252	Azotat de potasiu		X	Pentru produse din carne. Poate fi utilizat numai în cazul în care autoritățile competente i s-au prezentat dovezi satisfăcătoare privind inexistența unei tehnologii alternative care să ofere aceleași garanții și/sau să permită menținerea caracteristicilor specifice ale produsului. Nu în combinație cu E250. Doză indicativă de incorporare, exprimată în NaNO ₃ : 80 mg/kg, cantitate reziduală maximă exprimată în NaNO ₃ : 50 mg/kg

Codul	Denumirea	Prepararea produselor alimentare de		Condiții și restricții specifice în plus față de Regulamentul (CE) nr. 1333/2008
		origine vegetală	Origine animală	
E 270	Acid lactic	X	X	
E 290	Dioxid de carbon	X	X	
E 296	Acid malic	X		
E 300	Acid ascorbic	X	X	În ceea ce privește produsele alimentare de origine animală: produse din carne
E 301	Ascorbat de sodiu		X	În ceea ce privește produsele alimentare de origine animală: produse din carne în legătură cu nitriți sau nitrați
E 306(*)	Extract bogat în tocoferol	X	X	Antioxidant
E 322(*)	Lecitine	X	X	În ceea ce privește produsele alimentare de origine animală: produse lactate. Numai dacă provin din producția ecologică. Aplicabil începând din 1 ianuarie 2022. Până la acea dată, numai dacă provin din materii prime ecologice.
E 325	Lactat de sodiu		X	Produse pe bază de lapte și produse din carne
E 330	Acid citric	X	X	
E 331	Citrat de sodiu	X	X	
E 333	Citrați de calciu	X		
E 334	Acid tartric (L(+)-)	X	X (Doar pentru hidromel)	În ceea ce privește produsele alimentare de origine animală: hidromel.
E 335	Tartrați de sodiu	X		
E 336	Tartrat de potasiu	X		
E 341 (i)	Fosfat monocalcic	X		Agent de creștere pentru făină de fermentație
E 392*	Extracte de rozmarin	X	X	Numai dacă provin din producția ecologică
E 400	Acid alginic	X	X	În ceea ce privește produsele alimentare de origine animală: produse pe bază de lapte
E 401	Alginat de sodiu	X	X	În ceea ce privește produsele alimentare de origine animală: produse pe bază de lapte
E 402	Alginat de potasiu	X	X	În ceea ce privește produsele alimentare de origine animală: produse pe bază de lapte
E 406	Agar-agar	X	X	În ceea ce privește produsele alimentare de origine animală: produse pe bază de lapte și produse din carne
E 407	Caragenan	X	X	În ceea ce privește produsele alimentare de origine animală: produse pe bază de lapte
E 410*	Gumă din boabe de roșcove	X	X	Numai dacă provine din producția ecologică. Aplicabil începând din 1 ianuarie 2022.

Codul	Denumirea	Prepararea produselor alimentare de		Condiții și restricții specifice în plus față de Regulamentul (CE) nr. 1333/2008
		origine vegetală	Origine animală	
E 412*	Gumă de guar	X	X	Numai dacă provine din producția ecologică. Aplicabil începând din 1 ianuarie 2022.
E 414*	Gumă arabică	X	X	Numai dacă provine din producția ecologică. Aplicabil începând din 1 ianuarie 2022.
E 415	Gumă de xantan	X	X	
E 417	Pulbere de gumă tara	X	X	Agent de îngroșare Numai dacă provine din producția ecologică. Aplicabil începând din 1 ianuarie 2022.
E 418	Gumă gellan	X	X	Doar forma bogată în acil Numai dacă provine din producția ecologică. Aplicabil începând din 1 ianuarie 2022.
E 422	Glicerol	X	X	Numai de origine vegetală Numai dacă provine din producția ecologică. Aplicabil începând din 1 ianuarie 2022. Pentru extracte vegetale, arome, ca umectant în capsule din gelatină și ca agent de acoperire a tabletelor
E 440 (i)*	Pectină	X	X	În ceea ce privește produsele alimentare de origine animală: produse pe bază de lapte
E 464	Hidroxiopropilmetil celuloză	X	X	Material de încapsulare pentru capsule
E 500	Carbonat de sodiu	X	X	
E 501	Carbonați de potasiu	X		
E 503	Carbonați de amoniu	X		
E 504	Carbonați de magneziu	X		
E 509	Clorură de calciu		X	Coagularea laptelui
E 516	Sulfat de calciu	X		Substanță suport
E 524	Hidroxid de sodiu	X		Tratament de suprafață pentru „Laugengebäck” și reglarea acidității în aromele ecologice
E 551	Dioxid de siliciu	X	X	Pentru plante și condimente sub formă de pudră uscată, arome și propolis
E 553b	Talc	X	X	În ceea ce privește produsele alimentare de origine animală: tratamentul de suprafață al cârnaților
E 901	Ceară de albine	X		Doar ca agent de glazurare pentru produse de cofetărie. Ceară de albine provenită din producția ecologică
E 903	Ceară de Carnauba	X		Ca agent de glazurare pentru produse de cofetărie Ca metodă de atenuare în cadrul tratamentului obligatoriu la temperaturi extrem de joase al fructelor, ca măsură de carantină împotriva organismelor dăunătoare [Directiva de punere în aplicare (UE) 2017/1279 a Comisiei] ⁽¹⁾ Numai dacă provine din producția ecologică. Aplicabil începând din 1 ianuarie 2022. Până la acea dată, numai dacă provine din materii prime ecologice.

Codul	Denumirea	Prepararea produselor alimentare de		Condiții și restricții specifice în plus față de Regulamentul (CE) nr. 1333/2008
		origine vegetală	Origine animală	
E 938	Argon	X	X	
E 939	Heliu	X	X	
E 941	Azot	X	X	
E 948	Oxigen	X	X	
E 968	Eritritol	X	X	Numai dacă provine din producția ecologică fără utilizarea tehnologiei cu schimb ionic

(¹) Directiva de punere în aplicare (UE) 2017/1279 a Comisiei din 14 iulie 2017 de modificare a anexelor I-V la Directiva 2000/29/CE a Consiliului privind măsurile de protecție împotriva introducerii în Comunitate a unor organisme dăunătoare plantelor sau produselor vegetale și împotriva răspândirii lor în Comunitate (JO L 184, 15.7.2017, p. 33).

SECȚIUNEA B – AUXILIARI TEHNOLOGICI ȘI ALTE PRODUSE CARE POT FI UTILIZATE LA PROCESAREA INGREDIENTELOR DE ORIGINE AGRICOLĂ DIN PRODUCȚIA ECOLOGICĂ

Denumirea	Prepararea tuturor produselor alimentare de origine vegetală	Prepararea tuturor produselor alimentare de origine animală	Condiții și restricții specifice în plus față de Regulamentul (UE) nr. 1333/2008
Apă	X	X	Apa potabilă în sensul Directivei 98/83/CE a Consiliului
Clorură de calciu	X		Agent de coagulare
Carbonat de calciu	X		
Hidroxid de calciu	X		
Sulfat de calciu	X		Agent de coagulare
Clorură de magneziu (sau nigari)	X		Agent de coagulare
Carbonat de potasiu	X		În ceea ce privește produsele alimentare de origine vegetală: uscarea strugurilor
Carbonat de sodiu	X	X	
Acid lactic		X	În ceea ce privește produsele alimentare de origine animală: pentru reglarea pH-ului băii de saramură în producerea brânzeturilor
Acid lactic L(+) obținut din fermentație	X		În ceea ce privește produsele alimentare de origine vegetală: pentru prepararea extractelor de proteine vegetale
Acid citric	X	X	
Hidroxid de sodiu	X		În ceea ce privește produsele alimentare de origine vegetală: pentru producerea zahărului (zaharurilor); pentru producerea uleiului, cu excepția producerii uleiului de măsline; pentru prepararea extractelor de proteine vegetale
Acid sulfuric	X	X	Producerea gelatinei Producerea zahărului (zaharurilor)
Extract de hamei	X		În ceea ce privește produsele alimentare de origine vegetală: numai în scopuri antimicrobiene în producerea zahărului. Din producția ecologică, atunci când este disponibil

Denumirea	Prepararea tuturor produselor alimentare de origine vegetală	Prepararea tuturor produselor alimentare de origine animală	Condiții și restricții specifice în plus față de Regulamentul (UE) nr. 1333/2008
Extract de colofoniu de pin	X		În ceea ce privește produsele alimentare de origine vegetală: numai în scopuri antimicrobiene în producerea zahărului. Din producția ecologică, atunci când este disponibil
Acid clorhidric		X	În ceea ce privește produsele alimentare de origine animală: producerea gelatinei; pentru reglarea pH-ului băii de saramură în producerea brânzeturilor Gouda, Edam și Maasdammer, Boerenkaas, Friese și Leidse Nagelkaas
Hidroxid de amoniu		X	În ceea ce privește produsele alimentare de origine animală: producerea gelatinei
Peroxid de hidrogen		X	În ceea ce privește produsele alimentare de origine animală: producerea gelatinei
Dioxid de carbon	X	X	
Azot	X	X	
Etanol	X	X	Solvent
Acid tanic	X		Adjuvant de filtrare
Ovalbumină	X		
Cazeină	X		
Gelatină	X		
Ihtiocol	X		
Uleiuri vegetale	X	X	Agent de lubrifiere, agent antiaderent sau antispumant. Numai dacă provin din producția ecologică
Silicagel sau soluție coloidală de dioxid de siliciu	X		
Cărbune activat	X		
Talc	X		În conformitate cu criteriile specifice de puritate pentru aditivul alimentar E 553b
Bentonită	X	X	În ceea ce privește produsele alimentare de origine animală: agent coloidal pentru hidromel
Celuloză	X	X	În ceea ce privește produsele alimentare de origine animală: producerea gelatinei
Diatomit	X	X	În ceea ce privește produsele alimentare de origine animală: producerea gelatinei
Perlit	X	X	În ceea ce privește produsele alimentare de origine animală: producerea gelatinei
Coajă de alune	X		
Făină de orez	X		
Ceară de albine	X		Agent antiaderent. Ceară de albine provenită din producția ecologică

Denumirea	Prepararea tuturilor produselor alimentare de origine vegetală	Prepararea tuturilor produselor alimentare de origine animală	Condiții și restricții specifice în plus față de Regulamentul (UE) nr. 1333/2008
Ceară de Carnauba	X		Agent antiaderent. Numai dacă provine din producția ecologică. Aplicabil începând din 1 ianuarie 2022. Până la acea dată, numai dacă provine din materii prime ecologice.
Acid acetic/oțet		X	Numai dacă provine din producția ecologică. Numai pentru prelucrarea peștelui. Produs din fermentație naturală; nu trebuie să fie obținut prin OMG-uri sau din OMG-uri
Clorhidrat de tiamină	X	X	Doar pentru utilizarea la prelucrarea vinurilor din fructe, inclusiv cidru de mere, cidru de pere și hidromel
Diamoniu fosfat	X	X	Doar pentru utilizarea la prelucrarea vinurilor din fructe, inclusiv cidru de mere, cidru de pere și hidromel
Fibră de lemn	X	X	Sursa lemnului ar trebui să fie limitată la lemn certificat, recoltat în mod sustenabil. Lemnul utilizat nu trebuie să conțină componente toxice (tratament după recoltare, toxine prezente în mod natural sau toxine din microorganisme).

SECȚIUNEA C – AUXILIARI TEHNOLOGICI PENTRU FABRICAREA DROJDIEI ȘI A PRODUSELOR PE BAZĂ DE DROJDIE

Nume	Drojdie din fermentație primară	Preparate/formule pe bază de drojdie	Condiții specifice
Clorură de calciu	X		
Dioxid de carbon	X	X	
Acid citric	X		Pentru reglarea pH-ului în producerea drojdiei
Acid lactic	X		Pentru reglarea pH-ului în producerea drojdiei
Azot	X	X	
Oxigen	X	X	
Amidon din cartofi	X	X	Pentru filtrare Numai dacă provine din producția ecologică
Carbonat de sodiu	X	X	Pentru reglarea pH-ului
Uleiuri vegetale	X	X	Agent de lubrifiere, agent antiaderent sau antispumant. Numai dacă provin din producția ecologică.”

ANEXA V

„ANEXA VIIIa

Produse și substanțe autorizate pentru utilizarea sau adăugarea în produsele ecologice din sectorul vitivinicol, menționate la articolul 29c

Tipul tratamentului în conformitate cu anexa I A la Regulamentul (CE) nr. 606/2009	Denumirea produselor sau substanțelor	Condiții și restricții specifice în cadrul limitelor și al condițiilor stabilite de Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 și de Regulamentul (CE) nr. 606/2009
Punctul 1: utilizare pentru aerare sau oxigenare	— Aer — Oxigen gazos	
Punctul 3: centrifugare și filtrare	— Perlit — Celuloză — Diatomit	Utilizare numai ca agent de filtrare inert
Punctul 4: utilizare pentru crearea unei atmosfere inerte și pentru manipularea produsului fără contact cu aerul	— Azot — Dioxid de carbon — Argon	
Punctele 5, 15 și 21: utilizare	— Drojdii ⁽¹⁾ , membrane celulare de drojdii	
Punctul 6: utilizare	— Fosfat diamoniu — Clorhidrat de tiamină — Autolizați de drojdii	
Punctul 7: utilizare	— Anhidridă sulfuroasă — Bisulfid de potasiu sau metabisulfid de potasiu	(a) Conținutul maxim de anhidridă sulfuroasă nu depășește 100 de miligrame pe litru pentru vinurile roșii menționate în partea A punctul 1 litera (a) din anexa I B la Regulamentul (CE) nr. 606/2009 și care au un conținut de zahăr rezidual mai mic de 2 grame pe litru; (b) Conținutul maxim de anhidridă sulfuroasă nu depășește 150 de miligrame pe litru pentru vinurile albe și roze menționate în partea A punctul 1 litera (b) din anexa I B la Regulamentul (CE) nr. 606/2009 și care au un conținut de zahăr rezidual mai mic de 2 grame pe litru; (c) Pentru toate celelalte vinuri, conținutul maxim de anhidridă sulfuroasă aplicat la 1 august 2010 în conformitate cu anexa I B la Regulamentul (CE) nr. 606/2009 se reduce cu 30 miligrame pe litru.
Punctul 9: utilizare	— Cărbune pentru uz oenologic	
Punctul 10: limpezire	— Gelatină alimentară ⁽²⁾ — Proteine de origine vegetală extrase din grâu sau mazăre ⁽²⁾ — Clei de pește (ihticol) ⁽²⁾ — Ovalbumină ⁽²⁾ — Taninuri ⁽²⁾ — Proteine de cartofi ⁽²⁾ — Extracte proteice din drojdii ⁽²⁾ — Cazeină — Chitosan obținut din <i>Aspergillus niger</i> — Cazeinat de potasiu — Dioxid de siliciu — Bentonită — Enzime pectolitice	

Tipul tratamentului în conformitate cu anexa I A la Regulamentul (CE) nr. 606/2009	Denumirea produselor sau substanțelor	Condiții și restricții specifice în cadrul limitelor și al condițiilor stabilite de Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 și de Regulamentul (CE) nr. 606/2009
Punctul 12: utilizare pentru acidificare	— Acid lactic — Acid L(+) tartric	
Punctul 13: utilizare pentru dezacidificare	— Acid L(+) tartric — Carbonat de calciu — Tartrat de potasiu neutru — Bicarbonat de potasiu	
Punctul 14: adăugare	— Rășină de pin de Alep	
Punctul 17: utilizare	— Bacterii lactice	
Punctul 19: adăugare	— Acid L-ascorbic	
Punctul 22: utilizare pentru barbotaj	— Azot	
Punctul 23: adăugare	— Dioxid de carbon	
Punctul 24: adăugare pentru stabilizarea vinului	— Acid citric	
Punctul 25: adăugare	— Taninuri ^(?)	
Punctul 27: adăugare	— Acid metatartric	
Punctul 28: utilizare	— Gumă de acacia ^(?) (= gumă arabică)	
Punctul 30: utilizare	— Bitartrat de potasiu	
Punctul 31: utilizare	— Citrat cupric	
Punctul 35: utilizare	— Manoproteine de drojdie	
Punctul 38: utilizare	— Așchii din lemn de stejar	
Punctul 39: utilizare	— Alginat de potasiu	
Punctul 44: utilizare	— Chitosan obținut din <i>Aspergillus niger</i>	
Punctul 51: utilizare	— Drojdie inactivată	
Tipul tratamentului în conformitate cu partea A punctul 2 litera (b) din anexa III la Regulamentul (CE) nr. 606/2009	— Sulfat de calciu	Numai pentru „vino generoso” sau „vino generoso de licor”

(¹) Pentru diferitele sușe de drojdii: obținute din materii prime organice, dacă sunt disponibile.

(²) Obținute din materii prime organice, dacă sunt disponibile.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2019/2165 AL COMISIEI**din 17 decembrie 2019****de autorizare a modificării specificațiilor alimentului nou ulei din semințe de coriandru din *Coriandrum sativum* în temeiul Regulamentului (UE) 2015/2283 al Parlamentului European și al Consiliului și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/2470 al Comisiei****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2015/2283 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind alimentele noi, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 258/97 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1852/2001 al Comisiei ⁽¹⁾, în special articolul 12,

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) 2015/2283 prevede că doar alimentele noi autorizate și incluse în lista Uniunii pot fi introduse pe piața Uniunii.
- (2) În temeiul articolului 8 din Regulamentul (UE) 2015/2283, a fost adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2470 al Comisiei ⁽²⁾ prin care a fost stabilită o listă a Uniunii conținând alimentele noi autorizate.
- (3) În temeiul articolului 12 din Regulamentul (UE) 2015/2283, Comisia trebuie să decidă cu privire la autorizarea și introducerea pe piața Uniunii a unui aliment nou, precum și cu privire la actualizarea listei Uniunii.
- (4) Decizia de punere în aplicare 2014/155/UE a Comisiei ⁽³⁾ a autorizat, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 258/97 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾, introducerea pe piață a uleiului din semințe de coriandru din *Coriandrum sativum* ca ingredient alimentar nou destinat utilizării în suplimentele alimentare.
- (5) La 2 iulie 2019, societatea Ovalie Innovation (denumită în continuare „solicitantul”) a înaintat Comisiei o cerere de modificare a specificațiilor uleiului din semințe de coriandru din *Coriandrum sativum* în sensul articolului 10 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2015/2283. Cererea a avut ca obiect reducerea nivelului minim al acidului oleic de la valoarea actuală de 8,0 %, la 7,0 %.
- (6) Solicitantul a justificat cererea prin faptul că modificarea este necesară pentru a reflecta variația naturală a nivelurilor de acid oleic observate în planta *Coriandrum sativum*.
- (7) Comisia consideră că nu este necesară efectuarea unei evaluări a siguranței în cazul cererii actuale de către Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (denumită în continuare „autoritatea”), în conformitate cu articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2015/2283. Acidul oleic reprezintă principala componentă naturală a uleiului de măsline. De asemenea, este prezent, în mod natural, la niveluri identice cu nivelurile propuse pentru alimentul nou, într-o serie de alte produse alimentare de bază cu un istoric îndelungat de consum.
- (8) Modificarea propusă a nivelurilor de acid oleic din uleiul din semințe de coriandru din *Coriandrum sativum* nu modifică concluziile evaluării siguranței efectuate de autoritate ⁽⁵⁾, care a sprijinit autorizarea acestuia prin Decizia de punere în aplicare 2014/155/UE. Prin urmare, este adecvat să se modifice specificațiile alimentului nou „ulei din semințe de coriandru din *Coriandrum sativum*” la nivelul propus pentru acidul oleic.

⁽¹⁾ JO L 327, 11.12.2015, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2470 al Comisiei din 20 decembrie 2017 de stabilire a listei cu alimente noi a Uniunii în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/2283 al Parlamentului European și al Consiliului privind alimentele noi (JO L 351, 30.12.2017, p. 72).

⁽³⁾ Decizia de punere în aplicare 2014/155/UE a Comisiei din 19 martie 2014 de autorizare a introducerii pe piață a uleiului din semințe de coriandru ca ingredient alimentar nou conform Regulamentului (CE) nr. 258/97 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 85, 21.3.2014, p. 13).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 258/97 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 ianuarie 1997 privind alimentele și ingredientele alimentare noi (JO L 43, 14.2.1997, p. 1).

⁽⁵⁾ EFSA Journal 2013;11(10):3422.

- (9) Informațiile furnizate în cerere oferă suficiente argumente pentru a stabili conformitatea modificărilor propuse ale specificațiilor alimentului nou „ulei din semințe de coriandru din *Coriandrum sativum*” cu articolul 12 din Regulamentul (UE) 2015/2283.
- (10) Prin urmare, anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2470 ar trebui modificată în consecință.
- (11) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Lista cu alimente noi autorizate a Uniunii, astfel cum este prevăzută la articolul 6 din Regulamentul (UE) 2015/2283 și inclusă în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2470, referitoare la alimentul nou ulei din semințe de coriandru din *Coriandrum sativum*, se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 17 decembrie 2019.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN

ANEXĂ

În anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2470, rubrica „Ulei din semințe de coriandru din *Coriandrum sativum*” din tabelul 2 (Specificații) se înlocuiește cu următorul text:

Alimente noi autorizate	Specificații
„Ulei din semințe de coriandru din <i>Coriandrum sativum</i>”	<p>Descriere/definiție: Uleiul din semințe de coriandru este un ulei care conține gliceride ale acizilor grași, obținut din semințe de coriandru, <i>Coriandrum sativum</i> L. De culoare ușor gălbuie, gust fad Nr. CAS: 8008-52-4 Compoziția acizilor grași: Acid palmitic (C16:0): 2-5 % Acid stearic (C18:0): < 1,5 % Acid petroselinic [cis-C18:1(n-12)]: 60-75 % Acid oleic [cis-C18:1(n-9)]: 7-15 % Acid linoleic (C18:2): 12-19 % Acid α-linolenic (C18:3): < 1,0 % Acizi grași trans: $\leq$ 1,0 %</p> <p>Puritate: Indice de refracție (20 °C): 1,466-1,474 Indice de aciditate: $\leq$ 2,5 mg KOH/g Indice de peroxid (IP): $\leq$ 5,0 meq/kg Indice de iod: 88-110 unități Indice de saponificare: 179-200 mg KOH/g Substanță nesaponificabilă: $\leq$ 15 g/kg”.</p>

DECIZII

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2019/2166 A COMISIEI

din 16 decembrie 2019

de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2014/908/UE în ceea ce privește includerea Serbiei și a Coreei de Sud în listele țărilor și teritoriilor terțe ale căror cerințe de supraveghere și de reglementare sunt considerate echivalente în scopul tratării expunerilor în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, în special articolul 107 alineatul (4), articolul 114 alineatul (7), articolul 115 alineatul (4), articolul 116 alineatul (5) și articolul 142 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Decizia de punere în aplicare a Comisiei 2014/908/UE ⁽²⁾ stabilește liste ale țărilor și teritoriilor terțe ale căror mecanisme de supraveghere și de reglementare sunt considerate echivalente cu mecanismele corespunzătoare de supraveghere și de reglementare aplicate în Uniune în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
- (2) Comisia a efectuat noi evaluări ale mecanismelor de reglementare și de supraveghere aplicabile instituțiilor de credit din anumite țări și teritorii terțe. Aceste evaluări i-au permis Comisiei să stabilească dacă mecanismele respective sunt sau nu echivalente pentru a determina modul în care trebuie tratate categoriile relevante de expuneri menționate la articolele 107, 114, 115, 116, și 142 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
- (3) Echivalența a fost determinată printr-o analiză bazată pe rezultate a mecanismelor de reglementare și de supraveghere din țara terță care testează capacitatea acestora de a atinge aceleași obiective generale ca mecanismele Uniunii în materie de supraveghere și de reglementare. Obiectivele vizează, în special, stabilitatea și integritatea sistemului financiar atât la nivel național, cât și în ansamblu, la nivel global; protecția efectivă și corespunzătoare a deponenților și a altor consumatori de servicii financiare; cooperarea dintre diferiți actori ai sistemului financiar, inclusiv autoritățile de reglementare și de supraveghere; independența și eficacitatea supravegherii; punerea în aplicare și asigurarea respectării efective a standardelor relevante convenite la nivel internațional. Pentru a atinge aceleași obiective generale ca cele ale mecanismelor Uniunii în materie de supraveghere și de reglementare, mecanismele de supraveghere și de reglementare din țara terță ar trebui să respecte o serie de standarde operaționale, organizatorice și de supraveghere care să reflecte elementele esențiale ale cerințelor Uniunii în materie de supraveghere și de reglementare aplicabile categoriilor relevante de instituții financiare.
- (4) În evaluările sale, Comisia a avut în vedere evoluția mecanismelor de supraveghere și de reglementare din Serbia și Coreea de Sud de la adoptarea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2019/536 a Comisiei ⁽³⁾ și a luat în considerare sursele de informații disponibile, inclusiv evaluarea efectuată de Autoritatea Bancară Europeană, care a recomandat considerarea cadrelor de supraveghere și de reglementare aplicabile instituțiilor de credit din aceste țări terțe ca fiind echivalente cadrului juridic al Uniunii în sensul articolului 107 alineatul (3), al articolului 114 alineatul (7), al articolului 115 alineatul (4), al articolului 116 alineatul (5) și al articolului 142 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Comisia ia act, de asemenea, de faptul că Serbia și-a îmbunătățit în mod semnificativ cadrul de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului și că își continuă eforturile în acest sens.

⁽¹⁾ JO L 176, 27.6.2013, p. 1.

⁽²⁾ Decizia de punere în aplicare 2014/908/UE a Comisiei din 12 decembrie 2014 privind echivalența cerințelor de supraveghere și de reglementare din anumite țări și teritorii terțe în scopul tratării expunerilor în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 359, 16.12.2014, p. 155).

⁽³⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/536 a Comisiei din 29 martie 2019 de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2014/908/UE în ceea ce privește listele țărilor și teritoriilor terțe ale căror cerințe de supraveghere și de reglementare sunt considerate echivalente în scopul tratării expunerilor în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 92, 14.2019, p. 3).

- (5) Comisia a concluzionat că în Serbia și în Coreea de Sud există mecanisme de supraveghere și de reglementare care respectă o serie de standarde operaționale, organizatorice și de supraveghere care sunt cel puțin echivalente elementelor esențiale ale mecanismelor Uniunii în materie de supraveghere și de reglementare aplicabile instituțiilor de credit. Prin urmare, este adecvat să se considere că cerințele de supraveghere și de reglementare aplicate instituțiilor de credit din Serbia și Coreea de Sud sunt cel puțin echivalente cerințelor aplicate în Uniune în sensul articolului 107 alineatul (3), al articolului 114 alineatul (7), al articolului 115 alineatul (4), al articolului 116 alineatul (5) și al articolului 142 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
- (6) Prin urmare, Decizia de punere în aplicare 2014/908/UE ar trebui modificată pentru a include Serbia și Coreea de Sud în listele relevante de țări și teritorii terțe ale căror cerințe de supraveghere și de reglementare sunt considerate echivalente regimului din Uniune, în scopul tratării expunerilor vizate la articolele 107, 114, 115, 116 și 142 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
- (7) Listele țărilor și teritoriilor terțe considerate a fi echivalente în sensul dispozițiilor relevante din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 nu sunt exhaustive. Comisia, cu sprijinul Autorității Bancare Europene, va continua să monitorizeze cu regularitate evoluția mecanismelor de supraveghere și de reglementare ale țărilor și teritoriilor terțe în vederea actualizării, după caz și cel puțin o dată la 5 ani, a listelor de țări și teritorii terțe prevăzute în Decizia de punere în aplicare 2014/908/UE, ținând seama, în special, de evoluția mecanismelor de supraveghere și de reglementare, atât în Uniune, cât și la nivel mondial, și în lumina noilor surse disponibile de informații relevante.
- (8) Evaluarea periodică a cerințelor prudențiale și de supraveghere aplicabile în țările și teritoriile terțe menționate în anexele I-V la Decizia de punere în aplicare 2014/908/UE nu ar trebui să aducă atingere posibilității ca o evaluare specifică să fie realizată de către Comisie pentru o anumită țară terță sau un anumit teritoriu terț, în orice moment în afara evaluării generale, în cazul în care evoluții relevante impun reevaluarea de către Comisie a recunoașterii acordate prin Decizia de punere în aplicare 2014/908/UE. Reevaluarea respectivă ar putea duce la retragerea recunoașterii echivalenței.
- (9) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului bancar european,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Decizia de punere în aplicare 2014/908/UE se modifică după cum urmează:

1. Anexa I se înlocuiește cu textul prevăzut în anexa I la prezenta decizie.
2. Anexa IV se înlocuiește cu textul prevăzut în anexa II la prezenta decizie.
3. Anexa V se înlocuiește cu textul prevăzut în anexa III la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 16 decembrie 2019.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN

ANEXA I

„ANEXA I

Lista țărilor și teritoriilor terțe în sensul articolului 1 (instituții de credit)

1. Argentina
  2. Australia
  3. Brazilia
  4. Canada
  5. China
  6. Insulele Feroe
  7. Groenlanda
  8. Guernsey
  9. Hong Kong
  10. India
  11. Insula Man
  12. Japonia
  13. Jersey
  14. Mexic
  15. Monaco
  16. Noua Zeelandă
  17. Arabia Saudită
  18. Serbia
  19. Singapore
  20. Africa de Sud
  21. Coreea de Sud
  22. Elveția
  23. Turcia
  24. SUA”
-

ANEXA II

„ANEXA IV

Lista țărilor și teritoriilor terțe în sensul articolului 4 (instituții de credit)

1. Argentina
  2. Australia
  3. Brazilia
  4. Canada
  5. China
  6. Insulele Feroe
  7. Groenlanda
  8. Guernsey
  9. Hong Kong
  10. India
  11. Insula Man
  12. Japonia
  13. Jersey
  14. Mexic
  15. Monaco
  16. Noua Zeelandă
  17. Arabia Saudită
  18. Serbia
  19. Singapore
  20. Africa de Sud
  21. Coreea de Sud
  22. Elveția
  23. Turcia
  24. SUA”
-

ANEXA III

„ANEXA V

Lista țărilor și teritoriilor terțe în sensul articolului 5 (instituții de credit și firme de investiții)

Instituții de credit:

1. Argentina
2. Australia
3. Brazilia
4. Canada
5. China
6. Insulele Feroe
7. Groenlanda
8. Guernsey
9. Hong Kong
10. India
11. Insula Man
12. Japonia
13. Jersey
14. Mexic
15. Monaco
16. Noua Zeelandă
17. Arabia Saudită
18. Serbia
19. Singapore
20. Africa de Sud
21. Coreea de Sud
22. Elveția
23. Turcia
24. SUA

Firme de investiții:

1. Australia
  2. Brazilia
  3. Canada
  4. China
  5. Hong Kong
  6. Indonezia
  7. Japonia (numai operatorii din sectorul instrumentelor financiare de tip I)
  8. Mexic
  9. Coreea de Sud
  10. Arabia Saudită
  11. Singapore
  12. Africa de Sud
  13. SUA”
-

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2019/2167 A COMISIEI**din 17 decembrie 2019****de aprobare a planului strategic al rețelei pentru funcțiile rețelei de management al traficului aerian al cerului unic european pentru perioada 2020-2029**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 551/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 martie 2004 privind organizarea și utilizarea spațiului aerian în cerul unic european (regulament privind spațiul aerian) ⁽¹⁾, în special articolul 6 alineatul (4),

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 677/2011 al Comisiei ⁽²⁾ și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/123 al Comisiei ⁽³⁾ prevăd că administratorul de rețea desemnat în conformitate cu regulamentele respective trebuie să întocmească și să mențină la zi planul strategic al rețelei.
- (2) Regulamentul (UE) nr. 677/2011 și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/123 impun ca planul strategic al rețelei să fie adoptat de Comisie în urma aprobării de către Consiliul de administrare a rețelei.
- (3) La 27 iunie 2019, Consiliul de administrare a rețelei a aprobat planul strategic al rețelei pentru perioada 2020-2029. Perioada respectivă este aliniată la perioadele de referință relevante și cuprinde perioada pentru care este desemnat administratorul de rețea.
- (4) Planul strategic al rețelei trebuie aprobat.
- (5) Prezenta decizie trebuie să intre în vigoare în regim de urgență, înainte de începerea perioadei la care se referă planul strategic al rețelei.
- (6) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului pentru cerul unic instituit în temeiul articolului 5 din Regulamentul (CE) nr. 549/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

*Articolul 1*Se aprobă planul strategic al rețelei pentru perioada 2020-2029, astfel cum a fost aprobat la 27 iunie 2019 de Consiliul de administrație al rețelei, în cadrul celei de a 25-a reuniuni ale sale ⁽⁵⁾.*Articolul 2*Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 17 decembrie 2019.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN

⁽¹⁾ JO L 96, 31.3.2004, p. 20.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 677/2011 al Comisiei din 7 iulie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a funcțiilor rețelei de management al traficului aerian (ATM) și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 691/2010 (JO L 185, 15.7.2011, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/123 al Comisiei din 24 ianuarie 2019 de stabilire a normelor de punere în aplicare a funcțiilor rețelei de management al traficului aerian (ATM) și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 677/2011 al Comisiei (JO L 28, 31.1.2019, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 549/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 martie 2004 de stabilire a cadrului pentru crearea cerului unic european (regulament-cadru) (JO L 96, 31.3.2004, p. 1).

⁽⁵⁾ *Network Strategy Plan for the air traffic management network functions of the single European sky for the period 2020-2029* (Planul strategic al rețelei pentru funcțiile rețelei de management al traficului aerian al cerului unic european pentru perioada 2020-2029), publicat ca documentul NMB/19/25/7 pe site-ul web al administratorului de rețea: <https://www.eurocontrol.int/network-manager#key-documents>

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2019/2168 A COMISIEI**din 17 decembrie 2019****privind numirea președintelui, a membrilor și a supleanților acestora în cadrul Consiliului de administrare a rețelei și a membrilor și a supleanților acestora în cadrul Celulei Europene de Coordonare a Crizelor din Aviație pentru funcțiile rețelei de management al traficului aerian pentru a treia perioadă de referință 2020-2024**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 551/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 martie 2004 privind organizarea și utilizarea spațiului aerian în cerul unic european (regulamentul privind spațiul aerian) ⁽¹⁾, în special articolul 6 alineatul (4),

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 677/2011 al Comisiei ⁽²⁾ și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/123 al Comisiei ⁽³⁾ instituie un consiliu de administrare a rețelei pentru a monitoriza și a dirija executarea funcțiilor rețelei de management al traficului aerian. Regulamentele respective instituie și o Celulă Europeană de Coordonare a Crizelor din Aviație pentru a asigura gestionarea eficace a crizelor la nivelul rețelei.
- (1) Pentru a asigura funcționarea lor eficientă, președintele, vicepreședinții, membrii Consiliului de administrare a rețelei și supleanții acestora, precum și membrii Celulei Europene de Coordonare a Crizelor din Aviație și supleanții acestora trebuie să fie numiți pe durata a cel puțin unei perioade de referință a sistemului de performanță, adică între 2020 și 2024, inclusiv, astfel cum se prevede la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/317 al Comisiei ⁽⁴⁾.
- (2) În aprilie 2019, entitățile care urmează să fie reprezentate în Consiliul de administrație a rețelei au propus candidații pentru membrii cu drept de vot și supleanții din cadrul Consiliului de administrare a rețelei. În conformitate cu articolul 21 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/123, statele membre au fost consultate și și-au dat avizul cu privire la nominalizările propuse.
- (3) În octombrie 2019, candidații propuși pentru calitatea de membri cu drept de vot au propus candidații pentru funcția de președinte și pentru cele două funcții de vicepreședinte ai noului consiliu.
- (4) În noiembrie 2019, în temeiul articolului 18 alineatul (7) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/123, Eurocontrol a propus membrii candidați fără drept de vot care reprezintă furnizorii de servicii de navigație aeriană din țările asociate în cadrul noului consiliu.
- (5) În aprilie 2019, organizațiile care urmează să fie reprezentate în Celula Europeană de Coordonare a Crizelor din Aviație și-au propus candidații pentru funcția de membri ai Celulei.
- (6) În conformitate cu aceste propuneri, președintele, vicepreședinții și membrii Consiliului de administrare a rețelei și supleanții acestora, precum și membrii Celulei Europene de Coordonare a Crizelor din Aviație și supleanții acestora trebuie să fie în prezent numiți.
- (7) Prezenta decizie trebuie să intre în vigoare în regim de urgență, înainte de începerea perioadei vizate de numirile în cauză.
- (8) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului pentru cerul unic instituit prin articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 549/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ JO L 96, 31.3.2004, p. 20.⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 677/2011 al Comisiei din 7 iulie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a funcțiilor rețelei de management al traficului aerian (ATM) și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 691/2010 (JO L 185, 15.7.2011, p. 1).⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/123 al Comisiei din 24 ianuarie 2019 de stabilire a normelor de punere în aplicare a funcțiilor rețelei de management al traficului aerian (ATM) și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 677/2011 al Comisiei (JO L 28, 31.1.2019, p. 1).⁽⁴⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/317 al Comisiei din 11 februarie 2019 de instituire a unui sistem de performanță și de tarifare în cadrul cerului unic european și de abrogare a Regulamentelor de punere în aplicare (UE) nr. 390/2013 și (UE) nr. 391/2013 (JO L 56, 25.2.2019, p. 1).⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 549/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 martie 2004 de stabilire a cadrului pentru crearea cerului unic european (regulamentul-cadru), (JO L 96, 31.3.2004, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Persoanele enumerate în anexa I sunt numite pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2020 și 31 decembrie 2024 ca președinte, vicepreședinți și membri ai Consiliului de administrare a rețelei și, respectiv, ca supleanți ai acestora.

Articolul 2

Persoanele enumerate în anexa II sunt numite pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2020 și 31 decembrie 2024 ca membri ai Celulei Europene de Coordonare a Crizelor din Aviație și, respectiv, ca supleanți ai acestora.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 17 decembrie 2019.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN

ANEXA I

MEMBRII CU ȘI FĂRĂ DREPT DE VOT ȘI SUPLEANȚII ACESTORA DIN CADRUL CONSILIULUI DE ADMINISTRARE A REȚELEI

Președinte:	Domnul Simon HOCQUARD Director general CANSO	
Primul vicepreședinte:	Doamna Sylviane LUST Director general AIRE	
Al doilea vicepreședinte:	Domnul Luc LAVEYNE Consilier principal ACI Europe	
Utilizatori ai spațiului aerian		
	Membri cu drept de vot	Membri supleanți
AIRE/ERA	Doamna Sylviane LUST Director general Airlines International Representation in Europe (AIRE)	Domnul Russell DUDLEY Director de politică și tehnic European Regions Airline Association (ERA)
A4E	Domnul Francis RICHARDS Director ATM EasyJet Airline Company Limited	Domnul Choorah SINGH Director de operațiuni Laudamotion
IATA	Domnul Giancarlo BUONO Director regional pentru siguranță și operațiuni de zbor International Air Transport Association (IATA)	Domnul Rory SERGISON Director adjunct infrastructură ATM International Air Transport Association (IATA)
EBAA/IAOPA/EAS	Doamna Vanessa RULLIER- FRANCAUD Director, proiecte ATM și speciale European Business Aviation Association (EBAA)	Dr Michael ERB Vicepreședinte principal International Council of Aircraft Owner and Pilot Associations (IAOPA)
Furnizori de servicii de navigație aeriană per bloc funcțional de spațiu aerian		
	Membri cu drept de vot	Membri supleanți
BALTIC	Domnul Janusz JANISZEWSKI Președinte în exercițiu Polish Air Navigation Services Agency (PANSA)	Domnul Nerijus MALECKAS Director general de operațiuni Lithuanian Air Navigation Services – State Enterprise „Oro Navigacija”
BLUEMED	Doamna Despoina PAPANDREOU Șef al Diviziei Gestiune și Dezvoltare din cadrul ANSP/D21 Hellenic Air Navigation Service Provider (HANSF)	Domnul Maurizio PAGGETTI Director general de operațiuni Ente Nazionale Assistenza al Volo (ENAV)
DANUBE	Domnul Georgi PEEV Director general Bulgarian Air Traffic Services Authority (BULATSA)	Domnul Fănică CÂRNU Director general adjunct Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian (ROMATSA)
DK-SE	Doamna Carin HOLTZRIN KJELLANDER Director afaceri internaționale LFV	Doamna Lise KRONBORG Director pentru programe strategice Navigation Via Air (NAVIAIR)

Furnizori de servicii de navigație aeriană per bloc funcțional de spațiu aerian		
	Membri cu drept de vot	Membri supleanți
FABCE	Domnul Kornél SZEPESSY Director executiv HUNGAROCNTROL	Doamna Valerie HACKL Director administrativ AUSTRO CONTROL
FABEC	Domnul Robert SCHICKLING Director de operațiuni Deutsche Flugsicherung GmbH (DFS)	Domnul Maurice GEORGES Director al Direcției de servicii de navigație aeriană Direction des Services de la Navigation aérienne (DSNA)
		Domnul François-Xavier PRACH Președinte ANSP FABEC Group
NEFAB	Domnul Üllar SALUMÄE Șeful departamentului ATS Estonian Air Navigation Service	Domnul Tormod RANGNES Director de operațiuni AVINOR Air Navigation Service
SUD-VEST	Domnul Enrique MAURER SOMOLINOS Director pentru serviciile de navigație aeriană – Spanish Air Navigation (ENAIRE)	Domnul Carlos REIS Director de operațiuni Navegação Aérea de Portugal (NAV Portugal)
REGATUL UNIT – IRLANDA	Domnul Billy HAHN Director de operațiuni și strategie ATM Irish Aviation Authority (IAA)	Doamna Juliet KENNEDY Director de operațiuni National Air Traffic Services UK (NATS)
Operatori de aeroporturi		
	Membri cu drept de vot	Membri supleanți
	Domnul Luc LAVEYNE Consilier principal Airports Council International ACI Europe	Doamna Isabelle BAUMELLE Director de operațiuni și Director de marketing pentru companiile aeriene Société Aéroports de la Côte d'Azur
	Domnul Giovanni RUSSO Director de operațiuni Aéroport International de Genève	Domnul Mark C. BURGESS Șef Planificare operațională, performanță și operațiuni de transformare Heathrow Airport Limited
Autorități militare		
	Membri cu drept de vot	Membri supleanți
Furnizori de servicii militare de navigație aeriană	Lt. col. Raymond MARTIN Director pentru servicii de trafic aerian Irish Air Corps HQ	Col. Bernhard MAYR Șef de sucursală German Military Aviation Authority (GE MAA) Germania
Utilizatori militari ai spațiului aerian	General de brigadă Etienne HERFELD Directorul circulației aeriene militare franceze (DIRCAM) Direction de la sécurité aéronautique d'Etat (DSAE)	Col. Stéphane GOURG Direction de la circulation aérienne militaire française (DIRCAM)
Președintele Consiliului de administrare a rețelei		
	Membri fără drept de vot	Supleanți
	Domnul Simon HOCQUARD Director general CANSO	Doamna Sylviane LUST Director general AIRE
		Domnul Luc LAVEYNE Consilier principal ACI

Comisia Europeană		
	Membri fără drept de vot	Supleanți
	Domnul Filip CORNELIS Director pentru aviație DG MOVE Comisia Europeană	Doamna Christine BERG Șeful unității Cerul unic european DG MOVE Comisia Europeană
Autoritatea AELS de Supraveghere		
	Membri fără drept de vot	Supleanți
	Gunnar Örn Indriðason Jurist, Inspector de securitate EFTA Surveillance Authority (Autoritatea AELS de Supraveghere)	<i>Urmează să fie nominalizați</i>
Administrator de rețea		
	Membri fără drept de vot	Supleanți
	Domnul Iacopo PRISSINOTTI Director al Direcției de administrare a rețelei, Director de rețea EUROCONTROL	Domnul Răzvan BUCUROIU Șeful unității Rețea și Dezvoltare strategică Administrator de rețea în cadrul direcției EUROCONTROL
Președintele Grupului de lucru pentru operațiuni (NDOP)		
	Membri fără drept de vot	Supleant
	Domnul Xavier BENAVENT Director de operațiuni ENAIRE	<i>Urmează să fie nominalizat</i>
Reprezentanți ai furnizorilor de servicii de navigație din țările asociate		
	Membri fără drept de vot	Supleanți
1 ianuarie 2020-31 decembrie 2020	Reprezentant al furnizorului de servicii de navigație aeriană din Turcia (DHMI)	<i>Urmează să fie nominalizat</i>
	Reprezentant al furnizorului de servicii de navigație aeriană din Albania (ALBCONTROL)	<i>Urmează să fie nominalizat</i>
1 ianuarie 2021-31 decembrie 2021	<i>Urmează să fie nominalizați</i>	<i>Urmează să fie nominalizați</i>
	<i>Urmează să fie nominalizat</i>	<i>Urmează să fie nominalizați</i>
1 ianuarie 2022-31 decembrie 2022	<i>Urmează să fie nominalizați</i>	<i>Urmează să fie nominalizați</i>
	<i>Urmează să fie nominalizat</i>	<i>Urmează să fie nominalizați</i>
1 ianuarie 2023-31 decembrie 2023	<i>Urmează să fie nominalizat</i>	<i>Urmează să fie nominalizați</i>
	<i>Urmează să fie nominalizați</i>	<i>Urmează să fie nominalizați</i>
1 ianuarie 2024-31 decembrie 2024	<i>Urmează să fie nominalizat</i>	<i>Urmează să fie nominalizați</i>
	<i>Urmează să fie nominalizați</i>	<i>Urmează să fie nominalizați</i>
EUROCONTROL		
	Membri fără drept de vot	Supleant
	Domnul Eamonn BRENNAN Director general EUROCONTROL	Domnul Philippe MERLO Director al European Civil-Military Aviation (DECMA) EUROCONTROL

ANEXA II

MEMBRII PERMANENȚI ȘI SUPLEANȚII ACESTORA DIN CADRUL CELULEI EUROPENE DE COORDONARE
A CRIZELOR DIN AVIAȚIE

State membre		
	Membru	Supleant
	Reprezentantul statului membru care deține președinția Consiliului Uniunii Europene	Reprezentantul statului membru care asigură președinția viitoare a Consiliului Uniunii Europene
State EFTA		
	Membru	Supleant
	Reprezentantul statului AELS care deține președinția Comitetului permanent al statelor AELS	Reprezentantul statului AELS care deține președinția viitoare a Comitetului permanent al statelor AELS
Comisia Europeană		
	Membru	Supleant
	Domnul Filip CORNELIS Director pentru aviație DG MOVE Comisia Europeană	Doamna Christine BERG Șeful unității Cerul unic european DG MOVE Comisia Europeană
Agenție		
	Membru	Supleant
	Domnul Denis KOEHL Consilier militar principal EASA	Domnul Augustin KLUS Expert principal standarde ATM/ANS, implementare și supervizare EASA
EUROCONTROL		
	Membru	Supleant
	Domnul Donal Handley Șef de cabinet al directorului general EUROCONTROL	Domnul Philippe Merlo Director DECMA Directorate European Civil-Military Aviation EUROCONTROL
Administrator de rețea		
	Membru	Supleant
	Domnul Iacopo PRISSINOTTI Director al Direcției de administrare a rețelei, Director de rețea EUROCONTROL	Domnul Kenneth Thomas Director de operațiuni EACCC Administrator de rețea în cadrul direcției EUROCONTROL
Autorități militare		
	Membru	Supleant
	Lt. col. Hans-Jörg FIETZ German Military Aviation Authority	Lt. col. Gert Jan van Kralingen Dutch Military Aviation Authority

Furnizori de servicii de navigație aeriană		
	Membru	Supleant
	Doamna Tanja GROBOTEK Director afaceri europene CANSO	Doamna Flavio Sgrò ENAV
Operatori de aeroporturi		
	Membru	Supleant
	Domnul Guillaume Auquier Director reglementare, politică și conformitate Groupe ADP	Domnul Olivier Jankovec Director general ACI EUROPE
Utilizatori ai spațiului aerian		
	Membru	Supleant
	Domnul Carlo Verelst Director infrastructură ATM Europa, IATA	Domnul Achim Baumann Director de politici A4E

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2019/2169 A COMISIEI**din 17 decembrie 2019****de modificare a anexei la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE privind măsurile zoosanitare de combatere a pestei porcine africane în anumite state membre***[notificată cu numărul C(2019) 9369]***(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 89/662/CEE Consiliului din 11 decembrie 1989 privind controlul veterinar în cadrul schimburilor intracomunitare în vederea realizării pieței interne ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (4),având în vedere Directiva 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile în schimburile din cadrul Uniunii cu anumite animale vii și produse în vederea realizării pieței interne ⁽²⁾, în special articolul 10 alineatul (4),având în vedere Directiva 2002/99/CE a Consiliului din 16 decembrie 2002 de stabilire a normelor de sănătate animală care reglementează producția, transformarea, distribuția și introducerea produselor de origine animală destinate consumului uman ⁽³⁾, în special articolul 4 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ stabilește norme pentru prevenirea și controlul bolilor animalelor, care sunt transmisibile la animale sau la oameni, inclusiv norme care prevăd luarea de măsuri de urgență în cazul apariției anumitor boli listate, incluzând pesta porcină africană. Regulamentul (UE) 2016/429 se aplică de la 21 aprilie 2021. Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾ abrogă Directivele 89/662/CEE și 90/425/CEE începând cu 14 decembrie 2019. Totuși, articolul 164 alineatul (2) din respectivul regulament prevede că articolul 9 din Directiva 89/662/CEE și articolul 10 din Directiva 90/425/CEE continuă să se aplice în ceea ce privește aspectele reglementate prin Regulamentul (UE) 2016/429 până la data aplicării Regulamentului (UE) 2016/429.
- (2) Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE a Comisiei ⁽⁶⁾ stipulează măsurile zoosanitare de combatere a pestei porcine africane în anumite state membre în care au existat cazuri confirmate de respectiva boală la porci domestici sau sălbatici (statele membre în cauză). În părțile I-IV din anexa la decizia de punere în aplicare respectivă sunt enumerate și delimitate anumite zone din statele membre în cauză, diferențiate în funcție de nivelul de risc, estimat pe baza situației epidemiologice a bolii respective. Anexa la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE a fost modificată de mai multe ori pentru a se ține seama de evoluția situației epidemiologice din Uniune în ceea ce privește pesta porcină africană, evoluție care trebuie să fie reflectată în anexa respectivă. Anexa la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE a fost modificată cel mai recent prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/2114 a Comisiei ⁽⁷⁾, în urma unor cazuri de pestă porcină africană apărute în Lituania și în Polonia.

⁽¹⁾ JO L 395, 30.12.1989, p. 13.

⁽²⁾ JO L 224, 18.8.1990, p. 29.

⁽³⁾ JO L 18, 23.1.2003, p. 11.

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind bolile transmisibile ale animalelor și de modificare și de abrogare a anumitor acte din domeniul sănătății animalelor (Legea privind sănătatea animală) (JO L 84, 31.3.2016, p. 1).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) (JO L 95, 7.4.2017, p. 1).

⁽⁶⁾ Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE a Comisiei din 9 octombrie 2014 privind măsurile zoosanitare de combatere a pestei porcine africane în anumite state membre și de abrogare a Deciziei de punere în aplicare 2014/178/UE (JO L 295, 11.10.2014, p. 63).

⁽⁷⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/2114 a Comisiei din 6 decembrie 2019 de modificare a anexei la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE privind măsurile zoosanitare de combatere a pestei porcine africane în anumite state membre (JO L 318, 10.12.2019, p. 163).

- (3) Directiva 2002/60/CE a Consiliului (*) prevede măsurile minime care trebuie luate la nivelul Uniunii pentru controlul pestei porcine africane. În particular, articolul 9 din Directiva 2002/60/CE prevede stabilirea unei zone de protecție și de supraveghere atunci când pesta porcină africană a fost confirmată în mod oficial la porci dintr-o exploatație, iar articolele 10 și 11 din respectiva directivă prevăd măsurile care trebuie luate în zonele de protecție și de supraveghere pentru a se preveni răspândirea bolii respective. Experiența recentă a arătat că măsurile prevăzute în Directiva 2002/60/CE sunt eficiente în ceea ce privește controlul răspândirii bolii respective și, în particular, măsurile care prevăd curățarea și dezinfectarea exploatațiilor în care s-au înregistrat cazuri de infecții, precum și alte măsuri vizând eradicarea bolii.
- (4) De la data adoptării Deciziei de punere în aplicare (UE) 2019/2114, situația epidemiologică din Polonia și Slovacia s-a îmbunătățit în ceea ce privește porcii domestici ca urmare a măsurilor aplicate de statele membre respective în conformitate cu Directiva 2002/60/CE. În plus, au existat noi cazuri de pestă porcină africană la porci sălbatici în Polonia, Lituania și Ungaria.
- (5) Având în vedere eficacitatea măsurilor în curs de aplicare în Polonia și în Slovacia în conformitate cu Directiva 2002/60/CE, în special cele prevăzute la articolul 10 alineatul (4) litera (b) și la articolul 10 alineatul (5), și în conformitate cu măsurile de atenuare a riscurilor vizând pesta porcină africană stipulate în Codul sanitar pentru animale terestre al Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animalelor (Codul OIE), este necesar ca anumite zone din diviziunile administrative chełmski, parczewski, włodawski și radzyński din Polonia și din diviziunea administrativă Trebišov din Slovacia, menționate în prezent în partea III a anexei la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE, să fie enumerate de acum în partea II a anexei respective, având în vedere expirarea perioadei de trei luni de la data curățării și dezinfectării finale a exploatațiilor în care s-au înregistrat cazuri de infecții, precum și absența unor focare de pestă porcină africană în zonele respective în ultimele trei luni, în conformitate cu Codul OIE. Având în vedere că partea III a anexei la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE menționează zonele în care situația epidemiologică este încă în curs de evoluție și foarte dinamică, în situația în care se aduc orice modificări zonelor menționate în partea respectivă, trebuie să se acorde întotdeauna o atenție deosebită efectelor asupra zonelor înconjurătoare, astfel cum s-a făcut în cazul de față. Prin urmare, este necesar ca anexa la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE să fie modificată în consecință.
- (6) În plus, ca urmare a cazurilor recente de pestă porcină africană apărută la porci sălbatici din Polonia, Lituania și Ungaria și ținând cont de situația epidemiologică actuală din Uniune, regionalizarea în cele trei state membre a fost reevaluată și actualizată. De asemenea, măsurile existente de gestionare a riscurilor au fost reevaluate și actualizate. Aceste modificări trebuie să fie reflectate și în anexa la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE.
- (7) În decembrie 2019, au fost observate mai multe cazuri de pestă porcină africană la porci sălbatici din districtul białobrzegi din Polonia, în zone enumerate în prezent în partea I a anexei la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE. Aceste cazuri de pestă porcină africană apărută la porci sălbatici constituie un nivel crescut de risc, care trebuie să fie reflectat în anexa respectivă. În consecință, este necesar ca aceste zone din Polonia afectate de pestă porcină africană să fie incluse de acum în lista din partea II, în loc de partea I, a anexei la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE.
- (8) În plus, în decembrie 2019 au fost observate mai multe cazuri de pestă porcină africană la porci sălbatici în diviziunile administrative lubelski, nizański și bielski din Polonia, în zone menționate în prezent în partea II a anexei la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE, situate în imediata apropiere a zonelor menționate în partea I a anexei respective. Aceste cazuri de pestă porcină africană apărută la porci sălbatici constituie un nivel crescut de risc, care trebuie să fie reflectat în anexa respectivă. În consecință, este necesar ca aceste zone din Polonia, incluse în lista din partea I a anexei la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE și aflate în imediata apropiere a zonelor enumerate în partea II care sunt afectate de aceste cazuri recente de pestă porcină africană, să fie incluse de acum în lista din partea II a anexei respective, în loc de partea sa I.
- (9) În decembrie 2019, a fost observat un caz nou de pestă porcină africană la porci sălbatici în diviziunea administrativă Telšiai din Lituania, într-o zonă menționată în prezent în partea II a anexei la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE, situată în imediata apropiere a unei zone menționate în partea I a anexei respective. Acest caz de pestă porcină africană apărută la porci sălbatici constituie un nivel crescut de risc care este necesar să fie reflectat în anexa respectivă. În consecință, este necesar ca această zonă din Lituania menționată în partea I din anexa la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE, care se află în imediata apropiere a unei zone menționate în partea II afectată de acest caz recent de pestă porcină africană, să fie inclusă de acum în lista din partea II a anexei respective, în loc de partea sa I.

(*) Directiva 2002/60/CE a Consiliului din 27 iunie 2002 de stabilire a dispozițiilor specifice de combatere a pestei porcine africane și de modificare a Directivei 92/119/CEE în ceea ce privește boala Teschen și pesta porcină africană (JO L 192, 20.7.2002, p. 27).

- (10) În decembrie 2019, a fost observat un caz de pestă porcină africană la un porc sălbatic din diviziunea administrativă Békés din Ungaria, într-o zonă menționată în prezent în partea I a anexei la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE. Acest caz de pestă porcină africană apărută la porci sălbatici constituie un nivel crescut de risc care este necesar să fie reflectat în anexa respectivă. În consecință, este necesar ca această zonă din Ungaria afectată de pestă porcină africană să fie inclusă de acum în lista din partea II a anexei la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE, în loc de partea sa I.
- (11) În plus, în decembrie 2019 au fost observate mai multe cazuri de pestă porcină africană la porci sălbatici în diviziunile administrative Szabolcs-Szatmár-Bereg, Nógrád și Pest din Ungaria, în zone enumerate în prezent în partea II a anexei la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE, situate în imediata apropiere a unor zone enumerate în partea I a anexei respective. Aceste cazuri de pestă porcină africană apărută la porci sălbatici constituie un nivel crescut de risc, care trebuie să fie reflectat în anexa respectivă. În consecință, este necesar ca respectivele zone din Ungaria menționate în partea I din anexa la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE, care se află în imediata apropiere a unor zone menționate în partea II afectată de aceste cazuri recente de pestă porcină africană, să fie incluse de acum în lista din partea II a anexei respective, în loc de partea sa I.
- (12) Pentru a se ține seama de recente evoluții ale situației epidemiologice a pestei porcine africane în Uniune și pentru a combate într-un mod proactiv riscurile asociate răspândirii respectivei boli, este necesar să fie delimitate noi zone cu risc înalt, având o suprafață suficientă, în Polonia, Lituania și Ungaria, și menționate în mod corespunzător în părțile I și II ale anexei la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE. Prin urmare, este necesar ca anexa la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE să fie modificată în consecință.
- (13) Având în vedere caracterul urgent al situației epidemiologice din Uniune în ceea ce privește răspândirea pestei porcine africane, este necesar ca modificările aduse anexei la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE prin prezenta decizie să intre în vigoare cât mai curând posibil.
- (14) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Anexa la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE se înlocuiește cu textul anexei la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 17 decembrie 2019.

Pentru Comisie
Stella KYRIAKIDES
Membru al Comisiei

ANEXĂ

Anexa la Decizia de punere în aplicare 2014/709/UE se înlocuiește cu următorul text:

„ANEXĂ

PARTEA I

1. Belgia

Următoarele zone din Belgia:

in Luxembourg province:

- the area is delimited clockwise by:
- Frontière avec la France,
- Rue Mersinhat,
- La N818jusque son intersection avec la N83,
- La N83 jusque son intersection avec la N884,
- La N884 jusque son intersection avec la N824,
- La N824 jusque son intersection avec Le Routeux,
- Le Routeux,
- Rue d'Orgéo,
- Rue de la Vierre,
- Rue du Bout-d'en-Bas,
- Rue Sous l'Eglise,
- Rue Notre-Dame,
- Rue du Centre,
- La N845 jusque son intersection avec la N85,
- La N85 jusque son intersection avec la N40,
- La N40 jusque son intersection avec la N802,
- La N802 jusque son intersection avec la N825,
- La N825 jusque son intersection avec la E25-E411,
- La E25-E411jusque son intersection avec la N40,
- N40: Burnaimont, Rue de Luxembourg, Rue Ranci, Rue de la Chapelle,
- Rue du Tombois,
- Rue Du Pierroy,
- Rue Saint-Orban,
- Rue Saint-Aubain,
- Rue des Cottages,
- Rue de Relune,
- Rue de Rulune,
- Route de l'Ermitage,
- N87: Route de Habay,
- Chemin des Ecoliers,
- Le Routy,
- Rue Burgknapp,
- Rue de la Halte,
- Rue du Centre,
- Rue de l'Eglise,

- Rue du Marquisat,
- Rue de la Carrière,
- Rue de la Lorraine,
- Rue du Beynert,
- Millewée,
- Rue du Tram,
- Millewée,
- N4: Route de Bastogne, Avenue de Longwy, Route de Luxembourg,
- Frontière avec le Grand-Duché de Luxembourg,
- Frontière avec la France,
- La N87 jusque son intersection avec la N871 au niveau de Rouvroy,
- La N871 jusque son intersection avec la N88,
- La N88 jusque son intersection avec la rue Baillet Latour,
- La rue Baillet Latour jusque son intersection avec la N811,
- La N811 jusque son intersection avec la N88,
- La N88 jusque son intersection avec la N883 au niveau d'Aubange,
- La N883 jusque son intersection avec la N81 au niveau d'Aubange,
- La N81 jusque son intersection avec la E25-E411,
- La E25-E411 jusque son intersection avec la N40,
- La N40 jusque son intersection avec la rue du Fet,
- Rue du Fet,
- Rue de l'Accord jusque son intersection avec la rue de la Gaume,
- Rue de la Gaume jusque son intersection avec la rue des Bruyères,
- Rue des Bruyères,
- Rue de Neufchâteau,
- Rue de la Motte,
- La N894 jusque son intersection avec la N85,
- La N85 jusque son intersection avec la frontière avec la France.

2. Estonia

Următoarele zone din Estonia:

- Hiiu maakond.

3. Ungaria

Următoarele zone din Ungaria:

- Békés megye 950150, 950250, 950350, 950450, 950550, 950650, 950660, 950750, 950950, 950960, 950970, 951050, 951150, 951250, 951950, 952050, 952150, 952550, 952750, 952850, 952950, 953050, 953150, 953250, 953260, 953270, 953350, 953650, 953660, 953750, 953850, 953950, 953960, 954050, 954060, 954150, 954350, 954450, 954550, 954650, 954750, 954850, 954860, 954950, 955050, 955270, 955350, 955450, 955650, 955750, 955760, 955950, 956150, 956160 és 956450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Bács-Kiskun megye 600150, 600850, 601550, 601650, 601660, 601750, 601850, 601950, 602050, 603250, 603750 és 603850 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Budapest 1 kódszámú, vadgazdálkodási tevékenységre nem alkalmas területe,
- Csongrád megye 800150, 800160, 800250, 802220, 802260, 802310 és 802450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,

- Fejér megye 400150, 400250, 400351, 400352, 400450, 400550, 401150, 401250, 401350, 402050, 402350, 402360, 402850, 402950, 403050, 403250, 403350, 403450, 403550, 403650, 403750, 403950, 403960, 403970, 404570, 404650, 404750, 404850, 404950, 404960, 405050, 405750, 405850, 405950, 406050, 406150, 406550, 406650 és 406750 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Hajdú-Bihar megye 900750, 901250, 901260, 901270, 901350, 901551, 901560, 901570, 901580, 901590, 901650, 901660, 902450, 902550, 902650, 902660, 902670, 902750, 903650, 903750, 903850, 903950, 903960, 904050, 904060, 904150, 904250, 904350, 904950, 904960, 905050, 905060, 905070, 905080, 905150, 905250 és 905260 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Jász-Nagykun-Szolnok megye 750150, 750160, 750250, 750260, 750350, 750450, 750460, 751250, 751260, 754450, 754550, 754560, 754570, 754650, 754750, 754950, 755050, 755150, 755250, 755350 és 755450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Komárom-Esztergom megye 251360, 251550, 251850, 251950, 252050, 252150, 252250, 252350, 252450, 252550, 252650, 252750, és 253550 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Nógrád megye 552010, 552150, 552250, 552350, 552450, 552460, 552520, 552550, 552610, 552620, 552710, 552850, 552860, 552950, 552970, 553050, 553110, 553250, 553260, 553350, 553650, 553750, 553850, 553910 és 554050 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Pest megye 570150, 570250, 570350, 570450, 570550, 570650, 570750, 570850, 571050, 571150, 571250, 571350, 571550, 571610, 571750, 571760, 572150, 572250, 572350, 572550, 572650, 572750, 572850, 572950, 573150, 573250, 573260, 573350, 573360, 573450, 573850, 573950, 573960, 574050, 574150, 574350, 574360, 574550, 574650, 574750, 574850, 574860, 574950, 575050, 575150, 575250, 575350, 575550, 575650, 575750, 575850, 575950, 576050, 576150, 576250, 576350, 576450, 576650, 576750, 576850, 576950, 577050, 577150, 577250, 577350, 577450, 577650, 577850, 577950, 578050, 578150, 578250, 578350, 578360, 578450, 578550, 578560, 578650, 578850, 578950, 579050, 579150, 579250, 579350, 579450, 579460, 579550, 579650, 579750, 580050, 580250 és 580450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Szabolcs-Szatmár-Bereg megye 851950, 852350, 852450, 852550, 852750, 853751, 853850, 853950, 853960, 854050, 855650 és 855660 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe.

4. Letonia

Următoarele zone din Letonia:

- Alsungas novads,
- Kuldīgas novada Gudenieku pagasts,
- Pāvilostas novads,
- Stopiņu novada daļa, kas atrodas uz rietumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Dauguļupes ielas un Dauguļupītes,
- Ventspils novada Jūrkalnes pagasts,
- Grobiņas novads,
- Rucavas novada Dunikas pagasts.

5. Lituania

Următoarele zone din Lituania:

- Klaipėdos rajono savivaldybės: Agluonėnų, Priekulės, Veiviržėnų, Judrėnų, Endriejavo ir Vėžaičių seniūnijos,
- Plungės rajono savivaldybės: Babrungo, Kulių, Nausodžio, Paukštakių, Platelių, Plungės miesto, Šateikių ir Žemaičių Kalvarijos seniūnijos,
- Skuodo rajono savivaldybės: Aleksandrijos, Lenkimų, Mosėdžio, Notėnų, Skuodo, Skuodo miesto, Šačių seniūnijos.

6. Polonia

Următoarele zone din Polonia:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Wielbark i Rozogi w powiecie szczycieńskim,
- gminy Janowiec Kościelny, Janowo i Kozłowo w powiecie nidzickim,
- powiat działdowski,
- gminy Łukta, Miłomłyn, Dąbrówno, Grunwald i Ostróda z miastem Ostróda w powiecie ostródzkim,
- gminy Kisielice, Susz, Iława z miastem Iława, Lubawa z miastem Lubawa, w powiecie iławskim,

w województwie podlaskim:

- gminy Kulesze Kościelne, Wysokie Mazowieckie z miastem Wysokie Mazowieckie, Czyżew w powiecie wysokomazowieckim,
- gminy Miastkowo, Nowogród, Śniadowo i Zbójna w powiecie łomżyńskim,
- powiat zambrowski,

w województwie mazowieckim:

- powiat ostrołęcki,
- powiat miejski Ostrołęka,
- gminy Bielsk, Brudzeń Duży, Drobin, Gąbin, Łąck, Nowy Duninów, Radzanowo, Słupno i Stara Biała w powiecie plockim,
- powiat miejski Płock,
- powiat sierpecki,
- powiat żuromiński,
- gminy Andrzejewo, Brok, Małkinia Górna, Stary Lubotyń, Szulborze Wielkie, Wąsewo, Zaręby Kościelne i Ostrów Mazowiecka z miastem Ostrów Mazowiecka w powiecie ostrowskim,
- gminy Dzierzgowo, Lipowiec Kościelny, miasto Mława, Radzanów, Szreńsk, Szydłowo i Wieczfnia Kościelna, w powiecie mławskim,
- powiat przasnyski,
- powiat makowski,
- gminy Gzy, Obryte, Zatory, Pułtusk i część gminy Winnica położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Bielany, Winnica i Pokrzywnica w powiecie pułtuskim,
- gminy Brańszczyk, Długosiodło, Rząśnik, Wyszków, Zabrodzie i część gminy Somianka położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 62 w powiecie wyszkowskim,
- gmina Błędów w powiecie grójeckim,
- gminy Iłża, Kowala, Przytyk, Skaryszew, Wierzbica, Wolanów, Zakrzew i część gminy Jedlińsk położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr S7 w powiecie radomskim,
- powiat miejski Radom,
- powiat szydłowiecki,
- gminy Borkowice, Gielniów, Odrzywół, Przysucha, Rusinów, Wieniawa w powiecie przysuskim,
- gmina Kazanów w powiecie zwoleńskim,
- gminy Ciepeliów, Chotcza, Lipsko, Rzeczniów i Sienno w powiecie lipskim,
- powiat gostyniński,

w województwie podkarpackim:

- gmina Wielkie Oczy w powiecie lubaczowskim,
- gminy Laszki, Radymno z miastem Radymno, część gminy Wiązownica położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 867 i gmina wiejska Jarosław w powiecie jarosławskim,
- gminy Bojanów, Pysznica, Zaleszany i miasto Stalowa Wola w powiecie stalowowolskim,
- powiat tarnobrzeski,
- gminy Przeworsk z miastem Przeworsk, Gać Jawornik Polski, Kańczuga, Tryńcza i Zarzecze w powiecie przeworskim,
- powiat łańcucki,
- gminy Trzebownisko, Głogów Małopolski i część gminy Sokołów Małopolski położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 875 w powiecie rzeszowskim,
- powiat kolbuszowski,

w województwie świętokrzyskim:

- gminy Lipnik, Opatów, Wojciechowice, Sadowie i część gminy Ożarów położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 74 w powiecie opatowskim,
- powiat sandomierski,

- gmina Brody w powiecie starachowickim,
  - powiat ostrowiecki,
- w województwie łódzkim:
- gminy Łyszkowice, Kocierzew Południowy, Kiernoza, Chąšno, część gminy wiejskiej Łowicz położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 92 i Nieborów w powiecie łowickim,
  - gminy Biała Rawska, Cielądz, Rawa Mazowiecka z miastem Rawa Mazowiecka, Regnów i Sadkowice w powiecie rawskim,
  - gminy Bolimów, Godzianów, Kowiesy, Maków, Nowy Kawęczyn i Skierniewice w powiecie skierniewickim,
  - powiat miejski Skierniewice,
  - gminy Drzewica i Poświętne w powiecie opoczyńskim,
  - gminy Czerniewice, Inowłódz i Rzeczyca w powiecie tomaszowskim,
- w województwie pomorskim:
- powiat nowodworski,
  - gminy Lichnowy, Miłoradz, Nowy Staw, Malbork z miastem Malbork w powiecie malborskim,
  - gminy Mikołajki Pomorskie, Stary Targ i Sztum w powiecie sztumskim,
  - powiat gdański,
  - Miasto Gdańsk,
  - powiat tczewski,
  - powiat kwidzyński,
- w województwie lubuskim:
- gminy Szlichtyngowa i Wschowa w powiecie wschowskim,
  - gminy Iłowa, Wymiarki, miasto Gozdnicza, w powiecie żagańskim,
  - gminy Brody, Lipinki Łużyckie, Przewóz, Trzebiel, Tuplice, część gminy Lubsko położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 287, część gminy Żary położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 12, miasto Łęknica i miasto Żary w powiecie żarskim;
  - gminy Bytnica, Krosno Odrzańskie, Maszewo i Gubin z miastem Gubin w powiecie krośnieńskim,
  - gminy Międzyrzecz, Pszczew, Trzciel w powiecie międzyrzeckim,
  - gmina Lubrza, Łągów, Skąpe, część gminy Zbąszynek położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową, część gminy Szczaniec położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową, część gminy Świebodzin położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie świebodzińskim,
- w województwie dolnośląskim:
- gminy Bolesławiec z miastem Bolesławiec, Gromadka i Osiecznica w powiecie bolesławieckim,
  - gmina Węgliniec w powiecie zgorzeleckim,
  - gminy Pęcław, Jerzmanowa, część gminy wiejskiej Głogów położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 i miasta Głogów położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 w powiecie głogowskim,
  - gminy Chocianów, Grębocice, Radwanice, Przemków i część gminy Polkowice położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 331 w powiecie polkowickim,
  - gmina Niechlów w powiecie górowskim.
- w województwie wielkopolskim:
- powiat leszczyński,
  - powiat miejski Leszno,
  - powiat nowotomyski,
  - gminy Granowo, Grodzisk Wielkopolski i Kamieniec w powiecie grodziskim,
  - gminy Stęszew i Buk w powiecie poznańskim,
  - powiat kościański.

7. România

Următoarele zone din România:

- Județul Suceava.

8. Slovacia

Următoarele zone din Slovacia:

- the whole district of Vranov nad Topľou,
- the whole district of Humenné,
- the whole district of Snina,
- the whole district of Sobrance,
- the whole district of Košice-mesto,
- in the district of Michalovce, the whole municipalities of Tušice, Moravany, Pozdišovce, Michalovce, Zalužice, Lúčky, Závadka, Hnojné, Poruba pod Vihorlatom, Jovsa, Kusín, Klokočov, Kaluža, Vinné, Trnava pri Laborci, Oreské, Staré, Zbudza, Petrovce nad Laborcom, Lesné, Suché, Rakovec nad Ondavou, Nacina Ves, Voľa, Pusté Čemerné and Strážske,
- in the district of Košice - okolie, the whole municipalities not included in Part II.

9. Grecia

Următoarele zone din Grecia:

- in the regional unit of Drama:
  - the community departments of Sidironero and Skaloti and the municipal departments of Livadero and Ksiropotamo (in Drama municipality),
  - the municipal department of Paranesti (in Paranesti municipality),
  - the municipal departments of Kokkinogeia, Mikropoli, Panorama, Pyrgoi (in Prosotsani municipality),
  - the municipal departments of Kato Nevrokopi, Chrysokefalo, Achladea, Vathytopos, Volakas, Granitis, Dasotos, Eksohi, Katafyto, Lefkogeia, Mikrokleisoura, Mikromilea, Ochyro, Pagoneri, Perithorio, Kato Vrontou and Potamoi (in Kato Nevrokopi municipality),
- in the regional unit of Xanthi:
  - the municipal departments of Kimmerion, Stavroupoli, Gerakas, Dafnonas, Komnina, Kariofyto and Neochori (in Xanthi municipality),
  - the community departments of Satres, Thermes, Kotyli, and the municipal departments of Myki, Echinis and Oraio (in Myki municipality),
  - the community department of Selero and the municipal department of Sounio (in Avdira municipality),
- in the regional unit of Rodopi:
  - the municipal departments of Komotini, Anthochorio, Gratini, Thrylorio, Kalhas, Karydia, Kikidio, Kosmio, Pandrosos, Aigeiros, Kallisti, Meleti, Neo Sidirochori and Mega Doukato (in Komotini municipality),
  - the municipal departments of Ipio, Arriana, Darmeni, Archontika, Fillyra, Ano Drosini, Aratos and the Community Departments Kehros and Organi (in Arriana municipality),
  - the municipal departments of Iasmos, Sostis, Asomatoi, Polyanthos and Amvrosia and the community department of Amaxades (in Iasmos municipality),
  - the municipal department of Amaranta (in Maroneia Sapon municipality),
- in the regional unit of Evros:
  - the municipal departments of Kyriaki, Mandra, Mavroklisi, Mikro Dereio, Protokklisi, Roussa, Goniko, Geriko, Sidirochori, Megalo Derio, Sidiro, Giannouli, Agriani and Petrolofos (in Soufli municipality),
  - the municipal departments of Dikaia, Arzos, Elaia, Therapio, Komara, Marasia, Ormenio, Pentalofos, Petroti, Plati, Ptelea, Kyprinos, Zoni, Fulakio, Spilaio, Nea Vyssa, Kavili, Kastanies, Rizia, Sterna, Ampelakia, Valtos, Megali Doxipara, Neochori and Chandras (in Orestiada municipality),
  - the municipal departments of Asvestades, Ellinochori, Karoti, Koufovouno, Kiani, Mani, Sitochori, Alepochori, Asproneri, Metaxades, Vrysika, Doksa, Elafoxori, Ladi, Paliouri and Poimeniko (in Didymoteixo municipality),

- in the regional unit of Serres:
  - the municipal departments of Kerkini, Livadia, Makrynitsa, Neochori, Platanakia, Petritsi, Akritochori, Vyroneia, Gonimo, Mandraki, Megalochori, Rodopoli, Ano Poroia, Katw Poroia, Sidirokastro, Vamvakophyto, Promahonas, Kamaroto, Strymonochori, Charopo, Kastanousi and Chortero and the community departments of Achladochori, Agkistro and Kapnophyto (in Sintiki municipality),
  - the municipal departments of Serres, Elaionas and Oinoussa and the community departments of Orini and Ano Vrontou (in Serres municipality),
  - the municipal departments of Dasochoriou, Irakleia, Valtero, Karperi, Koimisi, Lithotopos, Limnochori, Podismeno and Chrysochorafa (in Irakleia municipality).

PARTEA II

1. Belgia

Următoarele zone din Belgia:

in Luxembourg province:

- the area is delimited clockwise by:
  - La frontière avec la France au niveau de Florenville,
  - La N85 jusque son intersection avec la N894 au niveau de Florenville,
  - La N894 jusque son intersection avec la rue de la Motte,
  - La rue de la Motte jusque son intersection avec la rue de Neufchâteau,
  - La rue de Neufchâteau,
  - La rue des Bruyères jusque son intersection avec la rue de la Gaume,
  - La rue de la Gaume jusque son intersection avec la rue de l'Accord,
  - La rue de l'Accord,
  - La rue du Fet,
  - La N40 jusque son intersection avec la E25-E411,
  - La E25-E411 jusque son intersection avec la N81 au niveau de Weyler,
  - La N81 jusque son intersection avec la N883 au niveau d'Aubange,
  - La N883 jusque son intersection avec la N88 au niveau d'Aubange,
  - La N88 jusque son intersection avec la N811,
  - La N811 jusque son intersection avec la rue Baillet Latour,
  - La rue Baillet Latour jusque son intersection avec la N88,
  - La N88 jusque son intersection avec la N871,
  - La N871 jusque son intersection avec la N87 au niveau de Rouvroy,
  - La N87 jusque son intersection avec la frontière avec la France.

2. Bulgaria

Următoarele zone din Bulgaria:

- the whole region of Haskovo,
- the whole region of Yambol,
- the whole region of Sliven,
- the whole region of Stara Zagora,
- the whole region of Gabrovo,
- the whole region of Pernik,
- the whole region of Kyustendil,
- the whole region of Dobrich,
- the whole region of Plovdiv,
- the whole region of Pazardzhik,

- the whole region of Smolyan,
- the whole region of Burgas excluding the areas in Part III,
- the whole region of Veliko Tarnovo excluding the areas in Part III,
- the whole region of Shumen excluding the areas in Part III,
- the whole region of Varna excluding the areas in Part III.

3. Estonia

Următoarele zone din Estonia:

- Eesti Vabariik (välja arvatud Hiiu maakond).

4. Ungaria

Următoarele zone din Ungaria:

- Békés megye 950850, 950860, 951260, 951350, 951450, 951460, 951550, 951650, 951750, 952250, 952350, 952450, 952650, 953450, 953510, 956250, 956350, 956550, 956650 és 956750 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Borsod-Abaúj-Zemplén megye 650100, 650200, 650300, 650400, 650500, 650600, 650700, 650800, 650900, 651000, 651100, 651200, 651300, 651400, 651500, 651610, 651700, 651801, 651802, 651803, 651900, 652000, 652100, 652200, 652300, 652601, 652602, 652603, 652700, 652900, 653000, 653100, 653200, 653300, 653401, 653403, 653500, 653600, 653700, 653800, 653900, 654000, 654201, 654202, 654301, 654302, 654400, 654501, 654502, 654600, 654700, 654800, 654900, 655000, 655100, 655200, 655300, 655400, 655500, 655600, 655700, 655800, 655901, 655902, 656000, 656100, 656200, 656300, 656400, 656600, 656701, 656702, 656800, 656900, 657010, 657100, 657300, 657400, 657500, 657600, 657700, 657800, 657900, 658000, 658100, 658201, 658202, 658310, 658401, 658402, 658403, 658404, 658500, 658600, 658700, 658801, 658802, 658901, 658902, 659000, 659100, 659210, 659220, 659300, 659400, 659500, 659601, 659602, 659701, 659800, 659901, 660000, 660100, 660200, 660400, 660501, 660502, 660600 és 660800, valamint 652400, 652500 és 652800 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Fejér megye 403150, 403160, 403260, 404250, 404550, 404560, 405450, 405550, 405650, 406450 és 407050 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Hajdú-Bihar megye 900150, 900250, 900350, 900450, 900550, 900650, 900660, 900670, 901850, 900850, 900860, 900930, 900950, 901050, 901150, 901450, 901750, 901950, 902050, 902150, 902250, 902350, 902850, 902860, 902950, 902960, 903050, 903150, 903250, 903350, 903360, 903370, 903450, 903550, 904450, 904460, 904550 és 904650, 904750, 904760, 904850, 904860, 905350, 905360, 905450 és 905550 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Heves megye 700150, 700250, 700260, 700350, 700450, 700460, 700550, 700650, 700750, 700850, 700860, 700950, 701050, 701111, 701150, 701250, 701350, 701550, 701560, 701650, 701750, 701850, 701950, 702050, 702150, 702250, 702260, 702350, 702450, 702550, 702750, 702850, 702950, 703050, 703150, 703250, 703350, 703360, 703370, 703450, 703550, 703610, 703750, 703850, 703950, 704050, 704150, 704250, 704350, 704450, 704550, 704650, 704750, 704850, 704950, 705050, 705150, 705250, 705350, 705450, 705510 és 705610 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Jász-Nagykun-Szolnok megye 750550, 750650, 750750, 750850, 750970, 750980, 751050, 751150, 751160, 751350, 751360, 751450, 751460, 751470, 751550, 751650, 751750, 751850, 751950, 752150, 752250, 752350, 752450, 752460, 752550, 752560, 752650, 752750, 752850, 752950, 753060, 753070, 753150, 753250, 753310, 753450, 753550, 753650, 753660, 753750, 753850, 753950, 753960, 754050, 754150, 754250, 754360, 754370, 754850, 755550, 755650 és 755750 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Komárom-Esztergom megye: 252460, 252850, 252860, 252950, 252960, 253050, 253150, 253250, 253350 és 253450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Nógrád megye 550110, 550120, 550130, 550210, 550310, 550320, 550450, 550460, 550510, 550610, 550710, 550810, 550950, 551010, 551150, 551160, 551250, 551350, 551360, 551450, 551460, 551550, 551650, 551710, 551810, 551821, 552360 és 552960 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Pest megye 570950, 571850, 571950, 572050, 573550, 573650, 574250 és 580150 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,

- Szabolcs-Szatmár-Bereg megye 850950, 851050, 851150, 851250, 851350, 851450, 851550, 851560, 851650, 851660, 851751, 851752, 852850, 852860, 852950, 852960, 853050, 853150, 853160, 853250, 853260, 853350, 853360, 853450, 853550, 853560, 853650, 854150, 854250, 854350, 854450, 854550, 854560, 854650, 854660, 854750, 854850, 854860, 854870, 854950, 855050, 855150, 855250, 855350, 855450, 855460, 855550, 855750, 855850, 855950, 855960, 856051, 856150, 856250, 856260, 856350, 856360, 856450, 856550, 856650, 856750, 856760, 856850, 856950, 857050, 857150, 857350, 857450, 857650, valamint 850150, 850250, 850260, 850350, 850450, 850550, 852050, 852150, 852250, 857550, 850650, 850850, 851851 és 851852 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe.

5. Letonia

Următoarele zone din Letonia:

- Ādažu novads,
- Aizputes novads,
- Aglonas novads,
- Aizkraukles novads,
- Aknīstes novads,
- Alojās novads,
- Alūksnes novads,
- Amatas novads,
- Apes novads,
- Auces novads,
- Babītes novads,
- Baldones novads,
- Baltinavas novads,
- Balvu novads,
- Bauskas novads,
- Beverīnas novads,
- Brocēnu novads,
- Burtnieku novads,
- Carnikavas novads,
- Cēsu novads,
- Cesvaines novads,
- Ciblas novads,
- Dagdas novads,
- Daugavpils novads,
- Dobeles novads,
- Dundagas novads,
- Durbes novads,
- Engures novads,
- Ērgļu novads,
- Garkalnes novads,
- Gulbenes novads,
- Iecavas novads,
- Īkšķiles novads,
- Ilūkstes novads,
- Inčukalna novads,
- Jaunjelgavas novads,

- Jaunpiebalgas novads,
- Jaunpils novads,
- Jēkabpils novads,
- Jelgavas novads,
- Kandavas novads,
- Kārsavas novads,
- Ķeguma novads,
- Ķekavas novads,
- Kocēnu novads,
- Kokneses novads,
- Krāslavas novads,
- Krimuldas novads,
- Krustpils novads,
- Kuldīgas novada Ēdoles, Īvandes, Padures, Rendas, Kables, Rumbas, Kurmāles, Pelču, Snēpeles, Turlavas, Laidu un Vārmes pagasts, Kuldīgas pilsēta,
- Lielvārdes novads,
- Līgatnes novads,
- Limbažu novads,
- Līvānu novads,
- Lubānas novads,
- Ludzas novads,
- Madonas novads,
- Mālpils novads,
- Mārupes novads,
- Mazsalacas novads,
- Mērsraga novads,
- Naukšēnu novads,
- Neretas novads,
- Ogres novads,
- Olaines novads,
- Ozolnieku novads,
- Pārgaujas novads,
- Pļaviņu novads,
- Preiļu novads,
- Priekules novads,
- Priekuļu novads,
- Raunas novads,
- republikas pilsēta Daugavpils,
- republikas pilsēta Jelgava,
- republikas pilsēta Jēkabpils,
- republikas pilsēta Jūrmala,
- republikas pilsēta Rēzekne,
- republikas pilsēta Valmiera,
- Rēzeknes novads,

- Riebiņu novads,
- Rojas novads,
- Ropažu novads,
- Rugāju novads,
- Rundāles novads,
- Rūjienas novads,
- Salacgrīvas novads,
- Salas novads,
- Salaspils novads,
- Saldus novads,
- Saulkrastu novads,
- Sējas novads,
- Siguldas novads,
- Skrīveru novads,
- Skrundas novads,
- Smiltenes novads,
- Stopiņu novada daļa, kas atrodas uz austrumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Dauguļupes ielas un Dauguļupītes,
- Strenču novads,
- Talsu novads,
- Tērvetes novads,
- Tukuma novads,
- Vaiņodes novads,
- Valkas novads,
- Varakļānu novads,
- Vārkavas novads,
- Vecpiebalgas novads,
- Vecumnieku novads,
- Ventspils novada Ances, Tārgales, Popes, Vārves, Užavas, Piltenes, Puzes, Ziru, Ugāles, Usmas un Zlēku pagasts, Piltenes pilsēta,
- Viesītes novads,
- Viļakas novads,
- Viļānu novads,
- Zilupes novads.

6. Lituania

Urmātoarele zone din Lituania:

- Alytaus miesto savivaldybė,
- Alytaus rajono savivaldybė: Alytaus, Alovės, Butrimonių, Daugu, Nemunaičio, Pivašiūnų, Punios, Raitininkų seniūnijos,
- Anykščių rajono savivaldybė,
- Akmenės rajono savivaldybė,
- Biržų miesto savivaldybė,
- Biržų rajono savivaldybė,
- Druskininkų savivaldybė,
- Elektrėnų savivaldybė,

- Ignalinos rajono savivaldybė,
- Jonavos rajono savivaldybė,
- Joniškio rajono savivaldybė,
- Jurbarko rajono savivaldybė,
- Kaišiadorių rajono savivaldybė,
- Kalvarijos savivaldybė,
- Kauno miesto savivaldybė,
- Kauno rajono savivaldybė: Domeikavos, Garliavos, Garliavos apylinkių, Karmėlavos, Lapių, Linksmakalnio, Neveronių, Rokų, Samylų, Taurakiemio, Vandžiogalos ir Vilkijos seniūnijos, Babtų seniūnijos dalis į rytus nuo kelio A1, Užliedžių seniūnijos dalis į rytus nuo kelio A1 ir Vilkijos apylinkių seniūnijos dalis į vakarus nuo kelio Nr. 1907,
- Kelmės rajono savivaldybė,
- Kėdainių rajono savivaldybė,
- Kupiškio rajono savivaldybė,
- Lazdijų rajono savivaldybė,
- Marijampolės savivaldybė: Degučių, Marijampolės, Mokolų, Liudvinavo ir Narto seniūnijos,
- Mažeikių rajono savivaldybė,
- Molėtų rajono savivaldybė,
- Pagėgių savivaldybė,
- Pakruojo rajono savivaldybė,
- Panevėžio rajono savivaldybė,
- Panevėžio miesto savivaldybė,
- Pasvalio rajono savivaldybė,
- Radviliškio rajono savivaldybė,
- Rietavo savivaldybė,
- Prienų rajono savivaldybė: Stakliškių ir Veiverių seniūnijos,
- Plungės rajono savivaldybė: Alsėdžių, Žlibinų ir Stalgėnų seniūnijos,
- Raseinių rajono savivaldybė,
- Rokiškio rajono savivaldybė,
- Skuodo rajono savivaldybės: Barstyčių ir Ylakių seniūnijos,
- Šakių rajono savivaldybė,
- Šalčininkų rajono savivaldybė,
- Šiaulių miesto savivaldybė,
- Šiaulių rajono savivaldybė,
- Šilutės rajono savivaldybė,
- Širvintų rajono savivaldybė,
- Šilalės rajono savivaldybė,
- Švenčionių rajono savivaldybė,
- Tauragės rajono savivaldybė,
- Telšių rajono savivaldybė,
- Trakų rajono savivaldybė,
- Ukmergės rajono savivaldybė,
- Utenos rajono savivaldybė,
- Varėnos rajono savivaldybė,
- Vilniaus miesto savivaldybė,
- Vilniaus rajono savivaldybė,

- Vilkaviškio rajono savivaldybė: Bartninkų, Gražiškių, Keturvalakių, Kybartų, Klausučių, Pajevonio, Šeimenos, Vilkaviškio miesto, Virbalio, Vištyčio seniūnijos,
- Visagino savivaldybė,
- Zarasų rajono savivaldybė.

7. Polonia

Următoarele zone din Polonia:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Kalinowo, Prostki i gmina wiejska Elk w powiecie elckim,
- gminy Elbląg, Gronowo Elbląskie, Milejewo, Młynary, Markusy, Rychliki i Tolkmicko w powiecie elbląskim,
- powiat miejski Elbląg,
- powiat gołdapski,
- gmina Wieliczki w powiecie oleckim,
- powiat piski,
- gmina Górowo Iławeckie z miastem Górowo Iławeckie w powiecie bartoszyckim,
- gminy Biskupiec, Gietrzwałd, Jonkowo, Purda, Stawiguda, Świątki, Olsztynek i miasto Olsztyn oraz część gminy Barczewo położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie olsztyńskim,
- gmina Miłakowo, część gminy Małdyty położona na południowy – zachód od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od Olsztyna do Elbląga i część gminy Morąg położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od Olsztyna do Elbląga w powiecie ostródzkim,
- część gminy Ryn położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową łączącą miejscowości Giżycko i Kętrzyn w powiecie giżyckim,
- gminy Braniewo i miasto Braniewo, Frombork, Lelkowo, Pieniężno, Płoskinia oraz część gminy Wilczęta położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 509 w powiecie braniewskim,
- gmina Reszel, część gminy Kętrzyn położona na południe od linii kolejowej łączącej miejscowości Giżycko i Kętrzyn biegnącej do granicy miasta Kętrzyn, na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 591 biegnącą od miasta Kętrzyn do północnej granicy gminy oraz na zachód i na południe od zachodniej i południowej granicy miasta Kętrzyn, miasto Kętrzyn i część gminy Korsze położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy łączącą miejscowości Krelikiejmy i Sątoczno i na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Sątoczno, Sajna Wielka biegnącą do skrzyżowania z drogą nr 590 w miejscowości Glitajny, a następnie na wschód od drogi nr 590 do skrzyżowania z drogą nr 592 i na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 592 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 590 w powiecie kętrzyńskim,
- gminy Lubomino i Orneta w powiecie lidzbarskim,
- gmina Nidzica w powiecie nidzickim,
- gminy Dźwierzuty, Jedwabno, Pasym, Szczytno i miasto Szczytno i Świątajno w powiecie szczycieńskim,
- powiat mrągowski,
- gmina Zalewo w powiecie iławskim,

w województwie podlaskim:

- gminy Rudka, Brańsk z miastem Brańsk, i część gminy Boćki położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 w powiecie bielskim,
- powiat grajewski,
- powiat moniecki,
- powiat sejneński,
- gminy Łomża, Piątница, Jedwabne, Przytuły i Wiznaw powiecie łomżyńskim,
- powiat miejski Łomża,
- gminy Dziadkowice, Grodzisk, Mielnik, Nurzec-Stacja i Siemiatycze z miastem Siemiatycze w powiecie siemiatyckim,
- gminy Białowieża, Czyże, Narew, Narewka, Hajnówka z miastem Hajnówka i część gminy Dubicze Cerkiewne położona na północny wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 1654B w powiecie hajnowskim,

- gminy Klukowo, Szepietowo, Kobylin-Borzymy, Nowe Piekuty i Sokoły w powiecie wysokomazowieckim,
  - powiat kolneński z miastem Kolno,
  - gminy Czarna Białostocka, Dobrzyniewo Duże, Gródek, Michałowo, Supraśl, Tykocin, Wasilków, Zabłudów, Zawady, Choroszcz i część gminy Poświętne położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 681 w powiecie białostockim,
  - powiat suwalski,
  - powiat miejski Suwałki,
  - powiat augustowski,
  - powiat sokólski,
  - powiat miejski Białystok,
- w województwie mazowieckim:
- powiat siedlecki,
  - powiat miejski Siedlce,
  - gminy Bielany, Ceranów, Kosów Lacki, Repki i gmina wiejska Sokołów Podlaski w powiecie sokołowskim,
  - powiat węgrowski,
  - powiat łosicki,
  - gminy Grudusk, Opinogóra Górna, Gołymín-Ośrodek i część gminy Głinojeck położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 7 w powiecie ciechanowskim,
  - powiat sochaczewski,
  - gminy Policzna, Przyłęk, Tczów i Zwolen w powiecie zwoleńskim,
  - gminy Garbatka – Letnisko, Gniewoszków i Sieciechów w powiecie kozienickim,
  - gmina Solec nad Wisłą w powiecie lipskim,
  - gminy Gózd, Jastrzębia, Jedlnia Letnisko, Pionki z miastem Pionki i część gminy Jedlińsk położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr S7 w powiecie radomskim,
  - gminy Bodzanów, Bulkowo, Staroźreby, Słubice, Wyszogród i Mała Wieś w powiecie plockim,
  - powiat nowodworski,
  - powiat płoński,
  - gminy Pokrzywnica, Świercze i część gminy Winnica położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Bielany, Winnica i Pokrzywnica w powiecie pułtuskim,
  - powiat wołomiński,
  - część gminy Somianka położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 62 w powiecie wyszkowskim,
  - gminy Borowie, Garwolin z miastem Garwolin, Górzno, Miastków Kościelny, Parysów, Pilawa, Trojanów, Żelechów, część gminy Wilga położona na północ od linii wyznaczonej przez rzekę Wilga biegnącą od wschodniej granicy gminy do ujścia do rzeki Wisły w powiecie garwolińskim,
  - gmina Boguty – Pianki w powiecie ostrowskim,
  - gminy Stupsk, Wiśniewo i część gminy Strzegowo położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 7 w powiecie mławskim,
  - powiat otwocki,
  - powiat warszawski zachodni,
  - powiat legionowski,
  - powiat piaseczyński,
  - powiat pruszkowski,
  - gminy Belsk Duży, Goszczyn, Chynów, Grójec, Jasieniec, Mogielnica, Nowe Miasto nad Pilicą, Pniewy i Warka w powiecie grójeckim,
  - powiat grodziski,
  - powiat żyrardowski,
  - gminy Białobrzegi, Promna, Radzanów, Stara Błotnica, Wyśmierzyce w powiecie białobrzeskim,

- gminy Klwów i Potworów w powiecie przysuskim,
  - powiat miejski Warszawa,
- w województwie lubelskim:
- powiat bialski,
  - powiat miejski Biała Podlaska,
  - gminy Aleksandrów, Biłgoraj z miastem Biłgoraj, Biszczka, Józefów, Księżpol, Łukowa, Obsza, Potok Górny i Tarnogród, część gminy Frampol położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 74, część gminy Goraj położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 835, część gminy Teresopol położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 858, część gminy Turobin położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 835 w powiecie biłgorajskim,
  - powiat janowski,
  - powiat puławski,
  - powiat rycki,
  - gminy Stoczek Łukowski z miastem Stoczek Łukowski, Wola Mysłowska, Trzebieszów, Stanin, gmina wiejska Łuków i miasto Łuków w powiecie łukowskim,
  - gminy Bychawa, Jabłonna, Krzczonów, Garbów Strzyżewice, Wysokie, Bełżyce, Borzechów, Niedzwica Duża, Konopnica, Wojciechów i Zakrzew w powiecie lubelskim,
  - gminy Rybczewice i Piaski w powiecie świdnickim,
  - gmina Fajslawice, część gminy Żółkiewka położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 842 i część gminy Łopiennik Górny położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 17 w powiecie krasnostawskim,
  - powiat hrubieszowski,
  - gminy Krynice, Rachanie, Tarnawatka, Łaszczów, Telatyn, Tyszowce i Ulhówek w powiecie tomaszowskim,
  - gminy Białopole, Chełm, Dorohusk, Dubienka, Kamień, Leśniowice, Ruda – Huta, Sawin, Wojsławice, Żmudź w powiecie chełmskim,
  - powiat miejski Chełm,
  - gmina Adamów, Miączyn, Sitno, Komarów-Osada, Krasnobród, Łabunie, Zamość, Grabowiec, część gminy Zwierzyniec położona na południowy-wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 858 i część gminy Skierbieszów położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 843 w powiecie zamojskim,
  - powiat miejski Zamość,
  - powiat kraśnicki,
  - powiat opolski,
  - gminy Dębowa Kłoda, Jabłoń, Podedwórze, Sosnowica w powiecie parczewskim,
  - gminy Hanna, Stary Brus, Wola Uhruska, Wiryki, gmina wiejska Włodawa oraz część gminy Hańsk położona na wschód od linii wyznaczonej od drogi nr 819 w powiecie włodawskim,
  - gmina Komarówka Podlaska w powiecie radzyńskim,
- w województwie podkarpackim:
- gminy Radomyśl nad Sanem i Zaklików w powiecie stalowowolskim,
  - gminy Horyniec-Zdrój, Cieszanów, Oleszyce, Stary Dzików i Lubaczów z miastem Lubaczów w powiecie lubaczowskim,
  - gminy Adamówka i Sieniawa w powiecie przeworskim,
  - część gminy Wiązownica położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 867 w powiecie jarosławskim,
  - gmina Kamień, część gminy Sokołów Małopolski położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 875 w powiecie rzeszowskim,
  - powiat leżajski,
  - powiat niżański,
- w województwie pomorskim:
- gminy Dzierzgoń i Stary Dzierzgoń w powiecie sztumskim,
  - gmina Stare Pole w powiecie malborskim,

w województwie świętokrzyskim:

- gmina Tarłów i część gminy Ożarów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 74 w powiecie opatowskim,

w województwie lubuskim:

- gmina Sława w powiecie wschowskim,
- gminy Bobrowice i Dąbie w powiecie krośnieńskim,
- powiat nowosolski,
- powiat zielonogórski,
- powiat miejski Zielona Góra,
- gmina Jasień, część gminy Lubsko położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 287 i część gminy wiejskiej Żary położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 w powiecie żarskim;
- gminy Brzeźnica, Małomice, Niegosławice, Szprotawa, Żagań i miasto Żagań w powiecie żagańskim,
- część gminy Zbąszynek położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową, część gminy Szczaniec położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową, część gminy Świebodzin położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie świebodzińskim,

w województwie dolnośląskim:

- gmina Kotla, Żukowice, część gminy wiejskiej Głogów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 12, część miasta Głogów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 w powiecie głogowskim,
- gmina Gaworzycy w powiecie polkowickim,

w województwie wielkopolskim:

- powiat wolsztyński,
- gminy Rakoniewice i Wielichowo w powiecie grodziskim.

8. **Slovacia**

Următoarele zone din Slovacia:

- in the district of Košice – okolie, the whole municipalities of Ďurkov, Kalša, Košický Klečenov, Nový Salaš, Rákoš, Ruskov, Skároš, Slančík, Slanec, Slanská Huta, Slanské Nové Mesto, Svinica and Trstené pri Hornáde,
- the whole district of Trebisov,
- in the district of Michalovce, the whole municipalities of the district not already included in Part I.

9. **România**

Următoarele zone din România:

- Județul Bistrița-Năsăud.

PARTEA III

1. **Bulgaria**

Următoarele zone din Bulgaria:

- the whole region of Kardzhali,
- the whole region of Blagoevgrad,
- the whole region of Montana,
- the whole region of Ruse,
- the whole region of Razgrad,
- the whole region of Silistra,
- the whole region of Pleven,
- the whole region of Vratza,
- the whole region of Vidin,
- the whole region of Targovishte,
- the whole region of Lovech,

- the whole region of Sofia city,
- the whole region of Sofia Province,
- in the region of Shumen:
  - in the municipality of Shumen:
    - Salmanovo,
    - Radko Dimitrivo,
    - Vetrishte,
    - Kostena reka,
    - Vehtovo,
    - Ivanski,
    - Kladenets,
    - Drumevo,
  - the whole municipality of Smyadovo,
  - the whole municipality of Veliki Preslav,
  - the whole municipality of Varbitsa,
- in the region of Varna:
  - the whole municipality of Dalgopol,
  - the whole municipality of Provadiya,
- in the region of Veliko Tarnovo:
  - the whole municipality of Svishtov,
  - the whole municipality of Pavlikeni,
  - the whole municipality of Polski Trambesh,
  - the whole municipality of Strajitsa,
- in Burgas region:
  - the whole municipality of Burgas,
  - the whole municipality of Kameno,
  - the whole municipality of Malko Tarnovo,
  - the whole municipality of Primorsko,
  - the whole municipality of Sozopol,
  - the whole municipality of Sredets,
  - the whole municipality of Tsarevo,
  - the whole municipality of Sungurlare,
  - the whole municipality of Ruen,
  - the whole municipality of Aytos.

2. Lithuania

Următoarele zone din Lituania:

- Alytaus rajono savivaldybė: Simno, Krokialaukio ir Miroslavo seniūnijos,
- Birštono savivaldybė,
- Kauno rajono savivaldybė: Akademijos, Alšėnų, Batniavos, Čekiškės, Ežerėlio, Kačerginės, Kulautuvos, Raudondvario, Ringaudų ir Zapyškio seniūnijos, Babtų seniūnijos dalis į vakarus nuo kelio A1, Užliedžių seniūnijos dalis į vakarus nuo kelio A1 ir Vilkijos apylinkių seniūnijos dalis į rytus nuo kelio Nr. 1907,
- Kazlų Rudos savivaldybė,
- Marijampolės savivaldybė: Gudelių, Igliaukos, Sasnavos ir Šunskų seniūnijos,
- Prienų rajono savivaldybė: Ašmintos, Balbieriškio, Išlaužo, Jiezno, Naujosios Ūtos, Pakuonio, Prienų ir Šilavotos seniūnijos,
- Vilkaviškio rajono savivaldybės: Gižų ir Pilviškių seniūnijos.

3. Polonia

Următoarele zone din Polonia:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- Gminy Bisztynek, Sępólno i Bartoszyce z miastem Bartoszyce w powiecie bartoszyckim,
- gminy Kiwity i Lidzbark Warmiński z miastem Lidzbark Warmiński w powiecie lidzbarskim,
- gminy Srokowo, Barciany, część gminy Kętrzyn położona na północ od linii kolejowej łączącej miejscowości Giżycko i Kętrzyn biegnącej do granicy miasta Kętrzyn oraz na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 591 biegnącą od miasta Kętrzyn do północnej granicy gminy i część gminy Korsze położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy łączącej miejscowości Krelikiejmy i Sątoczno i na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Sątoczno, Sajna Wielka biegnącą do skrzyżowania z drogą nr 590 w miejscowości Glitajny, a następnie na zachód od drogi nr 590 do skrzyżowania z drogą nr 592 i na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 592 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 590 w powiecie kętrzyńskim,
- gmina Stare Juchy w powiecie elckim,
- część gminy Wilczeta położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 509 w powiecie braniewskim,
- część gminy Morąg położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od Olsztyna do Elbląga, część gminy Małdyty położona na północny – wschód od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od Olsztyna do Elbląga w powiecie ostródzkim,
- gminy Godkowo i Pasłęk w powiecie elbląskim,
- gminy Kowale Oleckie, Olecko i Świętajno w powiecie oleckim,
- powiat węgorzewski,
- gminy Kruklanki, Wydminy, Miłki, Giżycko z miastem Giżycko i część gminy Ryn położona na północ od linii kolejowej łączącej miejscowości Giżycko i Kętrzyn w powiecie giżyckim,
- gminy Jeziorany, Kolno, Dywity, Dobre Miasto i część gminy Barczewo położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie olsztyńskim,

w województwie podlaskim:

- gminy Orla, Wyszki, Bielsk Podlaski z miastem Bielsk Podlaski i część gminy Boćki położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 w powiecie bielskim,
- gminy Łapy, Juchnowiec Kościelny, Suraż, Turośń Kościelna, część gminy Poświętne położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 681 w powiecie białostockim,
- gminy Kleszczele, Czeremcha i część gminy Dubicze Cerkiewne położona na południowy zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 1654B w powiecie hajnowskim,
- gminy Perlejewo, Drohiczyn i Milejczyce w powiecie siemiatyckim,
- gmina Ciechanowiec w powiecie wysokomazowieckim,

w województwie mazowieckim:

- gminy Łaskarzew z miastem Łaskarzew, Maciejowice, Sobolew i część gminy Wilga położona na południe od linii wyznaczonej przez rzekę Wilga biegnącą od wschodniej granicy gminy do ujścia dorzeczki Wisły w powiecie garwolińskim,
- powiat miński,
- gminy Jabłonna Lacka, Sabnie i Sterdyń w powiecie sokołowskim,
- gminy Ojrzeń, Sońsk, Regimin, Ciechanów z miastem Ciechanów i część gminy Gliniojeck położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 7 w powiecie ciechanowskim,
- część gminy Strzegowo położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 7 w powiecie mławskim,
- gmina Nur w powiecie ostrowskim,
- gminy Grabów nad Pilicą, Magnuszew, Głowaczów, Kozienice w powiecie kozienickim,
- gmina Stromiec w powiecie białobrzeskim,

w województwie lubelskim:

- gminy Bełżec, Jarczów, Lubycza Królewska, Susiec, Tomaszów Lubelski i miasto Tomaszów Lubelski w powiecie tomaszowskim,
- gminy Wierzbica, Rejowiec, Rejowiec Fabryczny z miastem Rejowiec Fabryczny, Siedliszcze w powiecie chełmskim,

- gminy Izbica, Gorzków, Rudnik, Kraśniczyn, Krasnystaw z miastem Krasnystaw, Siennica Różana i część gminy Łopiennik Górny położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 17, część gminy Żółkiewka położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 842 w powiecie krasnostawskim,
  - gmina Stary Zamość, Radecznicza, Szczepieszyn, Sulów, Nielisz, część gminy Skierbieszów położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 843, część gminy Zwierzyniec położona na północny-zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 858 powiecie zamojskim,
  - część gminy Frampol położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 74, część gminy Goraj położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 835, część gminy Terespol położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 858, część gminy Turobin położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 835 w powiecie biłgorajskim,
  - gmina Urszulin i część gminy Hańsk położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 819 w powiecie włodawskim,
  - powiat łączyński,
  - gmina Trawniki w powiecie świdnickim,
  - gminy Adamów, Krzywda, Serokomla, Wojcieszków w powiecie łukowskim,
  - gminy Milanów, Parczew, Siemień w powiecie parczewskim,
  - gminy Borki, Czemierniki, Kąkolewnica, Radzyń Podlaski z miastem Radzyń Podlaski, Ulan-Majorat, Wołyń w powiecie radzyńskim,
  - powiat lubartowski,
  - gminy Głusk, Jastków, Niemce i Wólka w powiecie lubelskim,
  - gminy Mełgiew i miasto Świdnik w powiecie świdnickim,
  - powiat miejski Lublin,
- w województwie podkarpackim:
- gmina Narol w powiecie lubaczowskim.

4. România

Următoarele zone din România:

- Zona oraşului Bucureşti,
- Judeţul Constanţa,
- Judeţul Satu Mare,
- Judeţul Tulcea,
- Judeţul Bacău,
- Judeţul Bihor,
- Judeţul Brăila,
- Judeţul Buzău,
- Judeţul Călăraşi,
- Judeţul Dâmboviţa,
- Judeţul Galaţi,
- Judeţul Giurgiu,
- Judeţul Ialomiţa,
- Judeţul Ilfov,
- Judeţul Prahova,
- Judeţul Sălaj,
- Judeţul Vaslui,
- Judeţul Vrancea,
- Judeţul Teleorman,
- Judeţul Mehedinţi,
- Judeţul Gorj,

- Județul Argeș,
- Județul Olt,
- Județul Dolj,
- Județul Arad,
- Județul Timiș,
- Județul Covasna,
- Județul Brașov,
- Județul Botoșani,
- Județul Vâlcea,
- Județul Iași,
- Județul Hunedoara,
- Județul Alba,
- Județul Sibiu,
- Județul Caraș-Severin,
- Județul Neamț,
- Județul Harghita,
- Județul Mureș,
- Județul Cluj,
- Județului Maramureș.

PARTEA IV

Italia

Următoarele zone din Italia:

- Întregul teritoriu al Sardiniei.”
-

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO